

21 d'Abril del 2017

Consell Municipal – Actes

ACTA Consell Municipal, sessió 24 de febrer de 2017.

A la Sala del Plenari Carles Pi i Sunyer de la Casa de la Ciutat de Barcelona, el dia vint-i-quatre de febrer de dos mil disset, s'hi reuneix el Plenari del Consell Municipal, en sessió ordinària, sota la presidència de l'Excma. Sra. Alcaldessa Ada Colau Ballano. Hi concorren els Ims. Srs. i les Imes. Sres. Tinents d'Alcalde, Gerardo Pisarello Prados, Jaume Collboni Cuadrado, Laia Ortiz Castellví, Jaume Asens Llodrà i Janet Sanz Cid, i els Ims. Srs. Regidors i les Imes. Sres. Regidores, Gala Pin Ferrando, Agustí Colom Cabau, Laura Pérez Castaño, Mercedes Vidal Lago, Josep Ma. Montaner Martorell, Eloi Badia Casas, Xavier Trias i Vidal de Llobatera, Joaquim Forn i Chiariello, Sònia Recasens i Alsina, Teresa M. Fandos i Payà, Jaume Ciurana i Llevadot, Gerard Ardanuy i Mata, Jordi Martí i Galbis, Mercè Homs i Molist, Francina Vila i Valls, Raimond Blasi i Navarro, Carina Mejías Sánchez, Francisco Sierra López, Maria Magdalena Barceló Vereja, Santiago Alonso Beltran, Koldo Blanco Uzquiano, Alfred Bosch i Pascual, Jordi Coronas i Martorell, Juan José Puigcorbé i Benaiges, Montserrat Benedí i Altés, Trini Capdevila i Burniol, Carmen Andrés Añón, Daniel Mòdol Deltell, Montserrat Ballarín Espuña, Alberto Fernández Díaz, Ángeles Esteller Ruedas, Xavier Mulleras Vinzia, María José Lecha González, Maria Rovira i Torrens i Josep Garganté i Closa, assistits pel Secretari General, Sr. Jordi Cases i Pallarès, que certifica.

Hi és present l'Interventor Municipal, Sr. Antonio Muñoz i Juncosa.

Constatada l'existència de quòrum legal, la Presidència obre la sessió a les onze hores i quaranta minuts.

Es dóna per llegida l'acta de la sessió anterior, celebrada el 27 de gener de 2017, l'esborrany de la qual ha estat tramès a tots els membres del Consistori; i s'aprova.

La Sra. Alcaldessa saluda la Síndica de Greuges de Barcelona que avui presenta al Plenari del Consell Municipal l'informe anual de la Sindicatura, i també saluda a tots els síndic i síndiques de Catalunya que avui els acompanyen, i a tots els ciutadans i ciutadanes que els segueixen en la retransmissió del Ple a Betevé.

PART INFORMATIVA

Informe de la Sindicatura de Greuges de Barcelona 2016.

La Sra. Vilà, Síndica de Greuges de Barcelona, presenta al Plenari el seu informe anual amb el parlament següent:

"Bon dia a tothom, bon dia Alcaldessa, tinents i tinents d'Alcaldia, regidores i regidors, Secretari general.

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

Voldria dir-vos com d'orgullosa estic del sentiment català i barceloní expressat amb el clamor "volem acollir" i "cap persona és il·legal". El dissabte passat, la ciutadania d'aquest país, i de la ciutat, ha mostrat al món uns valors universals; som terra d'acollida de totes les persones, cultures i ètnies; som país que valora el diàleg, la convivència, la igualtat i la pau, som ciutadania que es reconeix i defensa els drets humans.

A la Sindicatura ho hem sentit en el fons del nostre cor; el clam pels drets ens ha reconfortat l'ànima. Són valors que ens guien cap a una Ciutat compromesa amb vocació d'equitat.

Agraïda a tothom.

Avui tinc el plaer de presentar-vos l'informe anual d'activitat de la Sindicatura de Greuges de Barcelona al llarg de l'any 2016.

Estic també satisfeta perquè la Sindicatura avança i es consolida en aquest tercer mandat des de la seva creació el 2005. Ho agraeixo a la ciutadania que fa, cada dia i cada any, més convenient la labor de la Sindicatura. Ho podem fer gràcies al treball seriós, compromès i abnegat d'un equip de professionals dels quals m'enorgulleixo, tant d'aprendre de la seva professionalitat curosa, com del goig de liderar-ho. Gràcies.

Sóc ben conscient i tinc en molta estima la confiança atorgada tant per la ciutadania com per aquest Consistori a la Síndica i a la Sindicatura.

Com veureu, a la introducció de l'Informe, em motiva desplegar una actuació intensa per posar la Sindicatura a disposició de la ciutadania, de les entitats d'iniciativa social i de les empreses que són font de riquesa de la ciutat. Això significa posar al servei de tothom una institució independent, objectiva i de defensa dels drets a la ciutat.

Vull aprofitar que ens endinsem en el segon mandat per situar i consolidar l'acompliment dels objectius, que són atendre eficaçment tota persona, col·lectiu i entitat, que se senti agreujada en els seus drets, perquè mai ningú no pugui quedar en indefensió davant de l'Ajuntament. Resoldre les reclamacions en terminis raonables, superant obstruccions i dilacions. Com plantejava a la presa de possessió, "els circuits de treball de l'equip de la Sindicatura han de ser àgils i directes. Hem d'arribar a una resposta dels informes dels òrgans municipals en un temps màxim de 30 dies", en comptes dels mesos i mesos que moltes vegades triguen. I que les resolucions de la Sindicatura tinguin eficàcia per la seva qualitat i equitat.

Per això, els esforços del 2017 ja van dirigits –juntament amb el fet d'atendre les queixes personals– a obtenir l'aprovació d'un reglament per aquest Consell Municipal que doni un salt qualitatiu a la salvaguarda dels drets de la ciutadania de Barcelona, així com a aplicar un protocol de formació i d'actuació amb visió de gènere.

L'Ajuntament es preua de fomentar el canvi i la innovació. És clau copsar que la Sindicatura és entusiasta amb tot avenç en els drets de la ciutadania i del veïnatge. Per això, demanem i insistim que es doti dels recursos adequats també per les actuacions encomanades a la Sindicatura per part de la carta Municipal.

En aquest sentit, faig esment d'allò que deia en iniciar el segon mandat: "La Sindicatura ha de poder implicar-se millor en tot allò que li competeix. Cal una acció comunicativa potent perquè el veïnat percebi la Sindicatura com una eina eficaç i útil." I hi acudeixi amb la confiança que la seva causa serà escoltada. Alhora, alerto que vaig incloure que com a proposta innovadora i, d'acord amb el treball fet des d'aquest consistori, incorporaré a les actuacions de la Sindicatura la visió de gènere, segons les normatives de la Llei d'Igualtat 2016 del Parlament de Catalunya i el Pla

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

per la Justícia de Gènere 2016-2020 de l'ajuntament de Barcelona, perquè siguin equitatives en relació a la situació específica de cada persona o col·lectiu.

L'Informe que els he lliurat per escrit conté tres parts que exposaré amb unes pinzellades. Així, la primera part tracta de la missió, l'organització i la memòria d'activitats generals.

Fent una mica d'història, vull recordar que la institució de la Síndica/Síndic de Greuges de Barcelona va ser creada per reglament orgànic municipal l'any 2003, com a conseqüència de la vinculació de la ciutat a la Carta Europea de Salvaguarda dels Drets Humans a la Ciutat, que havia estat signada per l'Ajuntament l'any 2000.

La Sindicatura de Greuges va ser reinstitucionalitzada pel Parlament de Catalunya mitjançant la Llei 18/2014, de 23 de desembre, de modificació de la Carta municipal de Barcelona i va quedar lligada per llei a la Carta de Salvaguarda, és a dir als drets humans de proximitat.

La Sindicatura no té uns límits d'actuació que no estiguin en la Carta Municipal, però ens cal disposar d'uns mitjans definits per acomplir a bastament amb una missió de defensoria tan àmplia que inclou la potestat de supervisió de l'Administració municipal.

El reglament haurà de ser un reglament orgànic municipal aprovat pel Plenari del Consell Municipal, i tinc la convicció que amb ell es garantirà a la ciutadania un servei bo i eficaç de salvaguarda dels drets de proximitat mitjançant uns recursos i circuits específics.

En l'ordre intern, com a Síndica ja he avançat en el nou model de defensoria que oferim a la ciutadania. El meu equip i jo hem assumit uns principis operatius per donar el millor servei possible, reconeixent a les persones que demanen la intervenció de la Sindicatura un posicionament i uns drets davant aquesta institució i ens ajustem a l'activitat als principis operatius que enumero a l'informe, entre els quals vull destacar l'empara de tota persona que visqui, treballi o transiti per Barcelona; la defensa, que ningú no quedi en situació d'indefensió; la proactivitat, és a dir, actuar d'ofici sempre que calgui; i la justícia social, entenent per justícia social l'aplicació dels valors superiors de l'estat de dret.

Aprofito per recordar que la Sindicatura desenvolupa la seva funció de defensoria no només mitjançant la Supervisió de l'Activitat de l'Administració municipal en els casos de reclamació per mala pràctica administrativa, sinó també, i amb una gran intensitat pel que fa a l'assessorament individual; la investigació; la promoció dels drets humans; la mediació preventiva per casos d'alteració previsible de la pau social i el benestar de la ciutadania.

Insisteixo novament en què les decisions en expedients de queixa poden ser estimatòries o desestimatòries, i també poden ser parcialment estimatòries. Si la resolució és estimatòria, en tot o en part, comportarà l'adopció d'una recomanació, un suggeriment o un advertiment a l'òrgan afectat i una comunicació informativa a les persones interessades, demanat sempre que se m'escolti i que es responguin els suggeriments i recomanacions.

La segona part de l'informe conté, matèria per matèria, la problemàtica presentada per la ciutadania a la Sindicatura, i així ho transmetem.

En aquest títol he d'informar al Plenari del Consell Municipal que hi ha un desfasament entre les actuacions endegades i les enllestides. A final de l'any 2016 teníem 200 expedients pendents de resposta, produint una demora en la resolució deguda a l'endarreriment en el lliurament d'informes i al seu lliurament massiu a

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

finals d'any, de manera que la meua assessoria no va poder estudiar-los a fons per preparar les propostes de resolució al tancament de l'any.

Vull destacar les recomanacions que em semblen més transcendents i per a les quals demano l'atenció de tots els càrrecs electes.

En primer lloc, i en referència a l'habitatge, confio en l'eficàcia del Pla d'habitatge, però em falten dos objectius per afrontar; el primer, planificar i prioritzar pressupostàriament, mitjançant el Consorci de l'Habitatge i la Generalitat, l'adopció de mesures destinades a polítiques socials d'habitatge que permetin assolir l'objectiu de "solidaritat urbana" del 15 % d'habitatges principals a Barcelona abans de l'any 2027. El segon objectiu que trobo a faltar és estudiar fórmules perquè les llicències d'habitatges d'ús turístic esdevinguin temporals i intransferibles.

Pel que fa a l'àmbit de l'urbanisme cal intensificar, en coordinació amb els organismes encarregats del foment de la rehabilitació i la inspecció tècnica d'edificis, la preservació i restauració de façanes anteriors, posteriors i els interiors d'illa per aconseguir un paisatge urbà harmoniós i sostenible.

Cal fomentar, igualment, la participació ciutadana en l'aprovació dels instruments de planejament i gestió, més enllà de la informació pública que es recull en els procediments administratius per a la seva tramitació, perquè la ciutat pertany als seus habitants i s'ha d'emmotllar als seus anhels.

Pel fa al medi ambient, vull destacar que els problemes s'estan cronificant i que estem molt preocupats per aquesta situació, només la Sindicatura, sinó la població en general i sé que també aquest Consistori. Així, quant a la contaminació acústica és necessari millorar el procés de les visites d'inspecció per tal de ser més eficaços, o establir mesures cautelars en situacions greus de contaminació acústica i altres immissions com ara fums i olors en els habitatges, i afrontar de forma decidida els perjudicis i conflictes amb el veïnat per activitats lúdiques sorolloses en establiments o a l'aire lliure.

Afegeixo que també hem d'insistir sobre la contaminació atmosfèrica, el dret de la ciutadania a gaudir d'un medi ambient adequat, d'un entorn que no sigui agressiu amb una qualitat de vida digna, que no atempti contra la salut és un dret constitucional, estatutari, indissociable amb el deure i la necessitat de no continuar agredint l'entorn natural, restringint aquelles activitats i hàbits que la provoquen, com poden ser les provinents de l'espai portuari o el motors de combustió dels vehicles.

Com diem any rere any, calen polítiques i recursos per disminuir l'emissió a l'atmosfera de gasos nocius i contribuir a la millora de la qualitat de l'aire i a contenir l'efecte hivernacle corregint la contaminació de l'aire.

Torno a insistir en la necessitat d'adoptar decisions en aquesta direcció, i demano coratge i consens per part dels responsables polítics, malgrat les resistències inicials que hi poden haver per part d'alguns sectors.

Vull posar en relleu, pel que fa al transport públic, la circulació de vehicles i la vialitat, uns temes dels quals hem parlat a bastament, apuntar que una fórmula específica per evitar el frau és, evidentment, ampliar la dotació de personal en estacions de metro per millorar l'eficiència i eficàcia del control d'accés del funcionament dels serveis i l'atenció al viatger.

Referent a la vialitat, he de recordar que, per afavorir el dret a la tranquil·litat de les persones vianants, hem d'apostar decididament per l'educació viària i per recuperar el respecte de l'espai comú de confluència entre les diferents modalitats de desplaçament per la ciutat. Una eina útil podria ser dissenyar campanyes

CSV: d926-9387-d4-1f-c0d1

21 d'Abril del 2017

informatives i educatives periòdiques destinades a les persones que van a peu, en bicicleta i en vehicles a motor, i donar exemple amb els vehicles oficials i de serveis públics.

Entrant en el capítol de la seguretat ciutadana i la llibertat cívica, dir que tothom espera molt de la Guàrdia Urbana, i potser la Guàrdia Urbana espera de la ciutadania respecte i comprensió per la seva funció. Per això, ens cal ampliar la dotació d'efectius per a la prevenció d'infraccions administratives, per a la vigilància del compliment de les ordenances municipals.

Cal canviar l'Ordenança de Mesures de Convivència. No volem per a Barcelona un "codi penal de la convivència", sinó un "codi de bones pràctiques"; el bon criteri del que és bo i el que és perjudicial per la convivència ha de sortir de la ciutadania mateixa, i és per això que proposo posar en funcionament l'Observatori de la Convivència, però dins del Consell de Ciutat.

En l'àmbit de l'ús i el manteniment de l'espai públic, recomano regular els requisits d'emplaçament en zona urbana d'aquelles activitats musicals que requereixen valors acústics per sobre dels 80 decibels.

I cal millorar la presència de la Guàrdia Urbana a les zones d'oci nocturn per tal de garantir els usos cívics de l'espai públic.

I una altra reiteració de propostes que ja he fet, i ningú no ha valorat o replicat: calen vàters en l'espai públic, i un lloc molt adient és als vestíbuls del metro.

En el terreny de l'accessibilitat, hem de posar-nos tots a pensar –servidors públics i públic en general– en el dret de les persones amb mobilitat reduïda i, per tant, elaborar amb la participació de les entitats representatives i la ciutadania en general el nou Pla municipal d'accessibilitat, amb un abordatge que sigui transversal entre diferents serveis.

En especial, pensem en la infància i en l'adolescència: s'ha de garantir l'accessibilitat universal, a infants i adolescents amb diversitat funcional, als centres educatius i a les zones d'esbarjo.

Quant a l'atenció, comunicació i participació, constato que s'han aplicat noves fórmules de comunicació municipal amb la ciutadania, però encara he de recordar que sempre, sempre, hem de donar resposta escrita a les peticions que les persones dirigeixen per escrit a l'Ajuntament de Barcelona.

Hem d'avançar també en renovació de les Normes reguladores de la participació ciutadana per tal que aquesta sigui real i efectiva.

En el capítol dels procediments administratius, assenyalar que en tot procediment administratiu de llicències i inspecció, cal vetllar per la informació als veïns interessats i activar la inspecció posterior cautelant en casos de drets sotmesos únicament al deure de declaració responsable o comunicació a l'Administració.

En matèria de responsabilitat patrimonial, hem de recomanar actuar d'ofici sempre que es conegui un perjudici dels que legalment la comportin, sense esperar si arriba o no la sol·licitud de la persona perjudicada, i resoldre en termes de dret i equitat sense vincular-se al dictamen de la companyia d'assegurances.

Pel que fa a les activitats econòmiques, cal ampliar les mesures de control i les fiscals sobre els habitatges d'ús turístic per tal de compensar tant com sigui possible els perjudicis al veïnat, i estudiar la reversió de les llicències.

La ciutat pertany als seus habitants i, per tant, cal prioritzar en l'ús de l'espai públic els interessos de les persones vianants en tot moment, i el descans del veïnat en horari nocturn, en la concessió i regulació de les terrasses d'establiments de begudes i restauració.

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

Entrant en l'àmbit de la funció pública i el treball a l'administració, sembla que anem en la bona línia per al reconeixement de la condició d'agents de l'autoritat al personal auxiliar de la Guàrdia Urbana encarregat de la vigilància de l'estacionament. I pel que fa el Reglament de segona activitat de la Guàrdia Urbana, hem dit que cal revisar-lo.

Quant a la hisenda municipal, s'ha de perseverar en els controls de qualitat de l'activitat notificadora, especialment en els casos de discrepància amb el destinatari del fet a notificar.

En els casos de contribuents més febles econòmicament, cal oferir a la persona deutora de l'Institut Municipal d'Hisenda, coincidint amb l'inici del procediment de constrenyiment, la possibilitat d'informar-se i documentar la seva situació de precarietat a l'efecte de no agreujar la seva situació econòmica.

En l'àmbit dels serveis socials he de demanar atenció urgent i dedicació plena a un assumpte que porta molts anys encallat i que podria donar un pas enrere no fonamentat. Es tracta de la complementació de la xarxa de serveis socials especialitzats assumits a la Carta Municipal com a responsabilitat pròpia, i que està deixada en mans de la Generalitat, malgrat que tampoc sembla que per aquella administració sigui una prioritat. De forma prioritària, creiem en els recursos assistencials d'infants i de gent gran, com a franges més vulnerables del ventall del cicle vital.

També he de recomanar que s'abordi l'elaboració detallada d'un Reglament del servei d'atenció domiciliària.

Cal, igualment, garantir l'atenció adequada a les persones sense llar quan apareixen dificultats en la intervenció. Ampliar els recursos d'allotjament assistencial per a aquelles situacions en risc d'exclusió residencial.

En referència al capítol de ciutadania, veïnatge i immigració, vull subratllar que els infants de Barcelona tenen un problema pel qual l'Ajuntament ha de vetllar: quan estan en situació de custòdia compartida, les seves famílies poden resultar discriminades en l'aplicació dels preus públics, o en la prelació d'accés als serveis municipals, en els casos en què es considera com a referència el domicili d'empadronament. Això és fàcil de solucionar equitativament, però cal posar-s'hi.

No m'oblido del fenomen de la venda ambulat, i em dol la manca de solucions. Hem de vetllar perquè el pla de xoc contra la venda irregular al carrer, que inclou actuacions policials per intentar mantenir l'ordre a l'espai públic no criminalitzi el fet migratori, ni el presenti com una activitat incívica.

Entrant en el terreny de la salut pública, hem de recordar que l'Ajuntament té competències per actuar en la provisió dels centres previstos d'atenció primària de salut (CAP), i també dels centres hospitalaris de l'ICS.

En matèria d'educació, cal garantir que les associacions de pares i mares de les escoles de Barcelona estiguin degudament informades sobre les possibles ampliacions de línies o bé de creació de grups extraordinaris al seu centre educatiu. Per garantir una major transparència en la gestió de les llistes d'espera per a centres d'infantil o primària, cal valorar que la seva vigència duri fins als primers quinze dies d'inici del curs.

Pel que fa a l'esport cal establir un règim d'exempcions i bonificacions en l'accés als centres esportius tal com preveu la Llei 40/2003, de protecció a les famílies nombroses.

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

I en matèria de cultura, pensem que cal mostrar la mateixa sensibilitat en el tractament de les activitats culturals i lúdiques que tenen cabuda constitucional i que estan emparades pels drets fonamentals i els principis rectors de la política social.

Finalment, en matèria de lleure infantil i juvenil és necessari revisar la idoneïtat del criteri de l'empadronament per concedir ajuts econòmics per a activitats d'estiu, en els casos d'infants amb la seva custòdia compartida (un infant - dues llars).

Fins aquí el que he recomanat i del que espero un pronunciament concret i fonamentat de si s'accepta o es rebutja la recomanació.

La tercera part de l'informe, a què abans m'he referit, conté la relació exhaustiva de queixes i decisions amb resolució adoptades en el 2016.

Vull comunicar, també, que a partir del 2017 voldria fer públic a la web de la Sindicatura la totalitat del text d'aquestes resolucions per fer-ne una difusió més ampla.

Ara, per finalitzar la intervenció, els esbossaré unes línies del pla d'actuació de la Sindicatura, tenint en compte el que he esmentat a l'inici amb l'objectiu que les seves resolucions siguin més eficaces, entre les quals descentralitzant la presència pública de la meua oficina i aproximant-la als Districtes; agilitant els procediments accedint directament als expedients supervisats, fem-ho en trenta dies com a màxim, si us plau! Afegeixo la creació d'un mecanisme de mediació institucional per treballar pel consens entre veïnat i govern municipal; dotar la sindicatura d'un Consell de persones expertes; disposar de dictàmens tècnics independents per fonamentar les resolucions de la Sindicatura; i estructurar l'actuació amb la perspectiva de gènere.

Hem d'apropar la Sindicatura al veïnatge. Per això ens cal una eina d'acció comunicativa potent des de la Sindicatura, i promocional des de l'Ajuntament. El veïnat ha de conèixer els seus drets i obligacions i percebre i emprar la Sindicatura com una eina eficaç i útil. Necessito consolidar l'equip de comunicació que està assumint aquesta funció.

Per acabar, agraeixo la presència dels Síndics i les Síndiques locals, l'adjunt del Síndic de Catalunya, a l'equip i a la família, també a tothom qui escolta la retransmissió de betevé i a tots els mitjans de comunicació aquí presents.

Concluc el meu parlament amb el desig que construïm un futur millor cada dia. Com va dir fa 500 anys l'humanista Lluís Vives dirigint-se al consell municipal de Bruges: Tot això és de la vostra competència (afegeixo, i de la meua).

Agraeixo la vostra atenció i el vostre suport.

Com ens sentim i som Ciutat d'acollida, acolliu aquest Informe, acolliu el sentiment i actuació d'aquesta Síndica per fer de Barcelona la Ciutat dels Drets!"

La Sra. Alcaldessa agraeix a la Síndica el seu parlament, i també a tot el seu equip la feina feta.

Tot seguit, fa avinent que la ronda d'intervencions dels grups municipals serà de menor a major.

El Sr. Garganté destaca que la Sindicatura de Greuges, com la mateixa Síndica ha esmentat, no té uns límits ni uns mitjans definits, tan sols la missió i la potestat de supervisió de l'administració municipal; però el règim jurídic, l'organització i el procediment a seguir per complir la seva missió no està suficientment concretat, i cal fer aquesta concreció per reglament, segons disposa la Llei 18/2014.

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

Observa, doncs, que la Sindicatura de Greuges és com el mateix ajuntament, una institució de cartó-pedra, entre altres motius gràcies a la llei de pressupostos espanyola, la LRSAL i, darrerament, el vot en contra de la seva derogació emès pel PP i Ciutadans i l'abstenció del PSC al Congrés.

Conclou, en definitiva que es tracta de poques competències per al govern municipal de torn, entre les quals habitatge, turisme o quant als refugiats, i sense cap vinculació legal per a les propostes de l'oposició; en definitiva, un teatre de les aparences per fer creure al poble que viu en una democràcia, quan la realitat és una altra de ben diferent. Una democràcia de la mena "tots som iguals davant la llei, però uns són més iguals que els altres"; i observa que això li ho poden preguntar a la família reial, la que Barcelona en Comú i CiU van salvar de ser declarada non grata a Barcelona i, també, van evitar que se li retessin tots els honors i medalles concedides per aquest ajuntament.

Justifica aquesta introducció perquè no es poden entendre els greuges i recomanacions de l'informe de la Síndica sense partir que a la UE, l'estat espanyol i el sistema de lliure mercat capitalista no hi ha solucions definitives, per exemple, al problema de l'expulsió dels veïns i les veïnes d'alguns barris per manca de treball o sostre a conseqüència, entre altres motius, de la política depredadora del turisme massiu i les bombolles especulatives tecnològiques, que han convertit la ciutat en un parc temàtic. Fa notar que aquesta conversió havia estat criticada per qui feia de l'activisme social una carrera professional, i ara promociona aquests parcs temàtics, com demostra concretament que aquest diumenge rebran els nous místers Marshalls del segle XXI amb catifa vermella al Palau de la Música, amb Borbó inclòs, i per contracte.

Centrant-se en contingut de l'informe, diu que hi troben a faltar referències a la xacra de la violència masclista, tenint en compte que el 2016 s'ha tancat amb 568 casos denunciats d'agressions i abusos sexuals, 1.593 casos denunciats de maltractament i violència habitual en l'àmbit de la llar i tres femicidis de veïnes de Barcelona, malgrat que dues d'elles no surten a les xifres oficials.

Remarca que es tracta d'uns indicadors, com també ho són els de les múltiples violències masclistes que es viuen als carrers, les escoles i les llars; i posa com a exemple d'agressió masclista i racista del 2016 la perpetrada per Óscar Lozano, un feixista que ja havia estat acusat d'estar implicat en l'assassinat de Sònia al parc de la Ciutadella fa vint-i-sis anys.

Afegeix que també han trobat a faltar en l'informe alguna referència al terrorisme patronal, més conegut per causar la mort de treballadors i treballadores en el seu lloc de treball, el darrer cas dels quals al Port de Barcelona; i avui mateix, el govern de l'estat perpetrarà un nou atemptat terrorista al món laboral signant el Reial decret contra els estibadors i les estibadores.

Pel que fa a l'habitatge, reivindica novament, com la CUP ja feia el 2010, la necessitat de disposar al més aviat possible d'un cens d'habitatges buits a la ciutat, que es puguin adherir al parc d'habitatge social de llarga durada o temporal. Manifesta, en aquest sentit, que la política d'habitatge no ha de centrar-se exclusivament en l'exclusió social, que és prioritària, sinó que ha d'anar més lluny, atès que hi ha famílies amb una renda que no es cataloga en risc d'exclusió, però que no poden accedir a pisos de lloguer a preu de mercat; igualment, hi ha gent jove que pel mateix motiu ha de marxar dels seus barris i de la ciutat per poder fer el seu projecte de futur.

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

En relació a l'impacte del turisme com a mercaderia, subratlla que les seves conseqüències no es poden emmarcar en les molèsties convivencials, sinó que aquesta aposta econòmica, promocionada pel consorci publicoprivat Turisme de Barcelona, és la causa directa de l'augment dels preus de lloguer, de la mutació dels comerços, de la precarització laboral i salarial del sector, i de la transformació d'alguns barris en aparadors per a turistes d'alt poder adquisitiu. Recorda, en aquest sentit, el cas recent del turista que va gastar vint mil euros en una sola nit, i cosa que algú anomenaria turisme d'alt poder adquisitiu, però el seu grup es remet a la pintada que va aparèixer fa un temps al barri de Vallcarca "Tourist you are the terrorist".

Quant a la mobilitat, assenyala que troben coincidència en la recomanació de la Síndica sobre l'ampliació de la dotació de personal en estacions de metro per millorar l'eficiència amb la reivindicació dels treballadors i treballadores des de fa força anys; en definitiva, es tracta de creació de llocs de treball. Tot i que retreu que al govern de la ciutat li semblin molt bé les assemblees de treballadors del port, per exemple, quan el conflicte el tenen amb el govern de l'estat, però, a canvi, les assemblees de treballadors de TMB els semblen les d'una colla d'intolerants. I afegeix la consideració sobre la manca de transparència que continua planant a TMB, de la mà de la seva presidenta, Mercedes Vidal, que ha passat de dir que farien fora la màfia de TMB a estar ben disposats a assimilar-la.

Diu que desconeixen quan es farà la implantació de la TMobilitat, que s'havia d'haver presentat amb motiu del Mobile World Congress; i remarca que aquest títol suposa la privatització d'un servei que hauria de ser públic, però que comporta l'enriquiment del grup d'empreses liderat per Caixabank, de la mateixa manera que el manteniment del servei bus de Nou Barris, el Tram o el Nitbus en mans privades.

Aprofita per recordar a la presidenta de TMB que no hi ha res com que manin els seus perquè les protestes comencin a molestar.

Seguidament fa referència a l'àmbit del carrer, conegut institucionalment com a espai públic, i es reafirma en el refús de la que el seu grup anomena "ordenança del cinisme", que ni s'ha derogat ni s'ha modificat, i que recau majoritàriament en les persones pobres, a les quals s'imposen multes que després no es poden cobrar.

Addueix que es pot reclamar constantment més policia, però que a la pobresa no se la combat amb repressió, sinó amb la redistribució de la riquesa, i que no es fa subvencionant tornejos de tennis de Can Godó, el comerç de luxe del passeig de Gràcia o fent publicitat de les ofertes de treball escombraria de McDonald's.

Posa en relleu que l'informe de la Síndica fa recomanacions als diferents serveis de l'administració municipal, que a dia d'avui continuen estant externalitzats i, per tant, no es poden entendre les mancances, les irregularitats i les deficiències sense explicar que mentre l'empresa privada faci negoci amb els serveis municipals això serà la pràctica diària.

Concreta que estan parlant de prop de dos-cents cinquanta serveis, dels quals una cinquantena llarga són els que es presten directament a la ciutadania; el gruix de serveis externalitzats ocupa entorn de quinze mil treballadors i treballadores i corresponen a un import anual de 582 milions d'euros en una autèntica mostra de neoliberalisme: vendre allò públic a mans privades; una pràctica que, recorda, va començar a practicar el PSC amb el suport d'ICV i ERC, el va continuar CiU i continua vigent a dia d'avui.

Acaba la seva intervenció amb l'exemple de servei del 010, que queda molt bé que passi a ser gratuït, tot i que les condicions siguin que cada tres anys els qui hi

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

treballen perden l'antiguitat, els neguen les vacances per manca de personal, que molts sous no arribin als mil euros mensuals, o que els acomiadaments siguin caciquils.

El Sr. Fernández Díaz comença la seva intervenció agraint a la Síndica i als seus col·laboradors l'informe anual, que en aquesta ocasió és una radiografia del primer any sencer de mandat de l'Ada Colau.

En primer lloc expressa una queixa, i alhora una petició a l'Alcaldessa, i és que no es facin coincidir l'informe de l'Estat de la Ciutat amb el de la Síndica; i sospita que ha estat així perquè al govern no li agraden ni els balanços ni les crítiques que poden rebre.

Entrant en el contingut de l'informe de la Síndica, observa que el 2016 s'ha presentat un 29% menys de queixes que l'any anterior, tot i que, paradoxalment, s'han incrementat les d'habitatge i dignitat d'un 44%, d'un 17% les de serveis socials, i un 120% altres queixes vinculades a l'activitat econòmica i de la hisenda municipal. I posa en relleu que els aspectes que el govern proclamava tan essencials, com l'habitatge i els serveis socials, han tingut un increment de queixes molt important en un any.

Considera que aquest fet demostra que l'actual govern no només no ha solucionat l'accés a l'habitatge sinó que l'ha agreujat, i cita com a exemples que el preu del lloguer a Barcelona ha augmentat d'un 8% el 2016, que els desnonaments continuen i, a més, s'acaba d'aprovar un Pla d'Habitatge que retalla en 132 milions d'euros, un 30%, la inversió anual en relació amb el pla anterior.

Coincideix amb la recomanació de la Síndica que és necessari incrementar el fons de lloguer social per donar resposta a les situacions d'emergència i vulnerabilitat social i econòmica, que s'han de reclamar a la Generalitat més aportacions, i que calen més incentius per facilitar que els propietaris puguin incorporar els seus habitatges a les borses de lloguer social per incrementar el parc d'habitatges a preu assequible.

Igualment, manifesta que també estan d'acord amb la Síndica quant a la necessitat d'agilitar els serveis de llicències i d'inspecció dels Districtes amb més mitjans materials atès que la burocràcia continua sent a la pràctica un impost afegit més als emprenedors.

Subscriu plenament el rebuig al silenci administratiu, així com la necessitat d'exigir una resposta escrita i raonada, en temps i en forma, a les peticions dels ciutadans, i afegeix que això s'ha de fer extensiu als grups municipals, ja que, malauradament, són tractats de la mateixa manera i molt sovint no reben resposta a les seves peticions al govern.

Continua dient que en l'àmbit del medi ambient, la contaminació acústica continua sent un greu problema i un dels principals motius de queixa de la ciutadania, entre els quals són recurrents les queixes per les molèsties que causa la recollida d'escombraries, i cal reclamar uns horaris més adients i la incorporació de tecnologia que permeti dormir els veïnats.

Es refereix també a l'increment de queixes per incivisme, que és creixent a la ciutat i que té impunitat de facto, tal com demostra l'escàs cobrament de les multes imposades. Destaca el creixement de l'incivisme entre els ciclistes, que a parer seu estan generant a la ciutat una autèntica "bicifòbia".

Quant a les queixes ocasionades per l'activitat turística, posa de manifest que demostren que el govern no només no resol els problemes sinó que els agreuja; en aquest sentit, es remet al baròmetre de la ciutat, que a l'inici del mandat constatava

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

que el turisme era percebut com el novè problema a la ciutat, mentre que el darrer el situa ja en segona posició.

En matèria de seguretat, comparteix amb la Síndica la necessitat d'augmentar el nombre d'efectius de la guàrdia urbana, i lamenta que el govern municipal no hagi convocat les places corresponents el 2016, cosa que suposarà que els futurs agents no començaran a ser operatius fins al juny de 2018. Per tant, es ratifica en què cal més guàrdia urbana, noves mesures en benefici de la comunitat ampliant el catàleg de prestacions i els serveis municipals on es puguin fer les prestacions substitutòries i promoure, entre altres coses, el reconeixement de la condició d'agents de l'autoritat al personal encarregat de la vigilància de les zones blaves i verdes d'aparcament, tal com reclamen els treballadors i la Síndica; així com promoure la revisió del reglament de segona activitat de la guàrdia urbana per incorporar-hi els agents que han estat afectats per una incapacitat.

Afegeix que també comparteixen la recomanació en el sentit que l'impost de plusvàlua que s'apliqui sigui en base a l'increment real del valor del terreny d'acord amb el preu de mercat i, per tant, que no s'apliqui l'impost quan no hi hagi hagut un increment real de l'habitatge transmès.

Manifesta que, amb tot el respecte i reconeixement a la Síndica, hi ha aspectes amb què el seu grup no és tan condescendent com ella i, en aquest sentit, assenyala que discrepen, per exemple, amb l'escassa exigència pel que fa als maners; i lamenta que, arran d'algunes queixes pel poema blasfem llegit en l'acte de lliurament dels premis Ciutat de Barcelona que va ofendre molts catòlics, la Síndica no hagi fet una crida contundent al respecte.

Igualment, discrepa amb la valoració que es fa en l'informe de la plataforma Decidim Barcelona, que el seu grup considera que va ser un fracàs, i que va costar mig milió d'euros a la ciutat i que va obtenir una escassíssima participació; com tampoc no coincideixen amb la seva valoració de l'ordenança de terrasses, un sector que genera ocupació molt remarcable a la ciutat.

Diu que el sorprèn, també, que en l'informe no es faci esment que cada vegada s'incrementa el nombre d'escolars que s'estan en barracons; o el fet que més de tres mil infants s'hagin quedat sense plaça d'escola bressol.

Afegeix que també hi han trobat a faltar més contundència en la crítica a la situació dels centres de serveis socials, amb una mitjana de vint-i-set dies d'espera per acudir a una primera visita; o la resposta municipal pel que fa als problemes relacionats amb les persones que pateixen la síndrome de Diògenes i que requereixen un programa d'actuació específic.

Manifesta que podrien coincidir en diversos aspectes amb la Síndica i que per manca de temps no pot detallar ara, però es vol centrar en l'atenció a les persones amb discapacitat amb l'aposta per un nou pla d'accessibilitat, i la recriminació a la lentitud en la resposta a la dependència i unes resolucions poc motivades.

Finalment, reclama a la Síndica que perseveri en la seva funció i que no perdi ni el to ni l'empenta que sempre ha mantingut malgrat els canvis de govern; i agraeix la seva feina i la del seu equip.

La Sra. Andrés saluda la Síndica i als síndics i síndiques locals de Catalunya que avui els acompanyen amb motiu de la presentació de l'informe anual de la Sindicatura de Greuges de Barcelona, i agraeix a la Síndica i al seu equip la feina feta.

CSV: d926-9387-d4-1f-c0d1

21 d'Abril del 2017

Comparteix la sensibilitat de la Síndica per les situacions derivades de l'impacte de la crisi econòmica, i també pels casos de vulnerabilitat social que pateix una part de la ciutadania.

Posa de manifest que abordar aquestes situacions, el seu grup fa una aposta ferma per un model de ciutat basat en la reactivació econòmica i en el creixement inclusiu com a eines idònies per generar ocupació que redueixi desigualtats. En aquest sentit, afirma que volen aprofitar tota la força i la riquesa emprenedora de Barcelona, des del comerç de proximitat, els mercats municipals, els autònoms que cada dia aixequen persiana; així com també les noves empreses que s'hi instal·len i que pertanyen a l'àmbit de la tecnologia i la creativitat.

Remarca que només l'ocupació i el salari digne garanteixen els drets i l'autonomia que han de tenir totes les persones per fer el seu projecte de vida. Esmenta especialment les persones joves de la ciutat, que tenen dificultats per treballar, però també per completar els seus estudis i la seva formació per l'empobriment de les famílies i per les mancances de les institucions públiques, que haurien d'estar al seu costat pel que fa a l'educació. Per aquest motiu, el govern municipal ha treballat en un pla d'ocupació juvenil de qualitat, liderat per la Primera Tinència d'Alcaldia, a fi d'assolir una dotació pressupostària de nou milions d'euros per orientar les persones joves en la seva inserció laboral, especialment la d'aquells que tenen més dificultats. Confirma que comparteixen amb la Síndica que l'habitatge és una prioritat, i per aquest motiu han treballat conjuntament amb Barcelona en Comú i també amb grups de l'oposició –CiU i Ciutadans– en l'elaboració i l'aprovació del Pla de l'Habitatge, que recull les línies de treball que apunta l'informe de la Síndica, concretament l'emergència habitacional, el lloguer accessible, la gestió del parc d'habitatges buits, i la rehabilitació que ha de dignificar els habitatges existents a la ciutat.

Afegeix que també estan per la reducció de l'ús turístic dels habitatges, i per aquest motiu van aprovar el PEUAT amb el suport dels grups municipals d'ERC i la CUP.

Reconeix que el Pla d'Habitatge, com diu la Síndica en el seu informe, no resoldrà en decurs d'un sol mandat totes les necessitats d'habitatge de la ciutat, i que és imprescindible la implicació de la Generalitat i de l'estat, que tenen competències en matèria d'habitatge, i exigeix en nom del seu grup aquesta implicació per tal de donar compliment també a les recomanacions de la Síndica. Igualment, fa referència a la necessitat d'una modificació urgent i imprescindible de la Llei d'Arrendaments Urbans (LAU), atès que la majoria de desnonaments que es produeixen a la ciutat són per impagament del lloguer.

Diu que també comparteixen amb la Síndica la visió sobre l'urbanisme i, en aquest sentit, assenyala que l'aposta del seu grup és per un urbanisme social que compti amb l'opinió i el criteri de la ciutadania i que tingui com a resultat una distribució equitativa d'equipaments socials, culturals, esportius i educatius; així com que aquest urbanisme confegeixi un espai públic que permeti conjugar usos convivencials, imprescindibles per exercir el dret a la ciutadania. Remarca, com també ho fa l'informe, que aquesta aposta per la convivència a l'espai públic exigeix una revisió de l'ordenança per adaptar-la a la realitat actual de la ciutat, i posar al capdavant la prevenció, la mediació i l'avinença per damunt de la reacció i la sanció, que són poc eficaces i gens reparadores.

Posa de manifest que per a aquesta garantia de l'exercici de drets a la ciutat cal treballar molt enèrgicament pels col·lectius que encara no poden gaudir de la ciutadania plena, entre els quals els infants, les persones amb diversitat funcional o

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

discapacitat, i a les persones grans; per tant, cal una ciutat accessible per a tothom no només a l'espai públic i als equipaments sinó a tots els serveis. Per aquest motiu, destaca que el govern ha aprovat en solitari un pressupost expansiu, amb despesa dedicada a garantir drets socials. Concreta, tanmateix, que no només volen garantir l'accés a aquests drets, sinó a totes les oportunitats que dóna la ciutat, i per això treballen per una cultura de proximitat.

Afegeix que també volen garantir l'accés als esports, pel que significa a escala individual però sobretot social, i per aquest motiu treballen en l'increment del suport a les entitats d'esport de base, les beques per a la pràctica escolar i fer costat als clubs, amb la definició d'una política tarifària social que permeti l'accés a tothom; i destaca que el govern treballa intensament, en col·laboració amb la resta de grups, per definir el lleure infantil com un dret que cal fer efectiu a la ciutat.

Per acabar, expressa que el seu grup es posa a disposició de la Síndica per assolir tots els reptes esmentats i per impulsar la concreció dels objectius compartits; així com també per millorar i enfortir la institució de la Sindicatura de Greuges de Barcelona a partir de propostes com el perfeccionament del sistema d'elecció de la persona que ha d'exercir la responsabilitat d'aquest òrgan.

Reafirma el compromís del seu grup amb el fet de garantir que mai ningú no resti indefens a Barcelona, i que l'autoritat i qualitat moral de les resolucions de la Sindicatura guanyin en eficàcia i que encoratgin els responsables municipals a eradicar tot el greuge i la injustícia de la ciutat.

El Sr. Bosch expressa el reconeixement del seu grup a la Síndica per la professionalitat amb què fa la seva tasca en defensa de persones que no surten als mitjans de comunicació, ni als anuncis del govern, que ho passen malament, per a les quals, en moltes ocasions, el seu últim recurs és la Sindicatura. Per tant, consideren que aquesta institució no només és indispensable, sinó que la feina que fa la Sindicatura ha de merèixer tota l'atenció i tota l'ajuda d'aquest ajuntament.

Dit això, expressa que no els sembla la idea més encertada que el govern l'hagi programat avui el debat d'aquest informe, tot just després de la sessió extraordinària de l'estat de la ciutat i juntament amb altres qüestions molt remarcables d'aquest ordre del dia. Assenyala que, tal com ja van expressar en el seu moment, el seu grup hauria volgut que aquest debat hagués tingut entitat pròpia i exclusivitat, i no pas encaixat entre debats d'altres característiques.

Afegeix que el seu grup ha proposat l'elaboració d'un reglament intern de la Sindicatura que faciliti la seva feina, i que permeti assegurar-li que rebrà la informació que sol·licita a les àrees municipals, i que responguin a les peticions d'una manera ràpida i efectiva.

En conseqüència, formula la petició expressa que el Consistori, però sobretot el govern de la ciutat, es prengui molt seriosament la feina de la Sindicatura i que és tradueixi en realitats.

Apunta que cal destacar algunes de les qüestions que suscita l'informe, la importància de les quals mereix un debat en aquesta cambra. Així, fa avinent que els ha cridat l'atenció, i que no és el primer cop que es constata, el pes de les queixes centrades territorialment a Ciutat Vella, que és el Districte que tot i tenir menys població és un dels primers quant a queixes i denúncies. Entenen, per tant, que el cor històric de la ciutat és, també, un nucli problemàtic; i, com les persones, és indispensable que la ciutat tingui cura del seu cor, atès que aquesta conflictivitat elevada a Ciutat Vella no és saludable per a la resta de la ciutat, tenint en compte

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

que aquest districte és el compendi de Barcelona, el Districte de districtes, que engloba elements històrics, sentimentals i de centralitat tradicional que cal tenir molt en compte.

Alerta que no pot ser un Districte desatès, menys encara per motius que tenen a veure amb la convivència, el civisme, la mobilitat, la tranquil·litat i el descans dels veïnats. Per tant, demana a la Síndica que continuï dedicant atenció a Ciutat Vella, tal vegada una mica més atesa la problemàtica; i al govern de la ciutat li demana que es llegeixi amb molta atenció les recomanacions de la Síndica i que hi respongui. Assenyala que una altra qüestió que té una presència destacada en l'informe és allò que fa referència a la saturació turística a la ciutat. Puntualitza que el seu grup no està en contra de l'activitat turística, sobretot si és de qualitat, que conviu millor amb la ciutadania; això no obstant, subratlla que cal gestionar-lo bé, cosa que desmenteix l'elevat nombre de queixes a la Sindicatura que suscita.

Concreta que gran nombre de denúncies fan referència a la petició per carta que va fer el govern a la ciutadania, que si sabien d'algun allotjament turístic il·legal ho possessin en coneixement de l'Ajuntament. Entén que les queixes responen a la consideració que, aquesta, no és una pràctica èticament correcta i, per tant, creu que el govern hauria d'afinar més a l'hora de demanar col·laboració als veïns, atès que no pot ser que valorin aquesta crida a la participació com una crida a la delació, a la deslleialtat entre veïns. Considera, doncs, que s'ha de fer d'una altra manera, amb més delicadesa, per no donar la sensació que aquesta administració interfereix excessivament en les relacions veïnals.

Fa notar que a l'exemple que acaba de citar s'hi afegeix el problema, que encara no consta en l'informe del 2016, que és la descoberta sorprenent que aquestes informacions dels veïns no eren anònimes, i que els denunciats podien tenir accés a l'expedient i saber, per tant, els noms i cognoms, telèfons, DNI dels denunciants, situació que deixa en fals els qui han tingut el coratge i la determinació de denunciar situacions que dificulten la convivència.

Observa, doncs, que cal afinar molt bé tot allò que pot ser percebut com un menyspreu per la ciutadania, i no pot ser que algú que denuncia s'acabi sentit com a denunciat i perseguit. En aquest sentit, demana a la Síndica que avalui quantes queixes es produeixen en per aquest motiu i que hi posi remei.

Finalitzat el temps de la seva intervenció, el regidor agraeix novament la feina de la Sindicatura i l'encoratja a continuar endavant.

La Sra. Barceló saluda els síndics i síndiques que avui els acompanyen, al representant del Síndic de Greuges de Catalunya; i agraeix la feina de la Síndica i la presentació de l'informe anual, fruit del treball conjunt amb el seu equip. I agraeix molt especialment el fet que la Síndica faci de pont entre la ciutadania i el govern municipal.

Dit això, demana al govern que les aportacions de la Síndica obtinguin resposta, i que no succeeixi com passa als grups de l'oposició que, moltes vegades, les qüestions que li formulen triguen massa temps a ser respostes.

Posa en relleu que l'informe presenta més de tres mil tres-cents queixes dels veïns de la ciutat distribuïdes en tres grans apartats: ecologia, urbanisme i mobilitat, drets socials i l'Institut Municipal d'Hisenda. Valora que la Síndica ha fet un esquema molt encertat que ha proporcionat més dades que no pas el govern en el seu informe de l'estat de la ciutat.

CSV: d926-9387-d4-1f-c0d1

21 d'Abril del 2017

Pel que fa a l'àmbit de l'habitatge, agraeix la feina constant de la Sindicatura en defensa de l'accés a l'habitatge, i posa en valor la feina feta quant als criteris per accedir-hi. En aquest sentit, subscriu en nom del seu grup que el Pla de l'Habitatge, tot i que hi van votar favorablement, encara és molt poc ambiciós i li resta molt de camí per assolir la mitjana europea.

Fa notar que en el terreny de l'urbanisme hi ha una queixa recurrent, que és la poca informació a les persones afectades per plans urbanístics, i alerta al govern que no pot provocar incertesa i, altrament, ha de donar seguretat jurídica en aquests casos. Coincideix amb les valoracions de l'informe quant al medi ambient, i recorda que el seu grup va demanar un protocol per a les situacions de contaminació acústica, un cas que preocupa molt la ciutadania ja que Barcelona s'ha convertit en una ciutat extremament sorollosa. Igualment, es refereix a la qüestió d'una neteja deficitària de la ciutat, i que provoca demandes dels veïns de més intervenció als barris.

Quant a la contaminació atmosfèrica, remarca que calen mesures urgents, però vinculades a una bona xarxa de transport públic, i per aquest motiu el grup de Ciutadans va presentar una iniciativa al Plenari, aprovada pel conjunt de grups municipals, amb què demanava que els dies amb contaminació elevada el transport públic fos gratuït.

Comenta que en parlar de transport també cal referir-se al servei del Bicing, i coincideixen amb la Síndica que és necessària una reordenació dels carrils bici per la inseguretat que comporten, i se sumen al seva demanda d'una campanya de sensibilització entre els ciclistes i els vianants.

Entrant en la qüestió del turisme, que l'informe avalua molt encertadament, indica que el seu grup presentarà en aquesta mateixa sessió una proposició que demana una ordenança que reguli el lloguer d'allotjaments turístics.

Afegeix que un aspecte clau de tot això són les queixes amb motiu de la campanya de delació veïnal promoguda pel govern municipal contra els allotjaments turístics; i alerta que mai no s'ha de delegar la responsabilitat en la ciutadania, més encara quan aquesta campanya concreta ha provocat ansietat i nerviosisme i moltes denúncies falses.

Situa la seguretat entre els assumptes importants de la ciutat, i posa de manifest que la ciutat és més insegura tal com demostra l'increment d'infraccions i la sensació d'inseguretat percebuda per la ciutadania.

En aquest sentit, recorda que el seu grup ha fet dues propostes en comissió, en la mateixa línia que les recomanacions de la Síndica, que són dotar la guàrdia urbana amb més efectius, sobretot en horari nocturn, i reformar l'ordenança de civisme; i replica que això no suposa instrumentalitzar la guàrdia urbana, sinó dotar aquest cos de les eines bàsiques per fer la seva funció.

En referència a l'accessibilitat, se suma a la denúncia de la Síndica en el sentit que a la ciutat només hi ha onze parcs infantils amb gronxadors adaptats per a infants amb diversitat funcional; i a això s'hi ha d'afegir que a alguns autobusos no els funciona la rampa d'accés. Per tant, recomana que es posi damunt la taula el pla d'accessibilitat i que, alhora, es millori el servei porta a porta.

Quant al capítol dels procediments administratius, entén que totes les administracions tenen un deute amb la ciutadania pel que fa a l'agilitat. Posa en relleu que en l'informe es recullen les queixes sobre la falta de diligència en la tramitació d'expedients de protecció urbanística, i la falta de resolució d'expedients de sol·licitud de llicència en els terminis establerts. Adverteix que quan el govern es compromet amb una data l'ha de complir, encara més quan afecta persones

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

emprenedores que volen crear els seus negocis, que alhora revertiran en ocupació a la ciutat.

En l'aspecte econòmic, posa en relleu que l'informe de la Síndica assenyala que encara no han obtingut resposta quant a la plusvàlua; en aquest mateix sentit, avança que el seu grup formularà en la sessió d'avui una pregunta, i confia obtenir una resposta per part del govern, més encara quan el TC ha declarat inconstitucional cobrar aquest impost quan no s'han obtingut beneficis.

Remarca, igualment, que la Síndica denuncia que no existeix igualtat d'oportunitats, ni pel que fa als equipaments de Districte, ni tampoc en el món educatiu. I posa en relleu el gran nombre de queixes rebudes a la Sindicatura en referència a l'atenció a les persones, de manera que s'imposa una reforma dels serveis socials, tal com ja va proposar el seu grup, que considera que aquesta reforma s'ha de fer amb consens i diàleg dels grups municipals i de tots els agents implicats.

Posa en relleu que quan les persones tenen un problema han de trobar solucions immediates, han de ser ateses amb urgència en el termini de la setmana en què formulen la seva demanda, i el seguiment ha d'estar coordinat amb les seves necessitats.

Afegeix la dada concreta que sis mil persones grans esperen plaça en una residència, dues mil cent de les quals estan en centres provisionals, i malgrat això aquest ajuntament continua sense tenir unes polítiques clares de gent gran.

Subscriu les observacions de la Síndica quant a la necessitat de coordinació entre aquest ajuntament i la Generalitat pel que fa a la DGAIA; mentre que en l'àmbit de l'educació està completament d'acord que no es pot permetre la incertesa existent en una ciutat com Barcelona. En aquest sentit, confirma que les AMPA, els equips docents, els alumnes i els pares han patit força incertesa el curs passat per la creació de grups addicionals.

En l'apartat de cultura, precisa que la Sindicatura va rebre 9.400 signatures demanant la retirada de l'exposició "Franco, Victòria, República. Impunitat i espai urbà", i retreu al govern municipal que, en ocasions, es dediqui a crear conflictes gratuïts i totalment evitables. Fa avinent que la Síndica ha confirmat que encara espera que el comissionat de Cultura li presenti el projecte de l'esmentada exposició. Finalment, recomana a la Síndica, com ja va fer arran de la presentació de l'informe l'any passat, la necessitat d'afegir un apartat sobre la gent jove, que entén que es podria coordinar amb el Consell de la Joventut.

Acaba la seva intervenció agraint novament la tasca de la Síndica i del seu equip i pel diàleg que estableix amb els grups municipals, pel seu apropament a les necessitats reals de la ciutadania, i demana al govern que li doni resposta a les seves aportacions.

El Sr. Martí agraeix, en primer lloc, l'exposició de la Síndica quant al seu informe anual, agraint que fa extensiu a tot el seu equip per aquesta radiografia anual de la realitat a la ciutat de Barcelona. Igualment, dona la benvinguda als síndics i síndiques locals de Catalunya que, com cada any, acudeixen a aquesta cita.

Posa de manifest que avui és el primer dia que es presenten com a grup municipal Demòcrata en aquesta cambra, fins ahir mateix CiU; i fa notar que aquest primer informe del nou mandat de la Síndica abraça la radiografia del primer any sencer de mandat de l'alcaldeessa Colau.

Se suma a les queixes respecte a la coincidència de la presentació en un mateix dia d'aquest informe i del de l'estat de la ciutat i, a més, amb un ordre del dia ordinari

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

que entenen que dilueix i menysté aquest informe anual de la Sindicatura de Greuges.

Dit això, comenta que aquest informe és força crític amb aspectes que no funcionen bé a la ciutat, així com per les mancances en la gestió del govern municipal; i remarca que moltes de les problemàtiques detectades no només es mantenen respecte d'anys anteriors sinó que s'agreugen.

Posa de manifest que l'informe considera el Pla de l'Habitatge com una oportunitat per a la ciutat, i així ho va valorar el seu grup i va treballar per arribar a un acord amb el govern de la ciutat en considerar que la millora en l'accés a l'habitatge és el principal aspecte que cal abordar.

Pel que fa als preus del lloguer, alerta que no paren d'augmentar, i per aquest motiu la Generalitat està treballant en un índex de referència, de manera que ara caldrà veure que fa aquest ajuntament per aplicar les eines de què disposarà per incidir en el preu del lloguer, que a parer seu hauria de ser una de les seves màximes prioritats, per la urgència i perquè la bombolla immobiliària ja ha esclatat, coincidint amb un govern municipal que va fer bandera del dret d'accés a l'habitatge mentre estava en campanya electoral.

Discrepa amb alguns aspectes de la valoració que fa la Sindicatura quant als pisos turístics, ja que consideren que no és excloent treballar per una política d'habitatge públic amb la possibilitat que existeixin habitatges turístics regulats, sota control i complint la legalitat estricta.

Observa que el problema real quant als pisos turístics rau en els més de sis mil allotjament il·legals que s'estima que hi ha, contra els quals, fins avui, el govern municipal no ha actuat amb prou contundència. Assenyala que ja poden anar aprovant peuats i plans urbanístics, però que si l'Ajuntament no posa els recursos necessaris per controlar aquesta activitat econòmica no se'n sortiran; remarca, doncs, que es tracta de voluntat política i posar-hi recursos d'inspecció i de guàrdia urbana.

Afirma que els preocupa molt que hagin augmentat les queixes per la campanya endegada per aquest ajuntament per denunciar els veïns que presumptament ofereixen els seus habitatges com a allotjament turístic de manera irregular; i recorda que el seu grup ja va alertar que aquest fet és injustificable i ha generat molt de malestar. Destaca que es tracta d'una mesura que afecta la cohesió social i pot donar lloc a denúncies falses, com ja ha passat en 108 casos.

Considera aquesta iniciativa del govern municipal, per tant, com a impròpia d'un govern com el de Barcelona, i entenen que és més pròpia d'altres tipus de governs. I insisteix que ha de ser l'Ajuntament qui amb els seus recursos faci aquesta feina i no delegar en els veïns i promoure la delació.

Seguidament es refereix al fenomen del top manta, que s'ha disparat a la ciutat, mentre que el govern municipal l'acara amb una barreja de passivitat i passotisme, cosa que ha provocat que la Síndica no hagi pogut emetre un informe de resposta als comerciants perquè espera que l'Ajuntament li proporcioni la informació sol·licitada d'ençà del 2015.

Coincideixen amb la Síndica que aquest fenomen és complex i que les solucions no són fàcils, i que les persones que es dediquen a aquesta venda ambulant sovint estan en situació administrativa irregular i són víctimes de certa explotació; per tant, comparteixen la necessitat que aquest ajuntament ha de donar solucions socials, de la mateixa manera que durant el mandat anterior es va fer amb les persones que venien ferralla. Això no obstant, entenen que la intervenció social no hauria de ser

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

excloent perquè s'apliquin sancions punitives i que la guàrdia actui. En aquest sentit, diu que comparteixen la necessitat que l'actuació dels cossos policials sigui impecable i proporcional a la gravetat dels incompliments, però reitera fermament el suport del seu grup al cos de la guàrdia urbana de Barcelona; i se sumen a la demanda de la Sindicatura d'incrementar el nombre d'agents, i fa temps que alerten que el pla director és paper mullat si s'obvia el nombre d'agents que calen per implementar-lo amb plenes garanties. Posa com a exemple d'aquesta situació, el fet que els propers dies la colla de Sant Medir de La Bordeta no podrà sortir pels carrers del barri per manca de resposta del Districte.

Manifesta, seguidament, que el seu grup discrepa amb la recomanació de la Síndica quant a la necessitat de reconvertir l'ordenança de convivència en un codi de bones pràctiques, tot i que entenen la bona voluntat de la Sindicatura per solucionar els problemes, però adverteix que amb el govern actual això és inviable, i seria sinònim d'inoperància i de degradació creixent de l'espai públic.

Centrant-se en l'àmbit de la mobilitat, remarca que les queixes han augmentat molt, i entén que això també es deu a què membres d'aquest govern en algun moment han animat a no pagar per utilitzar el transport públic.

Posa en relleu que les queixes per incivisme s'han agreujat en sis dels deu districtes de la ciutat; i considera que s'ha de parar més atenció a les queixes causades per les bicicletes.

Igualment, se suma a la reivindicació que es construeixin nous parcs infantils adaptats; així com del desplegament de l'ordenança de protecció, tinença i venda d'animals.

Considera, per acabar, que la feina de la Sindicatura de Greuges de Barcelona és excel·lent i encoratja la Síndica a continuar en la mateixa línia, i convida tots els grups municipals a col·laborar-hi en benefici de la ciutadania.

El Sr. Pisarello també comença la seva intervenció donant la benvinguda a aquesta sessió plenària a la Síndica de Barcelona, a tot el seu equip, als representants de la Sindicatura de Greuges de Catalunya i als síndics i síndiques locals. S'afegeix a les felicitacions expressades per la tasca que fa la Sindicatura, molt ben valorada també pel govern de la ciutat, no només perquè els ofereix una radiografia molt acurada del que hi succeeix, sinó també perquè és una antena de contacte amb la ciutadania, que els ajuda a detectar les prioritats i els fa arribar les seves inquietuds que, de vegades, en l'actuació quotidiana de govern es perden, i que actua d'una manera exigent amb les seves demandes i recomanacions. En aquest sentit, confirma que sempre han defensat que les institucions només poden funcionar correctament si hi ha contrapoders, i la Síndica n'és un d'institucional que valoren molt positivament i l'autonomia del qual respecten plenament.

Afegeix que també valoren molt que la Síndica faci el que ha de fer qualsevol òrgan de control, i és la demanda exigent, però real; alhora que constaten que en el seu informe reconeix positivament moltes actuacions del govern municipal. Remarca, per tant, que l'informe contrasta amb moltes lectures catastrofistes que tenen ocasió de sentir en aquesta cambra, que és una exageració que l'oposició es veu obligada a fer servir en ocasions com a mètode de pedagogia política.

En resum, confirma que en l'informe s'apunten molts aspectes que cal millorar però també es posen valor actuacions del govern.

Observa que la Síndica incideix especialment en l'aspecte de la desigualtat i de l'emergència social, que també preocupa molt el govern, i subratlla que el gran

CSV: d926-9387-d4-1f-c0d1

21 d'Abril del 2017

problema de la ciutat no és el seu dinamisme econòmic, i no hi ha cap xifra que l'oposició pugui esgrimir per demostrar que la ciutat està paralitzada, sinó la manera d'aconseguir que la riquesa que genera, que és molta, es distribueixi d'una manera adequada al conjunt de la població.

Pel que fa a la desigualtat i a l'emergència social, afirma que el govern no és cofoista ni tampoc negacionista, sinó que és el primer a reconèixer que hi ha una situació molt preocupant, com ara la bombolla immobiliària, i que la cohesió social és un dels béns més preuats de la ciutat i que cal fer tots els esforços possibles per intentar aturar i revertir la situació.

Confirma, però, que a la ciutat s'estan fent coses absolutament innovadores per garantir el dret a l'habitatge, i no només s'han aplicat multes als bancs, sinó que s'han augmentat significativament els ajuts al lloguer –aquest ajuntament paga 240 milions d'euros que correspondrien a la Generalitat i a l'estat, exercint competències impròpies–, i s'està triplicant la despesa social.

Afegeix que també incideixen en altres aspectes que preocupen la Síndica com és la contaminació i la qualitat de l'aire, i ja estan abordant i tirant endavant moltes de les recomanacions que consten en l'informe, entre les quals cita el pla d'arbrat, i un pla per a una mobilitat menys contaminant i que permeti l'impuls de sectors punters com l'automoció electrònica o el suport al transport públic.

Reconeix que assumeixen les responsabilitats que els pertoquen pel que fa a les situacions de desigualtat, de crisi ambiental, però entén que és important cercar-ne l'origen, i que en molts casos es constata que la responsabilitat no és municipal; així, assumint que la precarietat està creixent a Barcelona, cal preguntar-se si té res a veure amb la contrareforma laboral aprovada pel PP i CiU a l'estat, i amb les que es van aprovar anteriorment. Quant a la problemàtica generada pels pisos turístics, cal qüestionar igualment si tenen alguna vinculació amb la llei omnibus aprovada pel govern municipal de CiU.

Nega que els desnonaments hagin augmentat a Barcelona, malgrat que alguns, a còpia de repetir-ho, en vulguin fer una certesa; altrament, mai no se n'havien aturat tants, però insisteix a preguntar-se si els desnonaments tenen alguna cosa a veure amb els desnonaments exprés aprovats a escala estatal.

Afirma que són els primers a reconèixer que calen recursos per abordar tots aquests aspectes, que cal més guàrdia urbana, més personal a serveis socials, més inspectors d'hisenda; en aquest sentit, posa en valor el pla de recursos humans ambiciós desenvolupant en aquest mandat a fi de reforçar la plantilla municipal. Això no obstant, fa notar que els límits de la taxa de reposició no els estableix el govern i, altrament, l'anomenada llei Montoro no els ho permet, com tampoc no els ho permet la llei de pressupostos; i, per aquest motiu, ahir mateix deu ajuntaments de tot l'estat han reclamat que es derogui aquesta llei que asfixia les administracions locals i els impedeix de reforçar les seves plantilles.

Finalment, valora molt el fet que la Síndica atorgui prioritat als col·lectius en situació de més vulnerabilitat, que també ho són per al govern, i consideren que en aquests casos no poden seguir les polítiques criminalitzadores que voldria el PP, que només es preocupa per una mena d'incivisme, però no pas per altres practicats pels poderosos que són els qui certament provoquen grans problemes a les ciutats. I remarca que si volen ser una ciutat d'acollida han de poder tenir cura i empoderar la gent en situació de vulnerabilitat.

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

Acaba agraint novament a la Síndica i al seu equip la seva tasca, i assegura que troben positiu sentir-se exigits com a govern, i confien estar a l'alçada de les recomanacions de l'informe de la Síndica.

La Sra. Vilà agraeix les reflexions sobre l'informe que ha pogut escoltar en totes les intervencions.

Fa avinent que ha pres nota d'alguns aspectes concrets que aquí s'han posat en relleu, i que podran discutir. Lamenta, tanmateix, que alguna veu digui que són una institució que no serveix per a res, o que no fa la funció que li pertoca, atès que les gairebé quatre mil persones que l'any passat van acudir a la Sindicatura ho han fet confiant que les escoltarien, com així ha estat.

Considera, per tant, que ofereixen un valor a la ciutadania, als col·lectius més vulnerables.

La Sra. Alcaldessa agraeix a la Síndica la presentació del seu informe anual; i confirma que el govern de la ciutat treballarà perquè l'any vinent no hi hagi coincidència de l'informe de la Síndica i el de l'Estat de la Ciutat.

Fa un reconeixement de la feina quotidiana de la Sindicatura, i assegura que tenen clar que han de treballar per millorar i agilitar les respostes. I valora molt positivament la tasca de fiscalització i exigència constructiva de la Sindicatura.

a) Despatx d'ofici

En compliment de l'article 63.1 del Reglament Orgànic Municipal, es comuniquen les resolucions següents:

1. Decret de l'Alcaldia, de 23 de gener de 2017, que nomena el Director Executiu de Planificació, Gestió de Recursos i Avaluació de l'Institut Municipal de Serveis Socials com a substitut del Gerent de l'Institut Municipal de Serveis Socials, en l'exercici de les funcions que li són atribuïdes per l'art. 12 dels seus Estatuts, durant el període comprès entre el 23 de gener i el 27 de gener de 2017 ambdós inclosos.

2. Decret de l'Alcaldia, de 23 de gener de 2017, que delega, en l'estructura executiva que s'annexa al Decret d'Alcaldia de 6 de setembre de 2016 (S1/D/2016-2531), l'aprovació de la contractació derivada de l'Acord Marc amb núm. de contracte 16004383, que té per objecte la gestió dels tràmits de mediació en relació a la provisió d'establiments d'allotjament de la ciutat de Barcelona i rodalies per cobrir les necessitats d'acolliment urgent i no ajornable de persones o famílies en risc d'exclusió social i vulnerabilitat, adjudicat a l'empresa Snow Travel, S.A., per acord de la Comissió de Govern en data 29 de desembre de 2016.

3. Decret de l'Alcaldia, de 26 de gener de 2017, que nomena com a membres de la Comissió de seguiment sobre la gestió de Barcelona Regional Agència de Desenvolupament Urbà, S.A.:

- Presidenta: Ima. Sra. Janet Sanz Cid
- Vicepresidència: Im. Sr. Jaume Asens Llodrà
- Vocals: Im. Sr. Jordi Martí Galbis
- Ima. Sra. Carina Mejías Sánchez

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

- Im. Sr. Jordi Coronas Martorell
- Im. Sr. Daniel Mòdol Deltell
- Im. Sr. Xavier Mulleras Vinzia
- Ima. Sra. Maria José Lecha González.

4. Decret de l'Alcaldia, de 26 de gener de 2017, que proposa al Consell General de l'Associació Pla Estratègic Metropolità de Barcelona la designació de l'Im. Sr. Gerardo Pisarello Prados, com a membre del Consell Rector de l'esmentada Associació en representació de l'Ajuntament de Barcelona i en substitució de la Ima. Sra. Janet Sanz Cid.

5. Decret de l'Alcaldia, de 26 de gener de 2017, que nomena el Sr. Francisco Javier Poza Gonzalo, de la categoria TS Gestió, subgrup A1, en el lloc de Director/a 1 de la família General, codi 20.10.GE.40, amb nivell de destinació 30, a la Direcció de Patrimoni i Inversions de la Gerència de Presidència i Economia, per haver superat la convocatòria de provisió mitjançant lliure designació núm. 49/2016-L.

6. Decret de l'Alcaldia, d'1 de febrer de 2017, que Primer.- Desconcentra en els/les Gerents de Districtes les atribucions següents en l'àmbit de la delegació conferida per l'Agència de Salut Pública i acceptada pel Plenari del Consell Municipal per acord de 23 de desembre de 2016: 1. Incoar i nomenar l'instructor/secretari dels expedients sancionadors que es tramitin en l'àmbit de la Llei 20/1985, de 25 de juliol, de prevenció i assistència en matèria de substàncies que poden generar dependència, en infraccions relacionades amb la venda i el consum de begudes alcohòliques. 2. Resoldre els expedient sancionadors esmentats, sempre que la sanció per infracció no superi la quantia de 6.000,00 euros, ni la durada del tancament de l'establiment o suspensió de l'activitat excedeixi de tres mesos; i Segon.- Desconcentra en els Regidors/es de Districte l'atribució següent: Resoldre els expedients sancionadors per les infraccions tipificades corresponents a matèries esmentades a l'apartat anterior, sempre que la sanció imposada sigui superior a 6.000,00 euros, o la durada del tancament de l'establiment o suspensió de l'activitat sigui superior a tres mesos.

7. Decret de l'Alcaldia, de 2 de febrer de 2017, que nomena el Sr. Félix Ortega Sanz, personal d'alta direcció, en el càrrec de gerent de la Gerència d'Empresa, Cultura i Innovació i s'assigna el lloc de treball Gerència, subgrup de classificació A1, amb complement de destinació de nivell 30 i el règim de plena dedicació amb efectes del dia 1 de febrer de 2017.

8. Decret de l'Alcaldia, de 2 de febrer de 2017, que designa representants de l'Ajuntament de Barcelona en els consorcis que es relacionen, les persones següents:

ConSORCI del Museu de Ciències Naturals de Barcelona:

Vocal del Consell General:

Sr. Carles Vicente Guitart, en substitució del Sr. Cales Sala Marzal.

ConSORCI Museu d'Art Contemporani de Barcelona:

Vocal del Consell General:

Sr. Carles Vicente Guitart, en substitució del Sr. Carles Sala Marzal.

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

9. Decret de l'Alcaldia, de 2 de febrer de 2017, que inicia l'expedient informatiu relatiu als fets i, en particular, als procediments de contractació tramitats per l'empresa BIMSA, als efectes de determinar l'aplicació de la normativa de contractació; i proposar l'adopció de mesures correctives o de millora que de l'anàlisi es poguessin determinar; nomena instructora de l'expedient a la Sra. Sílvia Vèrnia Trillo, Directora d'Anàlisi de l'Oficina de Transparència i Bones Pràctiques de la Gerència de Recursos; i nomena secretària de l'expedient a la Sra. Eulàlia Pardo de Atin Maresch, Tècnica adscrita a la Direcció d'Anàlisi de l'Oficina de Transparència i Bones Pràctiques de la Gerència de Recursos.

10. Decret de l'Alcaldia, de 16 de febrer de 2017, que designa el Sr. Felix Ortega Sanz, Gerent d'Empresa, Cultura i Innovació, membre de la Ponència d'Innovació Digital de l'Ajuntament de Barcelona en substitució del Sr. Salvador Illa Roca.

11. Decret de l'Alcaldia, de 16 de febrer de 2017, que designa com a membre dels òrgans de govern dels Instituts Municipals indicats seguidament, la persona següent:

Institut de Cultura de Barcelona

Consell d'Administració: Sr. Felix Ortega Sanz en substitució del Sr. Salvador Illa Roca.

Institut Municipal de Mercats de Barcelona

Consell Rector: Sr. Felix Ortega Sanz en substitució del Sr. Salvador Illa Roca.

Acord de la Comissió de Govern de 16 de febrer de 2017:

12.(09-09-2015-OS6001) Aprovar definitivament, a l'empara de l'article 79 de l'Ordenança de Terrasses, l'Ordenació singular de les terrasses de la rambla Onze de Setembre i de la rambla de Fabra i Puig, segons el text que consta com a annex a la present proposta. Publicar el present acord i el text íntegre de l'Ordenació singular de les terrasses de la rambla Onze de Setembre i de la rambla de Fabra i Puig per a la seva eficàcia, al Butlletí Provincial de Barcelona (BOPB), i a la pagina web del Districte de Sant Andreu, en compliment de l'article 80 de l'Ordenança de Terrasses. Donar-ne compte d'aquest Acord al Plenari del Consell Municipal.

a) Mesures de govern

Única. Barcelona, ciutat oberta. Pla de promoció econòmica internacional de Barcelona.

El Sr. Collboni enceta la seva intervenció recordant que començaven aquest matí, en el debat sobre l'estat de la ciutat, parlant del model econòmic que volen per a la ciutat, que ha de condicionar la forma de vida i d'ocupació de la ciutadania del futur. Reitera que deien que són partidaris d'un model econòmic competitiu, just i sostenible, i per això ha de ser un model governable des del punt de vista de les polítiques públiques. Afegeix que volen decidir quin model d'economia es prepara per al futur i, en aquesta línia, s'insereix aquest pla de promoció econòmica internacional.

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

Destaca que a dia d'avui Barcelona forma part de les àrees metropolitanes més importants del món; i en la mesura que projecten la ciutat al món i que es relaciona amb altres grans àrees metropolitanes, així serà la seva economia, el seu turisme i el model econòmic i social de la ciutat.

Destaca que Barcelona té molts actius; els ha tingut històricament quant a dotació d'infraestructures, de construcció de centres de formació, de capital humà, de bons serveis públics i d'estar ben posicionada en sectors estratègics de futur, entre els quals la biotecnologia, el disseny o les TIC. Constata que tot plegat fa de Barcelona una ciutat atractiva per a les inversions, entre les quals el govern de la ciutat opta per les productives i amb valor afegit, que generin ocupació de qualitat, ben pagada i estable, cosa que s'aconsegueix atraient determinat tipus d'inversió que té a veure, sobretot, amb les indústries creatives i de base tecnològica.

Posa en relleu que la promoció que ha fet la ciutat ha estat un èxit, com reconeix un article del Financial Times en el seu darrer número en què es qualifica com la millor del món la promoció internacional de Barcelona durant el 2016; i entén que això ha d'esperonar a posar el potencial de la ciutat al servei del model econòmic que defensen.

Recorda que el pla de promoció internacional va ser presentat al Saló de Cròniques dilluns passat als grups municipals, al cos consular, a les cambres de comerç internacionals i també al conjunt de la comunitat internacional de Barcelona i als principals actors econòmics com la Fira i altres entitats empresarials i socials.

Indica que d'aquí neix la proposta de constitució d'un consell assessor de Promoció de Ciutat, perquè aquesta promoció no ha de fer-la només aquest ajuntament, sinó conjuntament amb el teixit productiu i amb les entitats, i per aquest motiu volen buscar sinergies amb tothom.

Fa avinent que les línies del pla són treballar la reputació de Barcelona, la política de marca que segueixen altres grans ciutats a escala internacional com Estocolm, Londres o Amsterdam; situar Barcelona en el lloc que consideren més competitiu en termes internacionals, com el fet que és la primera ciutat de referència en l'àmbit europeu en start-up; buscar la simbiosi i la projecció exterior de la ciutat entre polítiques culturals i de promoció econòmica; continuar desenvolupant el pla acordat amb el govern de la Generalitat; i treballar per la candidatura per a la ser la seu de l'Agència Europea del Medicament.

Afegeix que continuaran treballant en la millora de la connectivitat de l'aeroport de Barcelona, que s'ha incrementat substancialment els darrers anys, passant de 14 a 37 vols directes, un factor clau per a la localització d'activitat econòmica a la ciutat. Indica que també continuen impulsant la ciutat com a plataforma logística i porta d'entrada a Europa des d'Àsia.

Per acabar, remarca que treballen per fidelitzar, organitzar i connectar la comunitat econòmica internacional a Barcelona; és a dir, que treballadors i membres d'institucions de recerca puguin aplegar-se i canalitzar la col·laboració i la participació mitjançant l'International House. Indica que això va acompanyat d'un pressupost en política de promoció exterior de la ciutat que s'ha doblat amb l'objectiu de projectar una ciutat que atregui activitat econòmica, de recerca, de qualitat i que generi llocs de treball estables.

La Sra. Recasens destaca que la mesura és força continuista respecte al mandat anterior, i recorda que fa poc feia notar al Tinent d'Alcaldia, arran de la presentació del pla, que havia citat tots els alcaldes de l'ajuntament democràtic i, a canvi, va

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

patir d'amnèsia a l'hora d'esmentar el govern de l'alcalde Trias; i, alhora, es vantava d'haver aconseguit per a Barcelona el congrés aeronàutic World Routes, que ja s'havia presentat el desembre de 2014.

Considera, per tant, que al Sr. Collboni no li hauria de saber greu reconèixer que la ciutat ha arribat on és ara gràcies a tots els qui els han precedit.

Feta aquesta observació, planteja el dubte de si aquest és un pla del grup Socialista, o si és de govern i compartit.

Posa de manifest que en el document s'explica que durant tot el mandat s'invertiran set milions d'euros, xifra que magnifiquen com un gran creixement, tot i que el darrer mandat la xifra destinada a aquest objectiu ja va ser de 6,3 milions d'euros.

Fa referència a la política de marca de la ciutat –city branding–, que s'esmenta en la pàgina 9 del document literalment com una estratègia de maridatge que dona lloc a una situació que es pot retroalimentar virtuosament generant una fertilització creuada: hi guanya l'empresa i hi guanya Barcelona; en aquest sentit, posa en valor la feina feta entorn de la marca Barcelona; i recorda que les competències per gestionar aquesta marca, eina principal per fer política internacional econòmica, en aquests moments estan als tribunals i gestionades per l'Oficina Espanyola de Patentes y Marcas. Per tant, pregunta si el Sr. Collboni té prevista una estratègia per recuperar la marca o, altrament, seguirà la indicada per l'estat, i assegura que no tenen clar cap a quina banda es posiciona.

Justifica aquesta darrera observació perquè tot allò que s'explica en el document d'aquesta mesura de govern servirà de ben poc si no disposen dels instruments adequats, entre els quals la marca Barcelona i el consorci publicoprivat per gestionar les polítiques econòmiques internacionals. Assenyala que el mandat anterior ja s'havia iniciat el camí, i avui es proposa la constitució d'un consell assessor.

Comparteix amb el govern la voluntat de prioritzar els sectors tecnològics, amb projectes com Tech City Pier 01, del qual estan molt orgullosos; això no obstant, diu que voldrien saber què passa amb l'Agència del Medicament.

Finalment, recorda al Sr. Collboni, que avui presenta un projecte sobre el paper, que alguns es vanten d'aturar projectes hotelers, de qüestionar el Mobile World Congress, de parlar de decreixement econòmic, d'aturar llicències amb informes polític-tècnics contraris a dret, i han de suportar vagues de taxistes i polèmiques estèrils; i alerta que metre tot això es mantingui no sabran on pot arribar aquesta mesura de govern.

La Sra. Mejías felicita el Sr. Collboni per la iniciativa que els presenta avui, el contingut de la qual els sembla molt encertat. Això no obstant, considera que el títol més adient hauria estat "Collboni al rescat de la reputació de Barcelona", ja que després de les destrosses que han fet els seus socis de govern, dels missatges negatius que s'han llançat al conjunt de la comunitat internacional, no deixa de resultar contradictori que el Tinent d'Alcaldia presenti una mesura per promocionar la ciutat entre la comunitat internacional.

Remetent-se també al Financial Times assenyala que Barcelona hi surt en força ocasions, no només per la gran gestió del Sr. Collboni, sinó també pels despropòsits del govern de l'alcaldesa Colau, alhora que l'emblemàtica publicació ha qüestionat moltes de les decisions preses a Barcelona.

Això no obstant, valora positivament la mesura perquè les coses estan canviant al món, i les ciutats esdevindran els centres que concentraran l'activitat econòmica, laboral i la innovació, i seran les que hauran d'acarar els nous reptes mundials. En

CSV: d926-9387-d4-1f-c0d1

21 d'Abril del 2017

aquest sentit, concreta que s'ha encunyat el terme ciutat local, que mitjançant polítiques locals intenta resoldre problemes complexos i més globals.

Per tant, diu que confien que Barcelona s'integri en aquestes ciutats locals i que sigui capaç de mantenir el ritme i la reputació que ha tingut els darrers anys.

Entén que aquesta mesura, a més d'intentar pal·liar els disbarats dels socis de govern del Sr. Collboni, intenta preservar el model de ciutat que van bastir els alcaldes precedents, que van fer molts esforços per mantenir la reputació i la projecció internacional de Barcelona.

Lamenta, però, que els darrers mesos s'hagin fet passes enrere en aquest propòsit; que la ciutat hagi perdut grans inversions, i per tothom és sabut que Barcelona és una ciutat on impera la inseguretat jurídica i, per tant, els inversors no tenen garantit el bon resultat dels projectes que hi vulguin desenvolupar i, per tant, les allunya. Igualment, adverteix que quan es malparla d'un dels congressos més importants del món com és el Mobile World Congress també es perd credibilitat davant la comunitat internacional.

El Sr. Bosch agraeix la presentació d'aquesta mesura de govern de promoció econòmica, que fa un parell d'anys que esperaven.

Com ja ha expressat la Sr. Recasens en la seva intervenció, consideren que aquesta iniciativa no suposa cap revolució, i té un aire certament continuista respecte a la promoció econòmica de la ciutat que s'havia fet fins ara, incloent-hi el període de govern de CiU. En aquest sentit, remarca que moltes de les accions descrites en la mesura de govern com ara el China Desk, el comitè de desenvolupament de rutes aèries, o la trobada World Routes són de llarg recorregut, i van ser decidides i iniciades en mandats anteriors.

Diu que els sorprèn que es defineixi l'àmbit del disseny com un nou sector estratègic, atès que la trajectòria de Barcelona en aquest camp és dilatada i coneguda arreu des de fa dècades.

Afegeix que troben a faltar en aquest document és l'accent en la promoció conjunta amb la Generalitat, i que s'obviï que Barcelona és capital d'un país. Entenen que no hauria estat sobrer que haguessin tingut en compte el programa Barcelona Catalonia, entre l'ajuntament de Barcelona i l'Incasòl, que ha permès captar el nou centre logístic d'Amazon.

Igualment, creu que s'hauria d'haver parat més atenció a tot el que s'està fent per atraure l'Agència Europea del Medicament, i assegura que si els en diuen alguna cosa mantindran la discreció que cal.

Observa que també podrien haver fet referència a l'Institut Ramon Llull, que és un òrgan de projecció internacional de la cultura i la llengua catalanes, que són elements que els atorguen personalitat.

Lamenta, igualment, que s'hagin oblidat de la dimensió espanyola a l'hora de reivindicar connexions ferroviàries del port, de la situació del sector dels estibadors, la centralització dels aeroports, el Consorci de la Zona Franca, el corredor mediterrani; o, per exemple, que es passin per alt els obstacles que ha arribat a posar el govern central pel que fa a la marca Barcelona, un aspecte essencial per a la promoció exterior de la ciutat.

Conclou, per tant, que amb tantes desvinculacions i oblits sembla que parlin d'una Barcelona independent.

CSV: d926-9387-d4-1f-c0d1

21 d'Abril del 2017

El Sr. Mulleras suggereix al Sr. Collboni que es dediqui a fer moltes més conferències, i que gastí molts més milions d'euros a la promoció econòmica de Barcelona a fi de compensar l'efecte Colau que expulsa l'activitat econòmica de la ciutat.

Posa de manifest que malgrat les decisions del govern municipal, Barcelona en Comú i el PSC, Barcelona és un gran transatlàntic que continua avançant per inèrcia i, també, gràcies al dinamisme de la seva societat civil. Això no obstant, alerta que la inèrcia no durarà per sempre, i el dinamisme acabarà escanyat per les mesures que imposa aquest govern municipal.

Pregunta, dirigint-se al Sr. Collboni, de què serveix fer grans posades en escena i emprar la terminologia del màrqueting, si després les accions del govern municipal fan exactament el contrari del que preconitza.

Recorda que dilluns passat el mateix Tinent d'Alcaldia va declarar que s'han de bastir ponts i enderrocar muralles, tot i que d'ençà que la Sra. Colau és alcaldessa de Barcelona no ha fet altra cosa que dinamitar els ponts amb els sectors econòmics i amb els emprenedors prenent decisions en contra seva.

Retreu al govern municipal que hagi paralytitzat les inversions turístiques de la ciutat, sense arreglar cap dels problemes que genera aquesta activitat; que hagi generalitzat l'expropiació de privats, i que hagi fomentat l'ocupació de locals i d'habitatges, públics i privats; que hagin impedit que vinguin a Barcelona grans cadenes hoteleres internacionals, enviant un missatge clar al món que no volen turisme de qualitat, que és el que genera valor afegit per a la ciutat.

Continua reprovant al govern que hagi permès l'atac a la propietat privada i a la cultura de l'esforç; que hagi avalat les retallades de les terrasses, i hagi portat la inseguretat jurídica als restauradors. Altrament, els acusa de fomentar el top manta a l'espai públic, i de mantenir a Barcelona la fiscalitat més cara de tot l'estat.

El Sr. Garganté es refereix a què en la presentació d'aquest pla en roda de premsa, el Sr. Collboni va fer esment a la manifestació "Volem acollir" –el missatge que molts barcelonins van llançar el dissabte als carrers de Barcelona– per definir Barcelona com a ciutat oberta, i va assegurar que aquest missatge servia també per a la voluntat de ser una societat oberta i sense fronteres des del punt de vista del coneixement i l'economia.

És a dir, fa notar que pretenia que els qui es van manifestar en favor dels no refugiats, en realitat també ho estaven fent pel lliure mercat capitalista de productes i serveis. Considera que això és una gran metàfora del paper del PSC, tant pel que fa a la política racista sobre la immigració, com en relació vassalla del mandat de la UE i de la reforma constitucional i Iceta inclosos.

Considera que davant de tant desvergonyiment dels socis de govern de Barcelona en Comú podria donar per acabada la seva intervenció, tanmateix, no es vol estar de recordar que el 27 de gener d'enguany Barcelona en Comú cridava a una manifestació amb el lema "els voltors de l'especulació planen la ciutat, vine a recuperar-la". Precisa que a la manifestació, que portava a la capçalera una pancarta que deia "Barcelona no està en venda", no van veure-hi els membres de govern del PSC, i tampoc no en van fer referència en cap mitjà, entén que perquè era molt més difícil manipular el sentit d'aquella manifestació per portar-la al terreny del bussiness, com ho diria el Financial Times. Així, recalca que mentre uns quants membres del govern es manifestaven com la venda de Barcelona, els altres preparaven l'informe que avui els ha presentat el Sr. Collboni per fer més atractiva la

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

ciutat als voltors de l'especulació. Considera que si aquí fos Argentina els podrien anomenar peronistes, i a Barcelona els poden dir maragallistes: uns posen la calç i els altres la sorra. Justifica aquesta apreciació perquè aquesta mateixa setmana fa catorze anys del tancament manu militari del diari Euskaldunon Egunkaria, i arran d'aquell esdeveniment, Pasqual Maragall va declarar que es creia el director del diari, Martxelo Otamendi, i les seves denúncies contra la guàrdia civil per tortures durant la seva detenció; tot i que, pocs dies després, Maragall va dir també que no havia qüestionat ni posat en dubte cap element de sospita sobre les actuacions de la guàrdia civil.

I denuncia la reivindicació absoluta del model capitalista de ciutat-marca, que accentua les desigualtats socials, que els porta a respondre les veus dissonants amb més ciutat-marca.

Considera que tant hi fa si ho anomenen gestió pública de la marca Barcelona, perquè tothom sap que en realitat significa pagar la promoció privada amb diners públics.

El Sr. Collboni observa la facilitat en aquests debats de passar de les acusacions de neoliberalisme al comunisme autàrquic que practica el grup de la CUP, i considera que l'adequat és el camí del mig: liderar i intervenir en l'economia des del sector públic, incidir en el model que volen per al futur, parlant de la reputació de la ciutat i defensant la titularitat de la marca Barcelona per a la ciutadania.

Remarca que l'únic decreixement que vol el govern municipal és el de l'atur i el de la precarietat, però entén que això trenca el discurs dels qui volen acusar-lo de ser contrari a l'activitat econòmica. Tanmateix, fa notar que no disposen de cap dada objectiva que demostrï que la ciutat no està creixent i prosperant.

c) Informes

PART DECISÒRIA / EXECUTIVA

- a) Ratificacions
- b) Propostes d'acord

COMISSIÓ D'ECONOMIA I HISENDA

1. (E.07.6033.16) Acceptar la renúncia formulada per la Generalitat de Catalunya, al dret de superfície constituït a favor de la dita administració per acord del Plenari del Consell Municipal en sessió de 26 de març de 1999, respecte la finca de propietat municipal situada al carrer Berruguete núms. 33-35, per a la construcció d'una Residència assistida i Centre de dia per a gent gran; i facultar l'Alcaldia per a la realització de totes les actuacions encaminades a concretar, clarificar i executar el present acord.

La Sra. Vidal presenta l'acord que consisteix en l'acceptació de la renúncia formulada per la Generalitat en favor de la cessió que tenia, des del 1999, respecte d'una finca municipal al carrer de Berruguete per construir-hi una residència assistida, un dret que la Generalitat no ha volgut exercir.

CSV: d926-9387-d4-1f-c0d1

21 d'Abril del 2017

La Sra. Recasens posa de manifest que amb aquest expedient es procedeix a la recuperació d'una parcel·la que la Generalitat mai no va acceptar perquè no tenia ni la capacitat ni l'interès de construir-hi la residència assistida.

Demana a la Sra. Vidal que, com a regidora del Districte, es comprometi a fer l'equipament consensuant-lo amb els veïns, atès que, de moment, ja s'ha inclòs la parcel·la en una modificació de PGM per fer-hi habitatge dotacional sense haver-ho consensuat amb el territori.

El Sr. Blanco constata que la realitat és que fa divuit anys que aquest ajuntament va cedir un solar a la Generalitat perquè hi construís un centre de dia, malgrat que durant tot aquest temps no ha mostrat cap interès a tirar endavant el projecte i el solar ha romàs buit.

Davant la inacció de la Generalitat, consideren que el fet que l'Ajuntament accepti la renúncia de la cessió implica que es plantegi la construcció d'algun altre equipament i donar un ús al solar.

Avança que el seu grup votarà favorablement aquest punt, però fa la consideració que el govern ha de comunicar els seus plans als grups municipals i, sobretot, als veïns.

La Sra. Benedí fa avinent que el seu grup va votar a favor d'aquest punt en la comissió d'Economia i Hisenda en considerar positiva la recuperació del solar per destinar-lo a equipaments.

Això no obstant, posa de manifest que alguns aspectes d'aquest expedient no els han quedat prou clars, com és el cas que la Generalitat renunciï a un dret de superfície que formalment no havia acceptat, o que es parli que hi hauria d'haver fet uns equipaments que justament es van construir al solar veí, Can Travi, on hi ha pisos assistits per a gent gran, casal de barri i ludoteca.

Per tant, avança que, tot i compartir l'objectiu de disposar d'aquesta parcel·la, el seu grup s'abstindrà i demana que es consensuin els usos futurs amb el veïnat.

El Sr. Fernández Díaz observa que aquest és un dels dictàmens que s'hauria d'incloure entre els que haurien d'averkonyir les formacions que han governat la ciutat i la Generalitat, atès que avui accepten una renúncia per part d'aquella administració a construir una residència assistida i centre de dia en un solar que ha estat divuit anys buit, sense que ni aquest ajuntament ni la Generalitat hagin fet cap mena d'observació. I posa en relleu que, ara, en presentar la renúncia, la Generalitat argumenta que no li constava que hagués de construir l'equipament.

Per tant, avança l'abstenció del seu grup perquè defensa que el solar ha de continuar destinant-se a equipaments com un CAP, una biblioteca i un IES, ja que en el Ple del desembre es va anunciar un canvi de qualificació urbanística a fi de passar a destinar-lo a habitatge dotacional.

El Sr. Garganté expressa el vot a favor d'aquest punt.

La Sra. Vidal agraeix les intervencions i puntualitza que amb aquest punt únicament estan acceptant la renúncia de la Generalitat a exercir un dret que no ha volgut materialitzar ni té la intenció de fer-ho en el futur. Per tant, valora positivament que el solar retorni a mans municipals.

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

Tanmateix, indica que aquesta renúncia és el primer pas per parlar dels usos futurs que es donaran a la parcel·la del barri de la Vall d'Hebron que té necessitat d'equipaments i d'espais verds, consensuant-ho amb els grups municipals i amb els veïns.

La Sra. Recasens pren nota del compromís expressat per la regidora i avança el vot a favor.

La Sra. Benedí observa al Sr. Fernández Díaz que la residència de gent gran ja està feta al terreny del costat.

S'aprova el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. Bosch, Coronas i Puigcorbé i de les Sres. Benedí i Capdevila, i també dels Srs. Fernández Díaz i Mulleras i de la Sra. Esteller.

2. (E.01.6064.16) Cedir gratuïtament al Patronat Municipal de l'Habitatge de Barcelona, la finca situada al passeig de Joan de Borbó núm. 11, grafiada en el plànol annex, per a destinar-la a la construcció d'un edifici d'habitatges de protecció en règim de lloguer, en el marc de la promoció del model d'habitatge cooperatiu, mitjançant les corresponents licitacions dels diferents projectes de cohabitatge, en compliment de l'encàrrec aprovat per la Comissió de Govern, per acord de 10 de novembre de 2016, i segons el que s'estableix en els articles 49 i 50 del Reglament del Patrimoni dels Ens Locals, de 17 d'octubre de 1988; sotmetre l'expedient a informació pública durant un termini de trenta dies i, si no s'hi formulen reclamacions o al·legacions, tenir per aprovada la cessió; formalitzar la cessió, fent esment de l'afectació de la finca a la dita finalitat que està garantida amb clàusula de reversió automàtica en els termes de l'article 50 del Reglament esmentat; i facultar l'Alcaldia per a realitzar totes les actuacions encaminades a concretar, clarificar i executar el present acord.

3. (E.08.6152.16) Cedir gratuïtament al Patronat Municipal de l'Habitatge de Barcelona, la finca situada al carrer Pla dels Cirerers núms. 2-4, grafiada en el plànol annex, per a destinar-la a la construcció d'un edifici d'habitatges de protecció en règim de lloguer, en el marc de la promoció del model d'habitatge cooperatiu, mitjançant les corresponents licitacions dels diferents projectes de cohabitatge, en compliment de l'encàrrec aprovat per la Comissió de Govern, per acord de 10 de novembre de 2016, i segons el que s'estableix en els articles 49 i 50 del Reglament del Patrimoni dels Ens Locals, de 17 d'octubre de 1988; sotmetre l'expedient a informació pública durant un termini de trenta dies i, si no s'hi formulen reclamacions o al·legacions, tenir per aprovada la cessió; formalitzar la cessió, fent esment de l'afectació de la finca a la dita finalitat que està garantida amb clàusula de reversió automàtica en els termes de l'article 50 del Reglament esmentat; i facultar l'Alcaldia per a realitzar totes les actuacions encaminades a concretar, clarificar i executar el present acord.

El Sr. Montaner indica que aquests acords tracten de la cessió de dos solars al Patronat Municipal de l'Habitatge que formen part del concurs obert per a la licitació de set solars per a cohabitatge en cessió d'ús.

21 d'Abril del 2017

Concreta que els dos solars, un al passeig de Joan de Borbó, a la Barceloneta, en un indret emblemàtic que porta actualment vuit anys buit, i que van entendre que era indicat destinar-lo a cohabitatge en la mesura que és un tipus d'operació que el Patronat no pot fer perquè només en surten vuit habitatges; l'altre solar, al carrer Pla dels Cirerers, al barri de Roquetes, també es destina a un total de vint-i-tres cohabitatges en cessió d'ús.

Destaca que ambdós solars, juntament amb els altres cinc que han sortit a licitació, tenen les característiques adequades als projectes cooperatius, que fomenten la vida comunitària, l'arrelament als barris, l'empoderament de les cooperatives, l'estalvi energètic i són projectes que, clarament, impedeixen l'especulació immobiliària.

La Sra. Recasens anuncia que donaran suport a ambdós punts, tal com van avançar en comissió, i en coherència amb allò que van negociar i acordar en el marc del Pla de l'Habitatge, al qual van donar suport a canvi d'incrementar de vint-i-quatre milions d'euros la dotació per al parc d'habitatge de lloguer social, l'habitatge promogut per les entitats del Tercer Sector, o el compromís d'elaborar el cens de pisos buits en cinc anys en comptes de deu.

Justifica l'anterior recordatori per alertar el govern municipal que s'ha de posar a treballar amb molta rapidesa i eficàcia a fi que els projectes cooperatius en aquests dos solars no siguin testimonials i puguin complir amb els compromisos adquirits amb el Pla d'Habitatge.

El Sr. Blanco anuncia el posicionament favorable del grup de Ciutadans, i reitera una de les queixes que consten en l'informe de la Síndica de Greuges que avui ha estat presentat, que és la dels ciutadans que denuncien que no se'ls comuniquen els plans urbanístics, ni les obres ni projectes d'equipaments que els afecten directament. Per tant, reclamen que l'Ajuntament comuniqui directament als veïns tots els plans d'equipament i d'habitatge previstos als seus barris.

La Sra. Benedí manifesta que no entenen, si els manquen solars lliures per augmentar el parc de lloguer públic, per què han de cedir l'ús d'aquests solars durant setanta-cinc anys, prorrogables a quinze més. Alerta que si bé el sòl continua sent públic no el poden gestionar en gairebé un segle, cosa que els lliga de peus i mans en un moment d'emergència habitacional com l'actual. Puntualitza que estan a favor de les cooperatives d'habitatge i de cohabitatge, però remarca que ara no estan discutint això, sinó de l'oportunitat de cedir sòl públic en un moment com aquest. Per tant, fa notar que avui es posicionen sobre la privatització de sòl municipal per un període mínim de setanta-cinc anys; en conseqüència, avança el vot contrari a aquests dos punts.

El Sr. Fernández Díaz observa que ja es comença a aplicar el Pla d'Habitatge que recentment es va aprovar amb els vots del govern municipal, Ciutadans i CiU, i justifica que una de les raons per les quals el seu grup no hi va donar suport és pel plantejament de cohabitatge que s'hi va introduir. Discrepen amb l'eina utilitzada, que no és la gestió pròpia del Patronat Municipal de l'Habitatge, sinó una cessió, mitjançant licitació, a unes cooperatives. Remarca que en alguns casos les cooperatives veïnals o sindicals han actuat amb veritable opacitat pel que fa a les condicions per associar-s'hi i d'accés als habitatges. Reitera que no els agrada el model de cohabitatge.

CSV: d926-9387-d4-1f-c0d1

21 d'Abril del 2017

La Sra. Rovira manifesta que el seu grup comparteix la necessitat de desenvolupar noves formes de tinença d'habitatge a la ciutat; tanmateix, posa de manifest que la situació d'emergència habitacional actual és excepcional, que hi ha moltes persones que fa dies que han de pernoctar en hostals, que l'increment dels preus del lloguer és del 40% de mitjana, mentre que les rendes estan disminuint. Per tant, remarca que el moment imposa que la prioritat sigui que en sòl públic s'hi construeixi habitatge de titularitat i de gestió pública a fi que no s'hi pugui especular. Per tant, avança que el seu grup farà una abstenció en aquests dos punts.

El Sr. Montaner constata que aquestes operacions no interfereixen en absolut la creació d'habitatge, vuit mil pisos, a què s'han compromès, dels quals el 80% serà de lloguer públic.

Puntualitza que es tracta d'uns solars petits en què els operadors com el mateix Patronat no estan interessats a intervenir.

Diu que els sorprèn que grups d'esquerra estiguin en contra de l'economia cooperativa, social i solidària; i al Sr. Fernández Díaz li fa saber que reivindica les associacions de veïns i els sindicats, que malgrat els errors puntuals que hagin pogut cometre, són essencials per a la societat.

La Sra. Benedí puntualitza que el problema no és qui gestiona el sòl, sinó que el sòl és de titularitat municipal; és a dir, no estan d'acord amb la cessió de sòl municipal a privats.

La Sra. Rovira matisa que no estan pas en contra de l'economia social i solidària, sinó que consideren que una administració pública que gairebé no disposa de sòl n'ha de mantenir la titularitat i la gestió per provisionar la ciutat d'habitatge públic.

S'aproven els dos dictàmens en debat amb el vot en contra dels Srs. Bosch, Coronas i Puigcorbè i de les Sres. Benedí i Capdevila, i també dels Srs. Fernández Díaz i Mulleras i de la Sra. Esteller, i l'abstenció del Sr. Garganté i de les Sres. Lecha i Rovira.

4. (E.08.6128.16) Cedir gratuïtament al Patronat Municipal de l'Habitatge de Barcelona, la finca situada a la Via Favència núms. 263-271, grafiada en el plànol annex, per a la construcció i gestió d'un edifici d'habitatges de protecció en règim de lloguer i de venda en dret de superfície, d'acord amb el planejament urbanístic, i segons el disposat en els articles 49 i 50 del Reglament del Patrimoni dels Ens Locals, de 17 d'octubre de 1988; sotmetre l'expedient a informació pública durant un termini de trenta dies i, si no s'hi formulen reclamacions o al·legacions, tenir per aprovada la cessió; formalitzar la cessió, fent esment de l'afectació de la finca a la dita finalitat que està garantida amb clàusula de reversió automàtica en els termes de l'article 50 del Reglament esmentat; i facultar l'Alcaldia per a realitzar totes les actuacions encaminades a concretar, clarificar i executar el present acord.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

5. (E.08.6133.16) Constituir un dret real de superfície a favor del Patronat Municipal de l'Habitatge respecte la finca del carrer Escolapi Càncer núms. 10-12, grafiada en

21 d'Abril del 2017

el plànol annex, per un termini de setanta-cinc anys i amb caràcter gratuït, per a la construcció i gestió, d'acord amb el planejament urbanístic, d'un edifici d'habitatges de protecció oficial per a destinar-lo a lloguer social, d'acord amb les condicions del document annex, que s'aproven; sotmetre l'expedient a informació pública durant un termini de trenta dies i, si no s'hi formulen reclamacions o al·legacions, procedir a constituir el dret; formalitzar-lo d'acord amb les dites condicions; inscriure'l en el Registre de la Propietat; i facultar l'Alcaldia per a la realització de totes les actuacions encaminades a concretar, clarificar i executar el present acord.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

6. (ASS 2017-02/07) Aprovar la constitució de l'Associació Xarxa de Municipis per l'Economia Social i Solidària i la incorporació a la mateixa de l'Ajuntament de Barcelona com a membre de ple dret; aprovar els Estatuts de l'associació que s'adjunten a l'expedient; designar el Primer Tinent d'Alcaldia com a representant titular i el Comissionat d'Economia Cooperativa, Social i Solidària i Consum com a representant substituït de l'Ajuntament de Barcelona. Facultar ambdós, indistintament, per a la signatura dels documents i efectuar tots els tràmits necessaris per a l'execució i efectivitat de l'acord. Comunicar aquest acord a la Xarxa d'Economia Social i Solidària, a través de la secretaria tècnica que està assistint el procés de constitució de la futura associació.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. Fernández Díaz i Mulleras i la Sra. Esteller.

7. Adoptar, en l'exercici de les competències reservades a l'Ajuntament com a soci únic de la Societat Privada Municipal Barcelona de Serveis Municipals, SA, els acords següents: Primer.- Designar el Sr. Felix Ortega Sanz membre del Consell d'Administració de la Societat Barcelona de Serveis Municipals, SA, en substitució del Sr. Salvador Illa Roca. Segon.- Establir que el termini de designació del conseller que es nomena serà l'establert en els respectius estatuts, sens perjudici de la renovació que fos procedent en el canvi de mandat consistorial. Tercer.- Facultar indistintament el President i el Secretari del Consell d'Administració per comparèixer davant notari i elevar a escriptura pública el nomenament anterior, com també per complir els tràmits necessaris per a la seva inscripció en el Registre Mercantil i també la correcció d'errors materials en cas necessari.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. Trias, Forn, Ciurana, Ardanuy, Martí i Blasi i les Sres. Recasens, Fandos, Homs i Vila, dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i de les Sres. Mejías i Barceló, dels Srs. Fernández Díaz i Mulleras i la Sra. Esteller, també del Sr. Garganté i de les Sres. Lecha i Rovira.

Tot seguit, es dona per aprovada amb els mateixos vots aquesta acta en la part que estrictament fa referència a l'adopció dels acords precedents, per tal d'agilitar-ne la inscripció en el Registre Mercantil.

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

COMISSIÓ DE DRETS SOCIALS, CULTURA I ESPORTS

8. (F1701) Autoritzar el Patronat Municipal de l'Habitatge a concertar dos préstecs hipotecaris per uns imports màxims de 3.900.000,00 euros i 3.600.000,00 euros respectivament, destinats a finançar les obres de dues promocions de 26 habitatges cadascuna, a Can Batlló, en les condicions que s'adjunten a l'annex.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i de les Sres. Mejías i Barceló, dels Srs. Fernández Díaz i Mulleras i la Sra. Esteller, també del Sr. Garganté i de les Sres. Lecha i Rovira.

COMISSIÓ D'ECOLOGIA, URBANISME I MOBILITAT

9. (CO 2017-02/4) Ratificar, com a ens consorciat, l'acord adoptat pel Comitè Executiu de l'Autoritat del Transport Metropolità, en sessió de 12 de juliol de 2016, per delegació del seu Consell d'Administració, relatiu a l'aprovació de la modificació i refosa dels seus estatuts segons consta en l'expedient administratiu.

Es retira el dictamen precedent.

Districte de Sant Andreu

10. (16PL16424) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, el Pla Especial Urbanístic i de Millora Urbana per a la regulació de l'equipament esportiu situat a la confluència dels carrers Pare Manyanet i Bonaventura Gispert, d'iniciativa municipal, amb les modificacions a què fa referència l'informe tecnicojurídic de la Direcció de Serveis de Planejament; resoldre les al·legacions presentades en el tràmit d'informació pública de l'aprovació inicial, de conformitat amb l'informe de l'esmentada Direcció, de valoració de les al·legacions; informes, tots dos, que consten a l'expedient i a efectes de motivació s'incorporen a aquest acord.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

Districte de Sant Martí

11. (15PL16373) Resoldre sobre l'aprovació definitiva del Pla Especial Urbanístic per a la implantació de locals comercials inferiors a 2500m² de superfície de venda, al Centre Comercial de Diagonal Mar, promogut per NW Diagonal DM1 S.L., amb les modificacions a què fa referència l'informe tècnic-jurídic de la Direcció de Serveis de Planejament; resoldre les al·legacions presentades en el tràmit d'informació pública de l'aprovació inicial, de conformitat amb l'informe de l'esmentada Direcció, de valoració de les al·legacions; informes, tots dos, que consten a l'expedient i a efectes de motivació s'incorporen a aquest acord.

La Sra. Sanz indica que es porta a resolució el pla especial urbanístic (PEU) d'iniciativa privada que preveu l'increment de superfície comercial del centre comercial Diagonal Mar, convertint el que fins ara eren sales de cinema en futures botigues.

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

Posa de manifest que són prou coneguts els detalls de la tramitació del PEU, i destaca que és un assumpte que ve de lluny, tenint en compte que existeix un planejament vigent que reconeix el possible increment de superfície comercial. Precisa que es tracta d'un procediment que té, d'una banda, una dimensió administrativa i, d'altra banda, una de política, motiu pel qual sotmeten aquest punt a debat en marc del Ple.

Indica que el procediment administratiu de tramitació planteja unes possibilitats limitades, i destaca que les dimensions política i administrativa no es determinen en un mateix nivell, tenint en compte el marc legal que condiona la primera.

Assenyala que les opcions estan molt fixades en base a la legalitat, entre les quals, en primer lloc, l'aprovació del PEU, que es pot fer amb debat polític o sense. Confirma, en aquest sentit, que el govern defensa la transparència de l'urbanisme i, per tant, que els expedients s'han de debatre. Afegeix que una altra de les opcions és suspendre la tramitació, tot i que aquesta suspensió és temporal i no determina el futur del PEU. I, finalment, indica que existeix l'opció de la denegació, que exigeix una motivació suficient, que no necessàriament ha d'implicar només que els informes tècnics ho determinin. Fa avinent que aquesta és una nova tesi que, gràcies a un informe jurídic sol·licitat a Secretaria general, ha permès posar en qüestió el determinisme urbanístic que es planteja per a la consecució d'aquests planejaments. Concreta que en el cas específic que els ocupa, el govern ha plantejat que si el Plenari s'havia de posicionar, calia veure quines eren les opcions dels grups municipals a l'hora d'abordar una qüestió que no només és tècnica sinó també política. Confirma que han explorat totes les possibilitats i el resultat és que un segon informe sobre la tesi del determinisme urbanístic elaborat també per la Secretaria conclou que, en aquest cas, la denegació seria contrària a dret.

En conseqüència, confirma que, malgrat haver trobat diferents interpretacions jurídiques, i considerar que hi ha marge de maniobra sobre allò que es pot fer i allò que no en el marc del Plenari, en aquest cas concret només poden procedir a presentar aquest acord d'aprovació definitiva d'aquesta tramitació d'iniciativa privada.

El Sr. Blasi considera lamentable la manera com el govern i la mateixa Sra. Sanz han conduït aquest assumpte, i reitera, com ja va dir en comissió, que les maneres són importants, i que seguir el camí populista de la seva líder és una equivocació i un menyspreu al Plenari i a la ciutat.

Destaca que fa més d'un any que tracten aquest assumpte, tot i que tan sols fa quatre mesos que han obert els ulls malgrat els advertiments que els han fet, segurs que no tiraria endavant, prometent informes jurídics que no han arribat, i tan sols han actuat amb gesticulació i promeses incomplertes.

Posa de manifest que el segon informe del Secretari és una reprovació en tota regla a l'actuació del govern municipal, i hauria de fer posar en marxa l'actuació de l'oficina per la transparència i les bones pràctiques.

Entén que la Sra. Sanz s'ha dedicat a gesticular i a manipular, ha intentat fer partícips els membres d'aquest consistori d'una actuació amb trets de desviació de poder, cosa que considera inadmissible, traient-se de la màniga in extremis un informe tecnicopolític, fet a mida, per intentar que el consistori donés cobertura a allò que l'informe del Secretari defineix com un acte que no s'ajusta a dret, és a dir, prevaricació.

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

Retreu al govern que posi en un compromís el personal tècnic, el Secretari i el consistori, tot plegat per postureig, ja que sap certament que aquest acord no es pot prendre. Altrament, si el volen canviar, han de començar per canviar el model de la ciutat.

Comenta, igualment, que sembla que hi ha un tercer informe que diu que el Plenari no decideix res en l'apartat de propostes d'acord, i tan sols emet decisions polítiques sense conseqüències tècniques, cosa que els porta a pensar que s'obren les portes al silenci administratiu.

Afirma que avui el govern fa el ridícul, i el fa fer a algunes persones. I troba curiós com intenta rentar-se les mans, quan el PSC i ICV-EUiA, ara al govern, són responsables de tots i cadascun dels centres comercials de la ciutat.

Remarca que avui no estan parlant d'un increment de metres quadrats comercials, sinó de com distribuir-los, cosa que la norma vigent contempla. Per tant, els suggereix que modifiquin el PECAB; i li retreu que el missatge que està donant a la ciutadania sigui de plena inseguretats jurídica, de desprotecció a les persones administrades, atès que el govern suggereix que el Plenari del Consell Municipal no serveix de res, i que, per part del govern, tot s'hi val.

El Sr. Blanco assegura que tenen la sensació que se'ls està prenent el pèl amb aquest assumpte, ja que l'Ajuntament no pot prendre acords contraris a dret. En conseqüència, justifica l'abstenció del seu grup perquè no vol que el govern municipal defugui les seves responsabilitats emparant-se en els grups de l'oposició.

Insisteix que el govern ha de prendre decisions fins i tot quan li resultin incòmodes perquè és la seva responsabilitat.

Recorda que el seu grup va alertar que, en aquest cas que els ocupa, el govern municipal estava actuant de mala fe i amb voluntat d'obstrucció administrativa, i ara ho ratifica. Fa notar que el govern no ha tingut mai la voluntat d'aprovar aquest PEU, i ha dilatat en el temps la seva tramitació posant-hi totes les traves possibles.

Posa en relleu que, ara, el govern argumenta que el PEU va en contra del seu model de ciutat, i pregunta per què no ho van dir quan es va iniciar la seva tramitació en comptes de demanar tota mena d'informes que, finalment, han resultat positius. Pregunta si, altrament, confiaven que algun informe seria negatiu per emprar-lo com a excusa, cosa que entén que és obrar de mala fe.

Afegeix que també s'ha obrat de mala fe amb els grups municipals quan, en la sessió de la comissió d'Urbanisme de la setmana passada, se'ls va presentar un informe, que no han tingut temps material d'examinar, amb el qual es pretén justificar un vot contrari a l'aprovació del PEU. Afegeix que l'esmentat informe, a més, està incomplet i mal redactat i que fa referència a acords de cimera internacional sobre el canvi climàtic, i al·lega que el centre comercial pot generar efectes negatius en el medi ambient i en el benestar i salut de les persones. Recorda que Diagonal Mar fa vint anys que funciona, i que amb aquest PEU no incrementarà la seva superfície, sinó que redistribuirà els espais comercials en l'interior de l'edifici.

Precisa que en l'informe jurídic s'hi diu textualment que les resolucions administratives s'han d'ajustar als principis de no arbitrarietat, confiança legítima i bona fe, uns principis que el govern ha vulnerat amb els seus procediments; així, ha actuat arbitràriament, amb mala fe i ha destruït la confiança que la ciutadania hauria de tenir en el bon funcionament de l'administració pública.

CSV: d926-9387-d4-1f-c0d1

21 d'Abril del 2017

Diu que estan indignats, i molt preocupats pels efectes que pugui tenir aquesta manera d'actuar, al límit de la desviació de poder i de la prevaricació, i que constitueix una vulneració de drets.

Demana al govern, per tant, que reflexioni i que no s'aparti de la legalitat.

El Sr. Coronas recapitula que el novembre de 2015 s'accepta a tràmit el PEU, el setembre de 2016 se'n fa l'aprovació inicial, i el desembre del mateix any es procedeix a la suspensió, per a la qual se sol·liciten dos informes, un de vinculat a la mobilitat i un a la Direcció de Comerç, que són presentats pel promotor i que l'Ajuntament informa favorablement; afegeix que es presenta en comissió un informe tècnic de model de ciutat, i el seu grup, juntament amb altres, demana un informe jurídic. I, finalment, arriben al dia d'avui, en què ja disposen de l'informe esmentat, més d'un de complementari i un altre de darrera hora que, tots, diuen el mateix: la denegació és contrària a dret.

Entén que això és una lliçó de primer d'urbanisme, què és legal i que no, drets i deures. Per tant, confien que el govern hagi après la lliçó, i assegura que no vol personalitzar en ningú d'aquest govern, atès que no dubta de la bona voluntat de voler evitar haver arribat a aquesta situació.

Confirma que el seu grup està a favor del model de comerç de proximitat, però remarca que el model de ciutat l'aplica qui governa, que ha de planificar, cosa que suposa fer planejament urbanístic i no pas experiments. Per tant, retreu al govern que no els escoltin quan reclamen el dret de tanteig i retracte a la ciutat, mesures a favor del patrimoni, inversions concretes o la revisió de determinats planejaments. Insisteix que model de ciutat no és postureig i discursos, ni anuncis o excuses sinó fets.

Entén que el govern ha centrat esforços allà on no tocava, trucant veïns i comerciants, com ha fet les darreres hores, per dir-los que tot és culpa dels altres, menys del govern. Replica, però, que la culpa és tota seva. Considera, altrament, que si s'hagués encertat l'estratègia d'entrada, i en comptes de demanar informes absurds per endarrerir l'aprovació definitiva del PEU hagués parlat de model de ciutat només de començar, ara es proposaria la denegació. Lamenta, doncs, la tàctica erràtica i errònia del govern, al qual responsabilitza que aquest acord tiri endavant.

El Sr. Fernández Díaz defineix aquest dictamen com la història d'una gran mentida que també hauria pogut estar la d'una gran il·legalitat.

Justifica qualificar-ho de gran mentida perquè el govern s'ha dedicat a enganyar sistemàticament veïns i comerciants quant a la tramitació inicial d'aquest expedient, dient-los que volia defensar un model de barri i de ciutat, un model comercial contrari a les grans superfícies i, per tant, en contra de l'ampliació de Diagonal Mar, tot i que no es tracta de cap ampliació d'una gran superfície comercial, sinó que es mantenen els mateixos cinc mil metres quadrats existents que es redistribueixen.

Retreu al govern, igualment, allò que no ha explicat als veïns i comerciants, i és que si existeix la gran superfície comercial Diagonal Mar, com moltes altres a Barcelona, és perquè al llarg de la dècada dels noranta el llavors tripartit municipal va aprovar sistemàticament un planejament urbanístic, les anomenades àrees de nova centralitat, que sempre es basava en el comú denominador que en l'epicentre s'hi instal·lava una gran superfície comercial.

Afegeix que a tot això s'hi suma un intent de vulneració de la legalitat, fins i tot s'ha fregat la prevaricació, la desviació de poder, actuant el govern municipal amb mala

CSV: d926-9387-d4-1f-c0d1

21 d'Abril del 2017

fe i amb una evident arbitrarietat. Tanmateix, confirma que amb la votació d'aquest punt es rectificarà, i insisteix a denunciar que ja està bé d'intentar instrumentalitzar, de capgirar la llei, fins i tot amb disposició d'infringir-la.

En conseqüència, reclama en nom del seu grup que el govern acabi amb uns discursos polítics buits de contingut, que perjudiquen Barcelona i que són contraris a la llei, i que aquest dictamen serveixi per esmenar-li la plana d'una vegada.

Reitera que ja n'hi ha prou de presentar en comissió informes tecnopolítics per rebutjar una petició que era ajustada a dret, atès que els informes que s'han de presentar a deliberació, debat i aprovació del Plenari del Consell Municipal no són polítics, sinó tècnics ajustats a la llei; mentre que les declaracions polítiques s'han de fer en un altre àmbit i moment. Considera que en aquest cas concret, el govern hauria d'haver fet la seva valoració política quan, gràcies al planejament del anys noranta, Barcelona es va transformar urbanísticament amb grans superfícies com a pols d'atracció de centralitat als Districtes.

La Sra. Lecha es ratifica en allò que el seu grup ja ha expressat en diverses ocasions, i és en l'oposició frontal al model comercial de grans superfícies que agrupen, fonamentalment, establiments de franquícies i multinacionals. Consideren que no és un model a promocionar sinó a combatre i, per tant, veuen amb bons ulls que el govern aprofités qualsevol possibilitat per aturar el PEU que els ocupa.

Indica que més enllà dels informes que constaven en l'expedient, i del fet que el seu grup considera imprescindible reivindicar el caràcter polític i social d'aquest assumpte, hi ha un aspecte que entenen que és prou clar, i és que l'urbanisme va néixer com a resposta a un creixement caòtic, arbitrari i antisocial de les ciutats, i remarca que aquest és el sentit polític que cal donar a l'urbanisme, malgrat els discursos que apel·len a la reglamentació sense altre contingut que servir a les grans empreses i a les multinacionals.

Manifesta el parer que l'Ajuntament no pot actuar com una gestoria acrítica, que el limiti al paper de controlador de la legalitat, obviant la responsabilitat política davant els veïns i veïnes de la ciutat com s'ha fet fins ara. Per tant, el seu grup reclamava que es denegué expressament aquest PEU.

Assenyala que en aquest cas concret han constatat que el govern ha preferit agenollar-se davant del poder, que no pas acarar que la por ha de canviar de bàndol.

La Sra. Sanz puntualitza al Sr. Coronas que aquest és un planejament vigent i que no es pot canviar sense indemnització, i considera que ERC això ho sabia.

Observa que la nova tesi sobre el determinisme urbanístic plantejada a escala de ciutat no l'han demanada altres formacions polítiques que han tingut responsabilitats de comerç a Barcelona, sinó que ho ha fet l'actual govern que, des de fa dos anys, està intentant resoldre una situació que ve d'antic.

Remarca, però, que no només estan parlant d'allò que s'arrossega de molt lluny, sinó també d'allò més proper, i recorda que fa tres anys els grups de CiU i del PP, sabent les implicacions de les grans superfícies comercials en relació al comerç de proximitat, van aprovar una modificació de planejament per permetre trenta-sis mil metres quadrats de sòl comercial a la ciutat.

Per tant, manifesta que no sap si és que els Srs. Blasi i Fernández Díaz practiquen la ignorància jurídica manifesta, i replica que aquest govern no ha actuat ni amb mala fe ni amb inseguretat jurídica, i assegura que treballaran amb totes les eines als seu

CSV: d926-9387-d4-1f-c0d1

21 d'Abril del 2017

abast per garantir la defensa del comerç de proximitat, i això és el que han fet en aquest cas que els ocupa.

Precisa que quan la norma i els informes posen de manifest que no és pot fer més, el govern planteja el debat polític i no amaga el cap sota l'ala com feia el govern anterior.

El Sr. Blasi entén que l'aprovació del PEU es farà per silenci administratiu. I fa notar al govern que confon la discrecionalitat amb l'arbitrarietat, cosa que comportarà conseqüències nefastes a la ciutat.

Observa que ara resulta que no serveix per a res allò que es decideix al Plenari perquè tot seguirà el seu tràmit, per la porta del darrere que l'actual govern no s'ha cansat de retreure a l'anterior. I lamenta que es passin el dia alligant amb missatges erronis, erràtics i generant incerteses en comptes de treballar.

Entén que avui el govern paga el seu populisme i la seva mala gestió; i li suggereix que si vol fer alguna cosa en positiu per al comerç de proximitat de la ciutat mantingui els eixos comercials.

Finalment, expressa que el seu grup farà una abstenció en aquest punt.

El Sr. Coronas considera que avui es torna a demostrar la dualitat del govern municipal, d'una banda, el que fa l'anunci i, d'altra banda, el que admet a tràmit i fa els informes favorables.

Insisteix en la diferència entre fer les coses bé o malament, entre dir veritats o dir mentides, i creu que això és el que realment hauria de preocupar al govern de la ciutat.

El Sr. Fernández Díaz demana a la Sra. Sanz que no desviï l'atenció, i reitera que si a Barcelona existeixen grans superfícies comercials és perquè la formació en què milita –ICV-EUiA– ha votat sistemàticament a favor de cada planejament urbanístic que ha permès la construcció de grans superfícies comercials, cosa que el grup del PP mai no ha fet.

Posa en relleu que aquest dictamen s'aprovarà sí o sí, o bé expressament amb el vot a favor, o bé, si es rebutja, s'aprovarà per silenci administratiu. I avança que el seu grup farà una abstenció.

La Sra. Lecha indica que el seu grup volia votar la denegació del PEU; i fa notar que per aprovar-lo sí o sí no cal una actuació democràtica, i assenyala que aquesta és una situació amb què es troben tot sovint a la comissió d'Urbanisme.

Avança el vot contrari a aquesta aprovació.

La Sra. Sanz justifica totes les reflexions que ha suscitat aquest assumpte per la preocupació que els causa la situació del comerç de proximitat; en aquest sentit, afirma que volen treballar per garantir una ciutat amb mixtura d'usos i, per aquest motiu, plantegen un teixit urbà que prioritzi el comerç de barri.

Posa de manifest que, atès que no és possible jurídicament un acord de denegació del PEU, i que allò que es fa en aquesta cambra és una valoració política de l'operació, el govern municipal votarà en contra.

El Sr. Coronas, després que l'Alcaldessa informi dels sentits del vot del grups municipals, anuncia una abstenció del seu.

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

El Sr. Fernàndez Díaz també anuncia l'abstenció del grup del PP, i insisteix a augurar que aquest dictamen s'aprovarà per silenci administratiu.

En aquest punt, s'incorpora un resum de la nota jurídica signada pel Secretari General, la qual ha estat distribuïda a tots els membres del consistori, en els termes següents:

En relació als possibles posicionaments pel que fa al vot de l'acord corresponent al punt 11è de l'ordre del dia, es fan dues consideracions:

- a) Els posicionaments a favor, si així consta explícitament, s'haurien d'interpretar com un vot favorable a l'aprovació del Pla.
- b) Els posicionaments de vot contrari, en el sentit de no conformitat amb el Pla, però explicitant la impossibilitat de denegar la seva aprovació per impossibilitat legal, es considerarien contraris a la resolució sobre el fons de l'assumpte mitjançant l'adopció d'acords d'un dels acords típics, produint-se, en conseqüència, un cop s'hagi exhaurit el termini per resoldre, els efectes legals procedents quant al mecanisme del silenci positiu (art. 91 TRLUC).

Es rebutja el dictamen en debat amb el vot en contra dels Srs. Pisarello, Asens, Colom, Montaner i Badia i les Sres. Colau, Ortiz, Sanz, Pin, Pérez i Vidal, i dels Srs. Collboni i Mòdol i les Sres. Andrés i Ballarín, i també del Sr. Garganté i de les Sres. Lecha i Rovira, i l'abstenció dels Srs. Trias, Forn, Ciurana, Ardanuy, Martí i Blasi i les Sres. Recasens, Fandos, Homs i Vila, dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i de les Sres. Mejías i Barceló, dels Srs. Bosch, Coronas i Puigcorbé i de les Sres. Benedí i Capdevila, i també dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i de la Sra. Esteller.

12. Adoptar, en l'exercici de les competències reservades a l'Ajuntament com a soci únic de la Societat Privada Municipal Barcelona d'Infraestructures Municipals, SA, els acords següents: Primer.- Designar el Sr. Manuel Valdés López membre del Consell d'Administració de la Societat Barcelona d'Infraestructures Municipals, SA, en substitució del Sr. Francisco A. Ullod Marcos. Segon.- Establir que el termini de designació del conseller que es nomena serà l'establert en els respectius estatuts, sens perjudici de la renovació que fos procedent en el canvi de mandat consistorial. Tercer.- Facultar indistintament la Presidenta i el Secretari del Consell d'Administració per comparèixer davant notari i elevar a escriptura pública el nomenament anteriors, com també per complir els tràmits necessaris per a la seva inscripció en el Registre Mercantil i també la correcció d'errors materials en cas necessari.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. Trias, Forn, Ciurana, Ardanuy, Martí i Blasi i les Sres. Recasens, Fandos, Homs i Vila, dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i de les Sres. Mejías i Barceló, dels Srs. Fernández Díaz i Mulleras i de la Sra. Esteller, i també del Sr. Garganté i de les Sres. Lecha i Rovira.

Tot seguit, es dona per aprovada amb els mateixos vots aquesta acta en la part que estrictament fa referència a l'adopció dels acords precedents, per tal d'agilitar-ne la inscripció en el Registre Mercantil.

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

PART D'IMPULS I CONTROL

a) Proposicions / Declaracions de Grup

Del Grup Municipals de Cs:

1. (M1519/5702) El Plenari del Consell Municipal acorda: Que el Govern municipal presenti en el termini de 6 mesos una proposta d'ordenança del lloguer turístic que contempli, entre d'altres, els aspectes següents: 1. Distinció i regulació diferenciada entre l'habitatge d'ús turístic i el lloguer en l'habitatge habitual. 2. Horaris, ocupació màxima i normes de comportament dels hostes que s'adaptin a les característiques dels diferents tipus d'allotjament. 3. Responsabilitat de l'operador propietari o arrendatari de l'immoble en cas d'incompliment de les normes establertes a l'ordenança. 4. Protocols d'actuació municipal i sancions. 5. Estudiar la possibilitat legal d'establir una fiança pels habitatges d'ús turístic i una taxa o impost per al lloguer col·laboratiu. 6. Establir la suspensió de l'activitat en cas d'infraccions greus i reiterades.

El Sr. Blanco justifica la presentació de la proposició amb la voluntat que es comenci a treballar en l'elaboració d'una ordenança d'allotjaments turístics. Recorda que aquesta proposta ja la van exposar durant el debat del PEUAT i que l'havien posada com a condició per donar-hi suport.

Precisa que presenten aquesta iniciativa, en primer lloc, per donar resposta a demandes ciutadanes expressades en el procés participatiu del PAM en el sentit d'ordenar les condicions del lloguer turístic, evitar abusos i establir un marc normatiu per distingir entre els pisos turístics i el lloguer de cases particulars. Concreta que la creació d'un reglament per als pisos turístics il·legals compta amb trenta suports ciutadans; la generació d'un marc normatiu just per compartir el domicili propi amb hostes, compta amb dos-cents seixanta-set suports; o que l'exclusió de possibles sancions a les cases compartides acreditades mitjançant el padró, sempre que no estiguin regulades, compta amb cent divuit suports.

En conseqüència, consideren que per vehicular aquestes demandes ciutadanes cal una nova ordenança que reguli dues realitats que, malgrat que sovint es confonen, són molt diferents: d'una banda, els pisos turístics i, d'altra banda, el lloguer de cases particulars.

Precisa que la diferència entre un pis turístic i el lloguer d'una residència habitual és que els primers es lloguen sencers, i estan regulats com una activitat professional pel decret 159/2012 d'habitatges d'ús turístic; mentre que els domicilis particulars es comparteixen atès que són residències habituals, i en no ser una activitat professional no està regulada. Això no obstant, posa en relleu que la realitat és que milers de famílies a Barcelona depenen dels ingressos que això els reporta, que poden ser més o menys ocasionals o complementaris, però que en alguns casos arriben ser vitals per mantenir els habitatges.

Posa en valor, a més, que es tracta d'una activitat que, a diferència dels pisos turístics, no expulsa els residents dels seus barris.

Tot i que es tracta d'un lloguer no professional –que el seu grup denomina un lloguer col·laboratiu–, en molts altres països i ciutats està regulat; així, a França, per exemple, llogar o compartir l'habitatge habitual no requereix cap comunicació ni permís de les entitats locals; a Espanya, però, no existeix cap llei que doti aquesta

CSV: d926-9387-d4-1f-c0d1

21 d'Abril del 2017

activitat de seguretat jurídica i, per tant, insisteix que cal una regulació que distingeixi clarament entre els pisos turístics i les cases particulars, entre l'activitat professional i el lloguer col·laboratiu en les residències habituals.

En conseqüència, apunta que el primer objectiu de l'ordenança ha de ser dotar de seguretat jurídica el lloguer col·laboratiu diferenciant-lo clarament del turístic. Per tant, assenjala que s'ha d'establir una regulació diferenciada per als pisos turístics i les cases particulars, i en aquest darrer cas, proposa que es doti d'un marc jurídic propi mitjançant el pagament d'una taxa municipal, que s'hauria d'implementar en col·laboració amb les plataformes i els usuaris.

Quant als pisos turístics, que han estat objecte de controvèrsia, de vegades injustament, com a font de conflictes de convivència, entenen que per acabar amb els abusos s'han d'establir unes normes clares per a l'activitat que s'han de fer complir en tots els casos. Per tant, afegeix que l'ordenança també ha d'incloure protocols municipals, procediments sancionadors, establir les responsabilitats de propietaris, llogaters i operadors; i també estudiar l'establiment d'una fiança per garantir el pagament de les sancions. I afegeix que, fins i tot, hauria de contemplar el cessament de l'activitat en cas d'incompliment greu i reiterat a fi d'excloure els mals operadors i salvaguardar els qui actuen correctament.

Considera que fer-ho com acaba d'explicar és possible perquè disposen d'un marc regulador que ho permet, que inclou el decret d'establiments d'allotjament turístic; i el fet que el nou reglament de la Llei de turisme 13/2002, encara no aprovat, apunta en la direcció que els ajuntaments tinguin competències per aprovar aquesta mena d'ordenances; i, finalment, destaca que també està contemplat en l'esborrany del Pla estratègic de Turisme.

Conclou, per tant, que valoren la necessitat urgent d'aquesta ordenança per garantir la seguretat jurídica i per establir unes normes que garanteixin la convivència.

El Sr. Martí avança el vot favorable del seu grup a la proposició, amb un objectiu que comparteixen plenament i que van fer explícit en el debat del PEUAT, i tot i que hi van votar en contra per raons a bastament conegudes, sí que pretenien abordar aquesta realitat que actualment està una situació d'alegalitat i de manca de concreció, i van apuntar que calia una regulació amb les màximes garanties jurídiques.

Afirma que la seva formació és del parer que les polítiques municipals haurien de contribuir a distribuir la riquesa que generen activitats econòmiques que paguen impostos; premiar i afavorir a qui fa bé les coses i, altrament, perseguir i aplicar la llei a qui les fa malament.

Entén que l'activitat a regular, la dels habitatges de residència habitual que són compartits amb visitants, és important perquè suposa un complement a les rendes familiars, de moltes famílies que d'altra manera tenen dificultats serioses per arribar a final de mes; alhora que paga impostos a l'Ajuntament, que els podrà utilitzar per redistribuir la riquesa a la ciutat.

Apunta, a més, la necessitat que el futur reglament de la Llei de turisme de la Generalitat reguli la figura del lloguer per temporades d'habitatge habitual, però també alerta que s'haurà d'aprofitar l'ordenança per regular tot allò que no faci el decret; és a dir, de cap manera no pot ser-ne una rèplica exacta.

Observa que, independentment de com es redacti la futura ordenança, els efectes col·laterals negatius del turisme continuaran perjudicant la ciutat si el govern

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

municipal, a més d'establir plans de xoc, no fa la feina quotidiana de perseguir la il·legalitat.

Finalment, anima el govern a dialogar i a consensuar amb tots els grups municipals i els sectors implicats quan es disposi a redactar l'ordenança.

El Sr. Coronas diu que el seu grup és conscient de la necessitat d'elaborar una ordenança municipal sobre l'ús turístic de l'habitatge que complementi la Llei de turisme, una qüestió que el govern municipal té pendent. Això no obstant, consideren que els termes en què el grup de Ciutadans ho planteja es queden curts en molts aspectes.

Així, fa notar que la proposició presenta redundàncies amb l'actual Llei de turisme, que ja preveu molts dels aspectes que exposa, i considera que està mancada d'ambició. En aquest sentit, assenyala que la llei ja contempla, mitjançant la llicència d'habitatge d'ús turístic, la distinció amb el d'ús residencial; alhora que el PEUAT també corregeix la situació.

En referència a l'ocupació màxima dels pisos, indica que, per llei, ha de ser la que especifica la cèdula d'habitabilitat; alhora que la llei també contempla l'extinció de la llicència en cas d'incompliment de la normativa vigent.

Pel que fa als protocols d'actuació municipal i les sancions, indica que també estan previstos en el cas dels propietaris particulars i en el dels operadors; i manifesta la consideració que el problema ha estat sobretot la manca d'activitat inspectora, ara reforçada gràcies a la proposta del seu grup d'incrementar el servei els propers dos anys.

A tall de conclusió, confirma que, tot i que comparteixen amb el grup de Ciutadans que cal desenvolupar una ordenança, caldria ser molt més exigents en el seu desenvolupament en matèria d'accessibilitat dels habitatges d'ús turístic, d'eficiència energètica, de sonometria, o informes de bombers. I insta el govern municipal a fer una revisió periòdica de llicències i que en un termini raonable, per exemple de quatre mesos, tots els habitatges legals d'ús turístic hagin de complir amb la normativa vigent. Per tant, insisteix que cal posar ordre no només amb la il·legalitat sinó també en els habitatges legals.

Finalment, afirma que els sorprèn la preocupació del grup proponent per restringir l'activitat dels habitatges d'ús turístic, tot i el discurs neoliberal que ha desplegat amb el PEUAT i al qual els tenen acostumats habitualment. Per tant, tot esperant que l'ordenança es desenvolupi amb uns termes més ambiciosos, avança l'abstenció del seu grup.

El Sr. Mulleras comenta que la propera setmana arribaran a Barcelona prop de cent mil congressistes assistents al Mobile World Congress, i s'estima que entorn del 30% s'allotjarà en pisos turístics i en habitacions llogades en pisos particulars. Fa avinent que en la darrera edició d'aquest congrés es va estimar que divuit mil congressistes havien optat per aquest allotjament, generant un volum d'ingressos entorn dels vint-i-set milions d'euros.

Per tant, remarca que aquesta activitat és una realitat a la ciutat que cal regular. Reconeix, com ja s'ha dit, que el lloguer d'habitacions significa un complement econòmic per a aquelles persones que tenen problemes per arribar a final de mes o per les que volen complementar els ingressos.

Assegura, tanmateix, que el seu grup no pot entendre l'economia col·laborativa com una economia submergida sinó sotmesa a regulació. Això no obstant, fa avinent que

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

la Generalitat ja ha pres decisions al respecte, i encara no ha traspasat les competències adequades als ajuntaments a fi que puguin regular aquestes activitats. Remarca que el PP n'ha reclamat el traspàs moltes vegades a fi de poder regular cada conseqüència del turisme a Barcelona, que té una dimensió que no té res a veure amb altres ciutats de Catalunya i, a més, la Carta Municipal li atorga drets singulars.

Altrament, alerta que si no s'atorguen les competències en inspecció, sanció i regulació a l'ajuntament de Barcelona, difícilment servirà per a res la proposició que avui presenta el grup de Ciutadans.

Diu que voldrien que la Generalitat atengués els grups polítics i que escoltés més aquest ajuntament pel que fa a la regulació dels pisos turístics, sempre amb l'objectiu de garantir la convivència a les escales de veïns.

La Sra. Lecha avança el vot en contra de la proposició que presenta el grup de Ciutadans, posicionament que justifica perquè la regulació dels allotjaments turístics ja disposa del marc jurídic establert amb el PEUAT i amb la reglamentació de la Generalitat.

Per tant, considera que el grup proponent pretén un replantejament i obrir la possibilitat a altres tipus de regulació que donin via lliure a interessos per consolidar, encara més, el turisme a la ciutat.

Contràriament, assenyala que per al seu grup el control dels habitatges legals d'ús turístic existents, pel que fa al manteniment de la convivència, com el tancament dels il·legals, ha de ser una normalitat, així com el control del compliment rigorós de la normativa d'hotels, albergs o residències d'estudiants.

Diu que són conscients, però, que ni així no es dona resposta al problema real, que és el dret a l'habitatge vulnerat per la mercantilització i la gentrificació que provoca el monocultiu turístic; això no obstant, novament es plantegen en aquesta cambra proposicions que no són altra cosa que maniobres per dinamitar una regulació que es considera massa restrictiva.

Entenen que propostes d'aquesta mena per part de grups que defugen el debat polític responen a l'empeny d'aconseguir mercantilitzar el dret fonamental d'accés a l'habitatge.

Pel que fa a les normes de comportament del turisme, entén que ja queden establertes amb les normes de convivència dels veïnats a les escales.

La Sra. Ballarín recorda que el gener d'enguany el Plenari va aprovar, sense cap vot en contra, una proposició que demanava que la futura llei de comerç de Catalunya respectés la singularitat de Barcelona, i que la llei reconegui a l'Ajuntament totes les eines per treballar a favor del model de comerç de la ciutat, de proximitat, responsable i sostenible.

Posa en valor que Barcelona té singularitats importants respecte a la resta del país en matèria de comerç, però també pel que fa al turisme i a la pressió sobre el lloguer d'apartaments turístics. Per tant, afirma que ha de disposar d'eines pròpies per gestionar aquest fenomen en benefici de la ciutadania. En conseqüència, entenen que si Barcelona ha de tenir singularitats en aquesta matèria s'han de concretar en la capacitat per incidir-hi, amb una regulació pròpia i la possibilitat de fer complir les seves normes en molts dels casos que apunta la proposició del grup de Ciutadans, entre les quals les responsabilitats dels propietaris, fiances o suspensió d'activitat en cas d'infracció greu.

CSV: d926-9387-d4-1f-c0d1

21 d'Abril del 2017

Indica que per aquestes raons l'Ajuntament va presentar al·legacions al projecte de decret de reglament de turisme de Catalunya, en el sentit de reclamar més autonomia i més competències a fi de poder intervenir en aspectes concrets. Per tant, confien que el decret reconeixerà aquestes demandes de Barcelona.

Pel que fa al model de fons de la regulació, avança que tindran ocasió de parlar-ne a bastament en el futur.

Per tot plegat, anuncia que el seu grup dóna suport a la proposició amb les transaccions proposades pel govern.

El Sr. Colom posa en relleu que el compromís del govern amb l'ordenació i la regulació dels habitatges turístics s'ha manifestat en diverses accions, i per aquest motiu avança el vot favorable a la proposició que han transaccionat amb el grup de Ciutadans.

Indica que ja han començat a treballar en propostes d'ordenança en la perspectiva que contempla el reglament de la Llei de turisme; però tant amb les al·legacions que hi han presentat, com amb els diversos missatges que han fet arribar a la Direcció de Turisme, volen evitar de perdre l'oportunitat d'acarar de manera decidida l'assumpte dels habitatges d'ús turístic, que no només afecta Barcelona sinó moltes ciutats.

Apunta que la regulació hauria de tenir com a objectiu principal la protecció i la recuperació de l'ús residencial i veïnal dels habitatges; i, en aquest marc, cal un reglament per millorar la regulació actual excessivament laxa, i que ajudaria a resoldre situacions de convivència dels habitatges d'ús turístic amb els veïns i veïnes i a millorar l'impacte en el dret d'accés a l'habitatge.

Fa avinent que, essencialment, l'increment dels preus de lloguer en determinades zones de la ciutat té una relació directa amb la proliferació d'aquest tipus d'habitatge; i, en aquest sentit, afegeix que la manca d'una regulació suficient fa que no s'afavoreixi un turisme de qualitat, així com també pot provocar situacions de competència deslleial amb altres tipologies d'allotjament turístic.

Confirma que no han deixat de demanar a la Generalitat la cessió de la capacitat normativa als ens locals en general, i a l'ajuntament de Barcelona en particular i en virtut de la seva Carta Municipal, per disposar de les competències que els permetin exercir la coresponsabilitat política i normativa en un assumpte de tanta importància per a la ciutat i que, a més, obeeix a una realitat poc homogènia en el conjunt del país.

Remarca que els habitatges d'ús turístic són una activitat econòmica i, com a tal, suposa un canvi d'usos, que implica determinar i adaptar aspectes com ara la capacitat màxima adequada, condicions d'accessibilitat, elements de seguretat o eficiència energètica. Afegeix que són aspectes que incideixen també en la prestació de qualitat que mereixen els usuaris.

Pel que fa al lloguer d'habitacions, posa de manifest que tal com està redactat actualment el reglament només els deixa la possibilitat d'habilitar-lo o no, de manera que també en reclamen la possibilitat de poder-lo regular.

El Sr. Blanco expressa el seu agraïment als grups que han entès quina era la intenció i l'esperit d'aquesta proposició que, com bé ha dit la Sra. Ballarín, el contingut de l'ordenança s'ha de treballar durant els propers mesos; puntualitza que aquesta iniciativa no pretén esgotar tot allò que s'ha d'incorporar a l'ordenança sinó que simplement apunta unes bases fonamentals per començar a treballar. Assegura que també entenen que l'ordenança ha de ser més ambiciosa i exigent, i que hi ha

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

aspectes que no s'han mencionat com ara la temporalitat de les llicències o l'impediment de subrogar-les, que també s'hauria de valorar incloure'ls en el text normatiu.

Pel que fa a les intervencions dels grups d'ERC i de la CUP, considera que no han acabat d'entendre l'objectiu de la proposició, que no és ni prohibir ni restringir una activitat sinó arribar a una regulació sensata; i alerta que actualment existeix una inseguretats jurídica real, especialment perquè els lloguers d'habitacions en habitatges privats no estan regulats com a activitat professional.

El Sr. Coronas replica que han entès perfectament el sentit de la proposició, però consideren que amb un plantejament tan obert s'aposta més per la consolidació que pel decreixement de l'activitat turística. Altrament, el seu grup creu que hi ha aspectes a incloure en una ordenança, com ara els informes previs de bombers, sonometria, accessibilitat o certificat d'eficiència energètica, que deixaran gent fora de la norma i, per tant, s'apostarà per una activitat de qualitat i pel decreixement.

El Sr. Colom entén que seria positiu que entre tots col·laboressin a assolir que els ajuntaments recuperin competències en aquesta matèria.

S'aprova la proposició / declaració de grup en debat amb cinc abstencions –emeses pels Srs. Bosch, Coronas i Puigcorbè i de les Sres. Benedí i Capdevila –, tres vots en contra –emesos pel Sr. Garganté i les Sres. Lecha i Rovira–, i trenta-tres vots a favor de la resta de membres del Consistori, amb el text transaccionat següent:

El Plenari del Consell Municipal acorda: Que el Govern municipal, d'acord amb les competències que el Decret del Reglament de Turisme de la Generalitat de Catalunya defineixi per a l'Ajuntament de Barcelona, presenti en el termini de 6 mesos una proposta d'ordenança del lloguer turístic que contempli, entre d'altres, els aspectes següents: 1. Distinció i regulació diferenciada entre l'habitatge d'ús turístic i el lloguer en l'habitatge habitual. 2. Horaris, ocupació màxima i normes de comportament dels hostes que s'adaptin a les característiques dels diferents tipus d'allotjament. 3. Responsabilitat de l'operador, propietari o arrendatari de l'immoble en cas d'incompliment de les normes establertes a l'ordenança. 4. Protocols d'actuació municipal i sancions. 5. Estudiar la possibilitat legal d'establir una fiança pels habitatges d'ús turístic i una taxa o impost per al lloguer col·laboratiu. 6. Establir la suspensió de l'activitat en cas d'infraccions greus i reiterades.

Del Grup Municipal d'ERC:

2. (M1519/5690) El Plenari del Consell Municipal acorda: 1. Instar al Govern municipal a millorar la gestió pressupostària que ha provocat la generació dels superàvits més elevats de la història de l'Ajuntament de Barcelona. 2. Destinar a polítiques d'habitatge el 50%, com a mínim, del superàvit assolit l'exercici 2016 o, en el seu defecte, aquella quantitat que permeti assolir el 25% del total d'inversions previstes per a aquesta matèria a l'exercici 2017.

La Sra. Benedí fa referència a què molt properament el govern municipal farà públic el superàvit generat en l'exercici 2016; i posa en relleu que el seu grup va demostrar confiança en l'actuació del govern aprovant, entre altres qüestions rellevant, la modificació pressupostària que, a la pràctica, era el pressupost del 2016.

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

Tanmateix, avança que per segon any consecutiu sembla que les dades que anunciarà el govern seran de superàvit històric. En aquest sentit, considera interessant analitzar declaracions de membres de l'actual govern quan, en anteriors mandats, eren a l'oposició i titllaven el superàvit d'inconcebible i insultant, i acusaven el govern de no posar la solvència financera d'aquest ajuntament al servei de combatre la crisi.

Assenyala que a aquest canvi de criteri sorprenent cal sumar-hi que, tal com s'ha demostrat avui mateix en el debat dels informes de l'Estat de la Ciutat i el de la Síndica, no es pot permetre que en una ciutat on no s'estan revertint les desigualtats engrandides per la pitjor crisi econòmica del capitalisme es generin tals superàvits.

Reconeix, d'una banda, que les lleis restrictives de l'estat fan realment complicada la gestió del pressupost de les administracions locals; però, d'altra banda, recorda que el maig de 2016 el seu grup ja va avisar que hauria volgut pactar un pressupost molt abans a fi de gestionar-lo amb les màximes garanties.

Fa avinent, però, que ara com ara les úniques dades de què disposen són les que els proporcionava el tancament de l'execució pressupostària de l'Ajuntament el novembre passat, les dades facilitades pel govern municipal arran d'una pregunta formulada en el ple d'octubre, i les que els han facilitat en la darrera sessió de la comissió d'Economia i Hisenda, en què no es va donar cap xifra concreta, tot i que en la sessió de Ple de l'octubre, aquest superàvit s'estimava en 23,9 milions d'euros. Finalment, segons el tancament al mes de novembre, el superàvit, tenint en compte els capítols de l'I al VII i sense els ajustos comptables que s'han de realitzar, arribava als 87 milions d'euros.

Indica que en el segon punt de la proposició plantegen una qüestió de sentit comú, però que va ser un dels impediments perquè el seu grup votés a favor del Pla pel dret a l'Habitatge, i que és que es destini un 25% de la inversió municipal total a l'habitatge, cosa que significa aproximadament uns cent deu milions d'euros anuals.

La Sra. Recasens avança, d'entrada, el suport a la proposició d'ERC i, tot seguit, fa algunes reflexions quant al superàvit.

Denuncia, en primer lloc, la manca de transparència manifestada pel Primer Tinent d'Alcaldia en amagar la xifra del superàvit, i li recorda que el 28 de febrer es farà públic el decret de liquidació de l'exercici 2016 i, per tant, la coneixeran.

En segon lloc, diu que entenen que al govern li incomodi el superàvit que s'hagi pogut generar, i com que la demagògia té les potes molt curtes, demana que facin memòria de tot allò que membres de l'actual govern van arribar a dir dels superàvits de l'anterior mandat, que ara els retorna amb l'efecte bumerang d'un superàvit molt notable.

Reconeix que durant el mandat anterior s'havien generat superàvits, i que el del primer exercici el van destinar a tancar el dèficit generat per l'anterior govern, i a partir d'això, cada any van invertir el superàvit en serveis a les persones. Altrament, alerta al govern que en aquesta ocasió no ho podrà fer perquè comença a tenir problemes de liquiditat, en el pagament a trenta dies; afegeix que comença a caure l'estalvi brut, indispensable per disposar de recursos propis per invertir. Posa en relleu, igualment, que per primera vegada han davallat deu punts els ingressos corrents i les despeses corrents per un problema d'execució del pressupost, tot plegat sumat a la bombolla immobiliària que fa augmentar els ingressos provinents de les plusvàlues.

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

Conclou, per tant, que ara ja s'ha instal·lat a la ciutat la bombolla immobiliària, la turística i la del superàvit que allunya cada vegada més l'Alcaldessa de l'activista que va ser.

El Sr. Alonso diu que el superàvit es pot considerar una anomalia crònica d'aquest ajuntament, cosa que significa que cada any li resten al calaix diners que no s'han gastat. Precisa que si estiguessin parlant d'una empresa privada o d'una economia familiar, se'n felicitarien, però no en el cas d'una administració pública que obté els seus ingressos a partir dels impostos que paga la ciutadania, i la seva obligació és utilitzar-los per proporcionar serveis públics de qualitat.

Precisa que anualment els barcelonins estan pagant una mitjana de cent milions d'euros de més en impostos, que l'Ajuntament no es capaç de transformar en serveis, cosa que és molt mala notícia en una de les ciutats més cares d'Espanya.

Afirma que el seu grup està convençut de la necessitat de reduir la pressió fiscal innecessària, motiu pel qual han presentat diverses propostes al govern per abaixar el tipus general de l'IBI i millorar els procediments de les taxes per rebaixar-ne el cost, unes mesures amb què aconseguirien disminuir la pressió fiscal i amb les quals ajustarien els ingressos municipals amb la despesa real.

Afegeix que també consideren imprescindible una gestió pressupostària seriosa, amb una planificació acurada i una execució rigorosa, atès que amb els diners públics no es pot improvisar.

Observa que, si malgrat totes aquestes actuacions, encara continuen generant superàvit està clar que tenen l'obligació, com a administració local, de fer inversions en benefici de les persones que tenen més necessitats. En aquest sentit, remarca que una de les qüestions que més ha defensat Ciutadans és la necessitat d'impulsar un parc d'habitatge públic de lloguer assequible, que seria el destí més adequat del superàvit.

Apunta, doncs, que la recepta per gestionar el superàvit municipal té tres ingredients; el primer, una reducció de la pressió fiscal a la ciutadania, el segon, una gestió pressupostària ben planificada i rigorosa i, el tercer, dedicar el superàvit a inversions sostenibles de caràcter social, entre les quals la creació d'un parc d'habitatge públic.

Considera que amb aquestes tres mesures es podria reduir el superàvit i fer una gestió socialment justa dels impostos dels barcelonins.

Acaba la seva intervenció avançant el vot a favor d'aquesta proposició.

El Sr. Mulleras diu que tenir superàvit, que podria ser una bona notícia en una empresa privada i en una economia familiar, no ho és en una administració pública, perquè com deia el llegendari entrenador Johan Cruyff, els diners han de ser al camp i no als bancs; per tant, els diners no han d'estar al calaix de la hisenda pública municipal, sinó als barris, als carrers i, també, a les butxaques dels barcelonins.

Entén, doncs, que el fet de tenir superàvit significa que a Barcelona hi ha marge per abaixar els impostos, i també per dedicar més diners a l'atenció social i a millorar la qualitat de vida de la ciutadania.

Observa que en la proposició del grup d'ERC s'hi diu que l'actual gestió pressupostària ha provocat la generació dels superàvits més elevats de la història d'aquest ajuntament, afirmació amb la qual discrepa. Altrament, destaca que l'època dels superàvits més alts dels darrers quinze anys s'ha situat en el període 2004-

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

2007, amb 605 milions d'euros, durant el mandat de coalició entre el PSC, ICV-EUiA i ERC.

Feta aquesta observació, avança que el seu grup donarà suport a la proposició, ja que malgrat les contradiccions que conté, consideren que no és gens bo generar superàvits en una administració sanejada com la de l'ajuntament de Barcelona, i perquè els diners públics han de ser al carrer i no al calaix; i, en cas que es generi superàvit, s'ha de destinar a millorar la qualitat de vida de la ciutadania abaixant els impostos i invertint als barris.

La Sra. Rovira posa de manifest que a Barcelona no es garanteix l'accés universal ni equitatiu als drets més bàsics al conjunt de la ciutadania. En aquest sentit, fa referència a l'habitatge, que actualment es regeix a la ciutat per la llei de mercat i no pel seu valor d'ús, de manera que no està considerat com un dret. Atribueix aquest estat de coses al sistema capitalista, que posa per davant els beneficis del capital que no pas els drets bàsics de les persones.

En conseqüència, justifica el suport de la seva formació a les ocupacions d'immobles per assolir vides dignes amb l'accés a l'habitatge, un dret, com ja ha dit, que no està garantit de forma universal i, per aquest motiu, proclama que la CUP és nítidament anticapitalista.

Considera que l'habitatge és necessari per tenir un projecte de vida digne i, per tant, creuen que cal utilitzar tots els mecanismes, tots els diners i recursos de les administracions públiques que calguin a fi poder-hi donar resposta.

Fa notar que a Barcelona, com en moltíssims altres llocs, l'habitatge està condicionat per una renda, que actualment ha disminuït molt i que no permet que totes les unitats familiars puguin pagar el lloguer dels habitatges. Posa de manifest que la disminució d'aquestes rendes familiars respon a la precarietat en el sector productiu de la ciutat, sobretot en el de serveis, i que comporta, cada vegada més, desnonaments per impagament del lloguer.

Expressa el convenciment, per tant, que en aquesta situació l'ajuntament de Barcelona té el deure de posar tots els recursos al seu abast per desenvolupar polítiques públiques, comptant amb la ciutadania per capgirar les condicions materials de vida, que comencen per garantir habitatges dignes.

Subratlla que els recursos s'han de destinar, prioritàriament, a la rehabilitació de la ciutat construïda, a elaborar amb urgència un cens d'habitatges buits per conèixer la situació real abans de continuar fent habitatge de nova planta, així com desenvolupar al límit les lleis en matèria d'habitatge que no s'estan implementant com caldria.

Afegeix que els recursos econòmics i el superàvit municipal s'hauria de dedicar a greixar la maquinària pública per assegurar a llarg termini que l'habitatge sigui un dret, mitjançant la titularitat, la gestió i la provisió públiques.

Critica, per tant, que en una conjuntura d'emergència social com l'actual no s'actui com acaba d'apuntar, i avança el vot favorable a la proposició.

La Sra. Ballarín comparteix en nom del seu grup el primer punt de la proposició, atès que és evident que una administració pública solvent com aquest ajuntament no pot tenir diners al calaix. Manifesta que no tenen cap necessitat de generar superàvits que, per llei, s'han de destinar a reduir l'endeutament, que a Barcelona està en uns nivells baixos, i tenen previst per a aquest exercici un endeutament de 835,5 milions

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

d'euros, que és el 33% dels ingressos corrents. Precisa que el límit màxim d'endeutament de les corporacions locals és del 75% dels ingressos corrents.

Comparteix el criteri de garantir que tots els recursos de què disposa l'Ajuntament es posin al servei de la ciutadania a fi de donar resposta als seus drets i de generar oportunitats. Confirma que estan treballant en aquesta direcció, i concreta que en el darrer informe d'execució pressupostària s'informa que el 2016 es produirà una reducció del superàvit en termes de comptabilitat pressupostària en un percentatge significatiu.

Tanmateix, assenyala que no estan d'acord amb el segon punt de la proposició, i per aquest motiu avança que hi votaran en contra. En aquest sentit, precisa que el superàvit màxim que es pot destinar a inversions el 2017 és de 22 milions d'euros, una quantitat que ja ha estat inclosa en el pressupost amb el concepte d'inversions finançament sostenibles. Altrament, destinar més recursos provinents del superàvit comportaria elaborar un nou pla econòmic i financer, que determinaria el marge d'actuació financera i de gestió de l'Ajuntament. Per tant, apunta que aquesta restricció marcada per la Llei d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera restringeix el marge d'actuació d'aquesta administració; i adverteix que si bé no la comparteixen, no se'n poden sostraure, i s'han de mantenir en límit d'aplicar 22 milions d'euros de superàvit com a màxim a la política d'habitatge, tal com s'explica en la memòria del pressupost del 2017.

Conclou, doncs, que comparteixen la necessitat de no generar superàvits excessius en una administració pública sanejada com és aquesta, i també la prioritat per impulsar polítiques valentes d'habitatge, tot i que no poden incomplir el marge d'actuació de la llei.

El Sr. Pisarello manifesta que el govern municipal està contra la generació de superàvits en un context d'emergència social, i per aquest motiu l'any passat ja van fer una execució del 98% del pressupost, la més alta d'aquest ajuntament d'ençà del 2004, i 2,3% punts per sobre de la mitjana dels darrers divuit anys, i avança que enguany assoliran un nivell similar.

Afegeix que van treure de la caixa gairebé quatre-cents milions d'euros amb dues modificacions pressupostàries, que van obtenir el suport del grup d'ERC. Remarca que estan parlant d'un grau d'execució pressupostària que continua sent històric, i continuarà sent molt elevat si es compara, per exemple, amb el de l'ajuntament de Sabadell, governat per ERC, que ha estat del 51%, el de Badalona 61%, Terrassa el 48% o el 46% de Girona.

Reitera que el tancament del pressupost no es presentarà fins al Ple del març i, per tant, desconeixen encara el superàvit generat l'exercici del 2016. Això no obstant, avança que no serà el superàvit més alt de la història, sinó que estarà força per sota del de 140 milions d'euros que es va generar el 2013.

Tanmateix, referint-se a la proposició, considera molt efectista demanar que es destini el 50% del superàvit a habitatge, cosa que la llei no permet, i confirma que es destinarà a mantenir un romanent de Tresoreria que permeti continuar pagant els proveïdors a trenta dies i, com ja han explicat a bastament, a pagar la sentència de l'1%, a la qual tots els grups han donat suport.

La Sra. Benedí observa que el PP no coneix el significat del concepte superàvit, atès que quan n'hi ha se l'embutxaca.

CSV: d926-9387-d4-1f-c0d1

21 d'Abril del 2017

Quant a l'al·lusió que ha fet el Sr. Pisarello al govern de Sabadell, li recorda que la seva formació també hi governa, com passa igualment a Badalona.

Pel que fa a la necessitat de fer un nou pla econòmic i financer per emprar més recursos provinents del superàvit, remarca que se n'han fet dos en dos anys. Puntualitza que la inversió en habitatge és d'uns quaranta-cinc milions d'euros, dels quals gran part es destina a expropiacions, i que el que demana el seu grup són seixanta-cinc milions més; i es proposen que, per començar, es destini la diferència de l'impost de plusvàlues que es generarà entre el pressupost i la liquidació, que s'ha disparat a causa de la bombolla immobiliària, i ha de servir, justament, per revertir els seus efectes.

La Sra. Recasens retreu al Sr. Pisarello que menteixi en afirmar que a hores d'ara no sap la xifra del superàvit; i també que vulgui confondre la ciutadania dient que el destinaran al romanent de Tresoreria. Li recorda que aquest ajuntament té un problema de liquiditat, i en comptes de destinar el superàvit al servei de les persones, l'empraran per reposar la caixa.

El Sr. Alonso suggereix que si el govern no sap què fer amb el superàvit, el primer que ha de fer és rebaixar la pressió fiscal i, alhora, també ha de fer una millor gestió pressupostària per garantir que el superàvit arribi a la ciutadania en forma de serveis.

El Sr. Mulleras fa notar que quan es queden sense arguments, la Sra. Benedí i el Sr. Pisarello recorren a l'insult, la calúmia i la mentida. Considera que si no saben debatre no s'hi han de posar.

El Sr. Pisarello recorda que s'ha aprovat un pla d'habitatge que incrementa d'un 77% el pressupost de l'anterior, i han augmentat d'un 40% les ajudes al lloguer. Fa avinent, a tall de comparació, que la Generalitat només destina l'1% d'un pressupost quinze vegades més gran que el de Barcelona a polítiques d'habitatge. Insisteix que la competència en matèria d'habitatge no és de l'Ajuntament, és impròpia, i tot i això fa molt més que no pas la Generalitat. Considera que de la manera que s'ha presentat aquesta proposició, que ha posat clarament de manifest la coincidència dels grups que formen la coalició Junts pel Sí, obvia les diferències en matèria de polítiques pressupostàries.

La Sra. Benedí observa al seu torn que quan a alguns se'ls acaben els arguments comencen a centrifugar cap a la Generalitat. En aquest sentit, fa notar que fa molt de temps que senten la cantarella de l'1%.

Reconeix que la Generalitat podria fer molt més, però si tingués uns recursos que no té; i els recorda que ara estan parlant d'allò que podria fer aquest ajuntament no la Generalitat o el govern de l'estat.

Repeteix que allò que volen és que els diners que ha ingressat de més aquest ajuntament, per causa de la bombolla immobiliària, s'inverteixin en habitatge públic de lloguer, i que el govern deixi de queixar-se d'allò que no fan els altres i, a canvi, no faci el que pot fer.

Diu que esperava que s'acceptés la proposició i que, d'una vegada, el govern hagués exercit lideratge, però que tret de fer molts anuncis no pot o no vol actuar.

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

S'aprova la proposició / declaració de grup en debat amb quinze vots en contra – emesos pels Srs. Pisarello, Asens, Colom, Montaner i Badia i les Sres. Colau, Ortiz, Sanz, Pin, Pérez i Vidal, i també pels Srs. Collboni i Mòdol i les Sres. Andrés i Ballarín –, i vint-i-sis vots a favor de la resta de membres del Consistori.

Del Grup Municipal del PP:

3. (M1519/5697) El Plenari del Consell Municipal acorda: Instar al Govern de la ciutat a basar la política municipal en els principis següents, entre altres: 1. Fer efectius els drets bàsics de les persones més vulnerables, amb una cartera de serveis, immediata, adequada per atendre i oferir millors serveis i oportunitats així com facilitar l'accés a l'habitatge. 2. Promoure la feina i formació, que faciliti que la societat generi les màximes oportunitats per crear feina i que millori la formació permanent. 3. Garantir major llibertat d'elecció dels barcelonins, en l'àmbit personal i en els serveis socials, sanitaris i educatius. 4. Impulsar la col·laboració públic-privada, que faciliti i incentivi la participació de la iniciativa privada en els projectes de ciutat. 5. Ple respecte a la propietat privada i a la iniciativa privada, com a motor econòmic de la ciutat i creadora de llocs de treball. 6. Garantir la seguretat jurídica, que és un factor determinant pel desenvolupament econòmic i generadora d'oportunitats. 7. Defensar l'autoritat democràtica, per garantir la convivència, la seguretat dels ciutadans i dels seus béns. 8. Vetllar per la bona convivència, d'acord amb el nostre marc de convivència, que tots han de respectar i complir sense cap excepció per evitar que l'abús d'alguns, perjudiqui els drets dels altres, i deteriori la convivència als barris. 9. Respectar els drets, amb deures i obligacions, que garanteixi els drets i alhora sigui exigent amb la responsabilitat i el respecte que ha de tenir cap a la resta de barcelonins i amb la ciutat, per tal de facilitar la convivència i l'exercici de les llibertats de tots. 10. Basar-se en la bona administració que tingui com a valors l'agilitat, l'eficàcia, l'eficiència i la transparència real en tots els àmbits per garantir un accés més ràpid als serveis i facilitar l'activitat econòmica orientada a la creació d'oportunitats.

El Sr. Fernández Díaz remarca que han començat aquest matí amb un Ple extraordinari per a la presentació de l'informe de l'Estat de la Ciutat, i en la sessió ordinària que l'ha seguit el seu grup presenta una proposició que va en la línia de la seva argumentació en el debat sobre l'estat de la ciutat, amb la qual volen posar de manifest i ratificar els principis rectoris de la gestió pública, que a parer seu han permès d'avançar aquest ajuntament els darrers trenta-tres anys, malgrat els diversos matisos ideològics, partidistes i les crítiques a la gestió, que han convertit Barcelona en un referent obligat en molts aspectes.

Reconeix a l'Alcaldesa la vehemència amb què defensa el seu model de ciutat, tot i que hi ha qui l'acusa de no tenir nord i de no saber cap a on va la ciutat; altrament, entén que té un rumb molt precís i clar, tot i que es tracta d'un rumb de col·lisió atès el tarannà amb què governa la ciutat.

Posa de manifest la pretensió de l'Alcaldesa de deixar enrere la ciutat "d'uns quants" com qualificava fins fa poc als governs que l'han precedida, tot i que es constata que ara continua sent el govern d'uns quants igualment, però que l'exerceixen de forma absoluta i totalitària, excloent tothom qui no pensa igual i els qui defensen un model de ciutat diferent.

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

Pel que fa a les característiques del model de Barcelona en Comú, esmenta l'intervencionisme, el dirigisme, el sectarisme ideològic, el clientelisme, la confrontació i l'excés de gesticulació, allò que alguns denominarien populisme però que no és altra cosa que extremisme pur i dur. En conseqüència, el seu grup presenta al Plenari una proposta pels principis rectors a què s'ha referit en començar, que són sòlids, i aplicables a la gestió municipal i que, amb els matisos ideològics corresponents, han estat el comú denominador dels mandats municipals durant trenta-tres anys i que han permès l'avanç i el progrés de la ciutat.

Posa en relleu que es tracta de valors en benefici del compromís social, de la col·laboració publicoprivada, de la llibertat d'elecció, del reconeixement del dret a la propietat i a la iniciativa privada, que també és d'interès general i sotmesa a la tutela municipal; afegeix a aquests valors el reconeixement de la defensa del principi d'autoritat democràtica, la seguretat jurídica, la solvència institucional, el respecte als drets, deures i obligacions de la ciutadania, que fan de Barcelona una ciutat d'acollida però també exigent amb els qui hi acudeixen buscant oportunitats millors. Subratlla, doncs, que aquest és el seu plantejament per a una ciutat que ha estat construïda des de la centralitat i que, lamentablement, aquests divuit mesos de mandat de l'actual govern ha escorat més que mai cap a l'esquerra més extrema.

El Sr. Forn observa que amb aquesta proposició, el grup del PP planteja els principis que, a parer seu, haurien de guiar la política del govern municipal, i confirma que en poden compartir alguns, com ara fer efectius els drets bàsics de les persones, promoure la feina i la formació o vetllar per la convivència.

Entén que el bon govern està basat en valors com la proximitat, la transparència, l'eficàcia i la rendició de comptes de l'administració; i per això, el govern de l'alcalde Trias va actuar sempre en funció d'aquest model dual, d'una banda garantir una administració eficaç i, d'altra banda, la confiança en la societat i la col·laboració publicoprivada. Remarca que sobre aquests dos eixos van bastir el model de govern del mandat anterior: una administració eficaç amb capacitat d'assolir objectius; eficient, que permeti aconseguir-los amb els mínims recursos possibles; transparent, una administració que ret comptes; i una administració facilitadora per a la ciutadania. Posa en relleu que aquesta administració que defensen treballa de la mà de la societat civil, en base a convenis i no a subvencions; basada en la confiança entre iguals i no amb la voluntat de controlar-ho tot.

Assenyala que l'actual govern municipal va proclamar la nova política, però en el Ple sobre l'estat de la ciutat que han fet fa unes hores, s'ha constatat que la nova política no és, necessàriament, bona política. Manifesta que per al seu grup la bona política és fer i deixar fer a qui pretengui fer les coses bé; altrament, per al govern municipal és anunciar que farà, fer poc i posar tantes traves com pugui als qui volen actuar.

Precisa que el seu govern va voler portar al terreny de la relació entre l'administració i la ciutadania els conceptes de drets democràtics i de deures de responsabilitzar-se d'una societat que pertany a tothom i que entre tots han de construir.

Remarca que governar les persones també és governar amb les associacions, i que les més de cinc mil que hi ha a la ciutat actuen d'agents transmissors de la realitat i les preocupacions ciutadanes, alhora que també són protagonistes en el desplegament dels projectes que puguin complementar l'acció de govern.

Reitera que comparteixen alguns dels principis que presenta la proposició, tal com demostra el fet que els van aplicar durant el mandat passat, fent promoció

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

econòmica, reduint significativament l'atur a la ciutat, impulsant la col·laboració publicoprivada, com ara amb la Taula Barcelona Creixement, i respectant els drets, deures i obligacions de l'administració i de la ciutadania. I avança el suport a la proposició.

La Sra. Barceló addueix que la proposició que presenta el grup del PP sembla més una llista d'objectius, una declaració d'interessos, que no pas una iniciativa concreta; alhora que fa tota la sensació que és una proposta de conclusions de l'estat de la ciutat.

Confirma que comparteixen objectius expressats en la proposició, però troben que hi ha contradiccions entre allò que reclama el grup del PP i allò que fa aquesta formació quan governa.

Així, pel que fa a la demanda de facilitar l'accés a l'habitatge, recorda que el grup del PP va votar en contra del Pla de l'Habitatge. En aquest sentit, ratifica, com ja han dit abans, que cal ser més ambiciosos, però per aquest motiu s'ha de donar un vot al Pla.

Quant al punt de la proposta que reclama garantir els drets bàsics de les persones, considera que és una obvietat, i que és evident que s'imposa una millora dels serveis socials, però recorda al regidor que va ser el govern del PP qui va retallar l'ajuda a la Llei de dependència, i que Ciutadans ha reclamat que es retornin als ajuts a la dependència del 2012.

Subscriu els objectius d'aquesta iniciativa de promoció de l'ocupació i de la formació, i reconeix que l'actual govern municipal posa més obstacles que no pas facilitats en aquest terreny. Això no obstant, fa notar que el PP planteja un increment del 8% en la quota d'autònoms.

Posa de manifest que el projecte educatiu d'aquest ajuntament no defensa la igualtat d'oportunitats, ni pel que fa a l'aprenentatge ni als centres educatius, i recorda, en aquest sentit, que Ciutadans ha impulsat un pacte nacional d'educació amb l'abast de tota una legislatura.

Afirma que comparteixen amb el grup proponent que existeix una voluntat excessiva de remunicipalització per part del govern, tot i que cal veure si ho aconseguirà tan fàcilment; i assegura que el seu grup aposta també per la col·laboració publicoprivada.

Afegeix que també estan d'acord amb el grup proponent a denunciar la permissivitat del govern municipal amb les ocupacions il·legals quan no hi ha risc de vulnerabilitat social, i la tolerància amb qui se salta les lleis, tal com demostra el cas recent de l'ocupació a Hort de la Vila.

Fa referència a la reclamació que fa el grup del PP d'una bona administració, àgil, eficaç i transparent, uns valors que entén que comparteixen tots els membres del consistori, però posa de manifest les contradiccions en què incorre aquesta formació política des del govern de l'estat, i posa com a exemple el conflicte amb els estibadors del Port, que transcorreguts tres anys sense fer res, ara, sota l'amenaça de la UE, corre a negociar; quant a l'eficàcia, recorda la inacció pel que fa als desnonaments i la lluita contra la pobresa energètica; i si parlen d'eficiència, posa com a exemple els aeroports sense activitat i, en el cas de Barcelona, l'estació de la Sagrera.

Finalment, avança l'abstenció del seu grup.

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

La Sra. Capdevila fa avinent que el seu grup no té intenció d'entrar a valorar els principis que defensa la proposició, però sí que suggereix al grup proponent que faci arribar aquest decàleg de principis a persones que coneixen prou bé, entre les quals esmenta "El Bigotes", Crespo, Correa, Bárcenas, per les seves despeses en sobres i comptabilitat B, a l'ex-ambaixador a Londres, Federico Trillo, a Mariano Rajoy, a Jaume Matas i Carlos Fabra, artífex de "l'aeroporto del abuelo", al president de Múrcia, que una vegada imputat ja no pensa a dimitir, a la Sra. Ana Mato i Jesús Sepúlveda, que tenen despeses ingents en confeti per a festes d'aniversari, a José Manuel Sòria, amb les seves offshore a Panamà, o a Rato i les seves targetes Black; i, sobretot, demana al Sr. Fernández Díaz que faci arribar el decàleg a la Fiscalia, que de ben segur que "li afina".

Conclou, doncs, que sempre estan d'acord a què el Sr. Fernández Díaz defensi allò que pensa, però no que exigeixi que tothom pensi el mateix i, sobretot, confien que ni ningú no actuï com ho fa el seu partit.

En conseqüència, anuncia el vot en contra del seu grup a la proposició.

La Sra. Lecha observa que en les rèpliques a les proposicions del grup del PP és on el seu grup té més punts de coincidència amb la resta de grups.

Recorda que, segons es diu, un dia el PP va incloure l'exposició de motius a les seves proposicions per ajudar a desxifrar l'enigma que amaguen. Assegura que, en llegir aquesta, no sabien si volien parlar de l'ocupació, del referèndum o del PEUAT; i fa avinent que, en base al que proposen, bé podrien pensar que tal vegada volien parlar de la sentència del cas Gürtel i el finançament il·legal del PP; de l'ex-president de Balears, Jaume Matas; de les declaracions de Montoro assegurant que el govern basc finança el gihadisme; de les constants declaracions xenòfobes de Xavier Garcia Albiol; de les converses de La Camarga i al ministeri de l'Interior; o de l'intent del govern del PP de manipular la Fiscalia per evitar la imputació per corrupció del president de Múrcia.

Malgrat tot, confirma que després de donar-hi moltes voltes han comprès a què es refereix el grup proponent quan parla de col·laboració publicoprivada, que no és altra cosa que transferir diners públics a butxaques privades encara que sigui passant-se pel folre el Codi Penal que, d'altra banda, no para d'invocar contra la resta del món. Observa que una altra possibilitat que se'ls acut és que hagin reaccionat davant l'aniversari del Manifest Comunista de Karl Marx i Engels, que dimarts va fer 169 anys que va ser publicat, i els hagin volgut regalar una versió galdosa d'un manifest neoconservador; i diu que confien, però, que no el vulguin aplicar de la mateixa manera que van fer els règims de Franco, Pinochet o Videla.

La Sra. Andrés addueix que no saben com han d'entomar aquesta proposició perquè no poden esbrinar quina finalitat té, atès que no hi ha cap mena de concreció, i implica altres institucions a més del govern municipal i de les quals el PP també forma part.

En conseqüència, diu que tenen molt clara l'argumentació que han de fer per justificar el vot contrari del seu grup, atès que en realitat allò que refusen és l'intent de fer planar el dubte sobre l'acció del govern municipal.

Precisa que en la proposició s'insta el govern a treballar pels drets bàsics, i recorda que ha aprovat un pressupost expansiu en despesa de drets socials que el grup del PP no va votar; igualment, s'hi parla de promoure l'ocupació, tot i que el govern ha fet un pla estratègic per a l'ocupació juvenil de qualitat, que el grup del PP no s'ha

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

cansat de criticar. Afegeix que també insten el govern a promoure la iniciativa publicoprivada, i li recorda que també està inclosa en el Pla d'Habitatge, que el grup del PP tampoc no ha votat; de promoure l'activitat econòmica, quan ja existeixen mesures com la bonificació fiscal a autònoms durant el primer any d'alta, que el grup del PP també considera insuficient. Posa de manifest que també fan referència al comerç i a la restauració implícitament, però tampoc no ha donat suport al PEUAT; i insta a la defensa de l'autoritat democràtica, però no subscriu el Pla director de la Guàrdia Urbana.

En definitiva, diu que arriben a la conclusió que el grup del PP no està d'acord en res del que fa i promou el govern, d'altra banda cosa ben previsible des de la distància ideològica que els separa.

Això no obstant, retreu al grup del PP el cinisme de presentar una proposta apel·lant als drets bàsics i als principis, quan resulta que és de domini públic què ha fet el seu partit al govern de l'estat, que és qui ha de dotar de recursos suficients per garantir els drets que ara reclamen en educació, en salut, en dependència i altres aspectes. Insisteix que gosen instar al compliment d'aquests principis i, altrament, el PP ha fet una reforma laboral que impedeix clarament que la gent treballadora es pugui guanyar la vida i, per tant, reitera que els costa molt d'entendre quina és la finalitat de la proposició.

Es reafirma en el vot contrari perquè no comprenen quin objectiu té la proposició, si no és la pretensió que el govern actuï com ho faria el PP.

El Sr. Pisarello subscriu que aquesta és una proposició molt genèrica, sospita que per intentar allargar el debat sobre l'estat de la ciutat que han fet aquest matí.

Manifesta que no té intenció de repetir molts dels arguments que s'han expressat en intervencions anteriors, i que subscriu, però sí posar de manifest la contradicció que significa que el grup proponent apel·li al garantiment dels drets socials, però altrament no estigui a favor d'una política de progressivitat fiscal –article 31 de la Constitució–, atès que cada vegada que el govern municipal presenta una mesura en aquesta línia no els sembla bé i s'hi oposen.

Afegeix que el grup del PP defensa en la proposició el dret a l'ocupació, però creuen que no es pot defensar aquest dret i l'ocupació de qualitat amb reformes laborals que abarateixen l'acomiadament.

Pel que fa a instar que els serveis públics serveixin a l'interès general, que també s'inclou en la Constitució, remarca que el grup proponent també es nega a qualsevol mesura en aquesta direcció.

Conclou, per tant, que són als antípodes pel que fa a programes polítics i econòmics, i el PP intenta conciliar tot un seguit d'aspectes irreconciliables si no és amb canvis radicals d'orientació de la política fiscal i una altra mena d'intervenció pública en l'economia.

I avança, per tot plegat, el vot contrari a la proposició.

El Sr. Fernàndez Díaz assenyala que han presentat la proposició amb la voluntat que el govern hi votés a favor, entre altres raons perquè el grup del Sr. Pisarello i el seu estan, com bé a dit, als antípodes quant al model de ciutat que defensen. Això no obstant, agraeix el to de la intervenció del Primer Tinent d'Alcaldia, potser perquè les portaveus de Ciutadans, d'ERC, del PSC i de la CUP se li han avançat a desqualificar la proposició.

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

Justifica la presentació de la proposició perquè s'ha fet un debat de l'estat de la ciutat, i l'han defensada perquè Barcelona, des de sempre, s'ha construït amb una centralitat relativa, tant amb governs d'esquerreres o més moderats, però sempre amb uns principis essencials que l'actual govern està trencant sistemàticament, entre els quals els que ja ha esmentat com ara el reconeixement de la propietat privada, la col·laboració publicoprivada, el principi d'autoritat, la llibertat d'elecció, i una administració àgil i eficient que no posi traves als emprenedors.

Altrament, remarca que el govern de l'alcalde Colau és el de les disposicions arbitràries per foragitar els inversos, vetar l'obertura de negocis a base de suspensions i moratòries, incitar als barcelonins a la delació dels seus veïns, una ciutat en què els manters persegueixen la policia, on els ocupes són els únics propietaris que reconeix el govern de la ciutat; una Barcelona que considera negativament el turisme, on el comerç és injust, la propietat sospitosa i la policia culpable; i el Tercer Sector, que atén i dona resposta a les necessitats de les persones més vulnerables, és considerat una anomalia que cal corregir perquè discrepa amb allò que pot representar el govern.

Posa en relleu, igualment, que el grup del PSC actua d'apèndix de Barcelona en Comú, i li retreu que hagi renunciat a la que ha estat la seva trajectòria de ciutat les darreres dècades.

Acaba la seva intervenció recordant personalment al Sr. Pisarello que una altra Barcelona és possible, alternativa a la que representa el seu govern, que prefereix agitar abans que governar, gesticular i que opta per una Barcelona convulsa.

La Sra. Andrés replica que el seu grup no és un apèndix sinó govern, i diu que està segura que si el regidor es cregués allò que diu sobre la ciutat, no permetria que els seus fills hi visquessin.

Es rebutja la proposició / declaració de grup en debat amb vint-i-tres vots en contra –emesos pels Srs. Pisarello, Asens, Colom, Montaner i Badia i les Sres. Colau, Ortiz, Sanz, Pin, Pérez i Vidal i pels Srs. Collboni i Mòdol i les Sres. Andrés i Ballarín, pels Srs. Bosch, Coronas, Puigcorbé i les Sres. Benedí i Capdevila, i també pel Sr. Garganté i les Sres. Lecha i Rovira–, cinc abstencions –emeses pels Srs. Sierra, Alonso i Blanco, i les Sres. Mejías i Barceló– i tretze vots a favor de la resta de membres del Consistori.

Del Grup Municipal de la CUP:

4. (M1519/5694) El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: 1. Establir els mecanismes necessaris per garantir que les empreses privades no es lucren amb les polítiques d'habitatge de l'Ajuntament de Barcelona. 2. No constituir en cap cas societats de caràcter mixt ni amb participació privada per dur a terme polítiques públiques d'habitatge i, especialment, per a la construcció d'habitatge en solars de titularitat municipal o cedits a l'Ajuntament o a qualsevol ens, organisme o societat del seu grup. 3. Encarrega un estudi per la creació d'un operador públic de construcció, obres i manteniment d'edificis i un pla de transició per tendir a l'execució de la construcció i rehabilitació d'habitatges amb mitjans propis reduint progressivament la seva licitació.

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

La Sra. Rovira comença la seva intervenció referint-se a què un any i mig després de la presa de possessió de l'Alcaldia per Barcelona en Comú, i la posterior entrada del grup del PSC al govern de la ciutat, han pogut constatar la incapacitat de posar les bases per capgirar el model d'habitatge a la ciutat; i com ja van tenir oportunitat de debatre arran de l'aprovació del Pla de l'Habitatge en el Ple del mes passat, diu que són conscients que aquest canvi de model no es pot fer d'un dia per l'altre, però confiaven que es plantegés una estratègia a llarg termini a fi de garantir el dret a l'habitatge, així com un bon funcionament dels circuits d'emergència habitacional i, sobretot, que es blindés l'habitatge com un bé d'ús de caràcter públic i no com una mercaderia.

Afegeix que durant aquests gairebé dos anys de legislatura no s'han buscat els límits legals de la Llei d'habitatge, ni tampoc s'ha desobeït la injustícia, tal com va dir que faria el partit de govern encarregat d'aquest àmbit quan entrés a l'Ajuntament, amb el criteri de legalitat versus legitimitat.

Contextualitza aquesta situació en què la ciutadania ha patit una disminució de rendes i precarietat laboral, unes realitats cada dia més paleses; que s'agreuja encara en el cas de les dones, les persones grans i les joves, les persones migrades, i s'accentua molt més en les dones migrades que no són reconegudes com a ciutadanes de ple dret.

Continua dient que, paral·lelament a la situació descrita, els preus del lloguer dels habitatges no paren d'augmentar; i la realitat d'un parc d'habitatge social i dotacional que es pot qualificar de ridícul per cobrir les necessitats; alhora que el turisme augmenta sense que es posin les eines necessàries per al seu decreixement i s'aturi la gentrificació de molts barris de la ciutat amb la consegüent expulsió dels residents.

Recapitula, doncs, que a dia d'avui ni es garanteix un bon funcionament per pal·liar les conseqüències de la impossibilitat de continuar mantenint les unitats familiars en els seus habitatges, ni tampoc no s'ha presentat un pla estratègic capaç de revertir la situació; i, a més, aquest ajuntament proposa la col·laboració publicoprivada per a la construcció i la gestió d'habitatges. Assenyala que a tot això cal afegir-hi que la provisió d'allotjaments per a emergència habitacional a dia d'avui està en mans d'una agència de viatges.

Atès aquest estat de coses, el seu grup fa una proposició amb tres punts molt concrets: d'una banda, reclama l'establiment dels mecanismes necessaris per garantir que les empreses privades no es lucrin amb les polítiques d'habitatge d'aquest ajuntament; en segon lloc, que no es constitueixen, en cap cas, societats de caràcter mixt ni amb participació privada per dur a terme polítiques públiques d'habitatge, i especialment per a la construcció d'habitatge en solars de titularitat municipal o cedita a l'Ajuntament o cap altre ens, organisme o societat del seu grup. I, en tercer lloc, demanen que s'encarregui un estudi per a la creació d'un operador públic de construcció d'obres i manteniment d'edificis, així com un pla de transició per anar cap una execució de la construcció i rehabilitació d'habitatges amb mitjans propis, i reduir progressivament la licitació.

El Sr. Martí avança, d'entrada, el vot negatiu del seu grup a la proposició perquè estan als antípodes del que defensa el grup proponent.

Recorda, en aquest sentit, que el seu grup va negociar i aportar al Pla d'habitatge la seva experiència i bona voluntat de tirar endavant un projecte de ciutat que abraça diversos mandats, i al qual van fer moltes aportacions i esmenes que van ser

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

acceptades totalment o parcial pel govern. Per tant, assenyala que en coherència amb el seu posicionament favorable al Pla pel dret a l'habitatge 2016-2025, no poden fer altra cosa que votar en contra d'una proposta que pretén dinamitar-lo per la porta del darrere, atès que, tot i ser una proposta legítima, no s'emmarca en la profunditat que va tenir el debat del pla esmentat.

Ratifica que el seu grup està per la col·laboració publicoprivada en l'àmbit de l'habitatge, que a Barcelona té una trajectòria molt llarga atès que la ciutat és el producte de dècades d'aquest tipus de col·laboració lleial entre la iniciativa privada i la pública. Igualment, reivindica el paper del Tercer Sector en la producció i la gestió d'habitatge públic de lloguer social i assequible.

Recorda, a més, que hi ha la tradició d'una gestió municipal de governs que durant trenta-quatre anys han estat de coalició entre el PSC i ICV-EUiA, de manera que entén que no es pot adjudicar a la seva formació cap responsabilitat concreta respecte a les mancances reals del parc públic d'habitatge de lloguer assequible i, per tant, subratlla que això s'ha d'acarar amb fermesa a fi que el 2025 s'hagin assolit els percentatges proposats.

Confirma que són del parer que el sector públic ha de ser fort, que ha de finançar, planificar, avaluar i regular, però amb la complementarietat necessària de la iniciativa privada, ja que, altrament, no podria assolir el nombre necessari d'habitatges públics de preu assequible sense estudiar la possibilitat de formar una societat mixta publicoprivada per arribar amb èxit als terminis marcats en el Pla d'habitatge.

Per tant, manifesta la confiança que el govern compleixi amb aquest encàrrec, i reitera la reivindicació de la seva contribució al Pla de l'habitatge.

El Sr. Blanco anuncia el vot contrari a la proposició en considerar que peca d'intolerància, cosa que fa fracassar les bones intencions.

Remarca que l'objectiu més ambiciós de la Llei d'habitatge és aconseguir destinar un 15% del parc d'habitatge a polítiques socials, un objectiu que el seu grup comparteix, entenent que aquest percentatge s'ha de destinar al lloguer assequible, ja que és imprescindible per atendre situacions d'emergència, com abans ha destacat la Síndica en el seu informe, atès que hi ha famílies a Barcelona que en risc de pèrdua imminent dels seus habitatges no poden accedir a un allotjament d'emergència. Afegeix, però, que també és necessari per facilitar l'emancipació de les persones més joves, així com per a la mobilitat laboral i, en general, per a les persones que no poden o no volen endeutar-se amb una hipoteca.

Posa en relleu que, amb aquesta proposició, el grup de la CUP demana que s'impedeixi la col·laboració privada per aconseguir l'objectiu que acaba d'apuntar i li replica que això no és possible ni desitjable. Precisa que no es tracta de creure en la col·laboració publicoprivada o no, sinó d'acarar la realitat que no hi ha cap país democràtic al món que hagi aconseguit atendre la demanda social d'habitatge només mitjançant la iniciativa pública; i en els casos en què això ha succeït, tots coneixen el preu que s'ha pagat amb més pobresa, desigualtat i manca de llibertats.

No obstant això, diu que no pretén posar cap exemple de país no democràtic sinó de països del seu entorn que han dut a terme polítiques d'èxit en matèria d'habitatge, uns models a què legítimament haurien d'aspirar. Així, concreta en les ciutats de París, amb un 44% d'habitatge social de lloguer privat; Amsterdam, amb un 24%; Berlín amb un 56% d'habitatge social gestionat pel sector privat. Posa en relleu que França, Holanda o Alemanya són països que els van molt per davant quant a la

CSV: d926-9387-d4-1f-c0d1

21 d'Abril del 2017

dotació d'habitatge públic i privat dedicat a polítiques socials, i remarca que només amb la iniciativa pública és impossible arribar a aquests nivells i complir amb els objectius de la Llei pel dret a l'habitatge.

La Sra. Benedí manifesta que, com el grup proponent, el seu té clar que amb el Pla d'habitatge aprovat el mes passat no n'hi ha prou; i fa notar que la mateixa Síndica avui ha confirmat amb el seu informe que el Pla d'habitatge llança un missatge d'impotència.

Així doncs, considera que haver fet un pla continuista té conseqüències, entre altres, el fet que avui, tant el grup de la CUP com el d'ERC, hagin presentat mesures per millorar-lo. En aquest sentit, confirma que volen llançar un missatge d'optimisme i, per això, en la seva proposició han continuat demanant la inversió que ja van proposar en la negociació del Pla, i que els van refusar.

Entenen que amb aquesta proposició el grup de la CUP se suma a revertir el continuisme, el fons de la qual és la voluntat de donar resposta a la problemàtica actual de l'habitatge a la ciutat, i subscriu la necessitat de buscar solucions realistes a aquesta situació.

Diu que estan d'acord amb què les empreses que treballen amb aquest ajuntament han de ser socialment responsables, i garantir que els sous i les condicions laborals de les seves plantilles siguin les millors possibles; en aquest sentit, recorda que van reclamar en les al·legacions al Pla que les empreses contractades haurien de complir amb un salari mínim de ciutat.

Afegeix que també són coneixedors de la realitat del sector, i destaca que no només es refereixen a grans empreses constructores, sinó a les petites empreses familiars dels barris, que han resistit la crisi fent malabarismes per pagar els sous dels seus treballadors. Per tant, diu que són del parer que no tot s'ha de municipalitzar i, per aquest motiu, avança l'abstenció del seu grup en aquesta proposició.

Quant a l'empresa mixta publicoprivada que hauria d'operar en sòl municipal, entenen que el govern ho estudiarà a petició del grup Demòcrata. I, com ja van posar de manifest en les al·legacions, reitera que el seu grup, per desconeixement i manca d'informació, no ho veu clar i, per tant, es ratifica en el criteri que en sòl públic només es pot fer habitatge de lloguer públic.

El Sr. Mulleras subscriu que després de dos anys de mandat d'una formació que va arribar al poder brandant la bandera de l'habitatge, l'habitatge continua sent un greu problema a la ciutat que empitjora dia a dia, tal com palesa l'increment dels preus de lloguer aquests darrers dos anys i també l'augment de desnonaments, tot i que el Sr. Pisarello pretengui negar l'evidència. I insisteix a recordar que Barcelona en Comú va arribar a aquest ajuntament amb una samarreta verda amb el lema "Stop deshaucios", i passats gairebé dos anys de mandat no només no s'han aturat els desnonaments sinó que s'incrementen.

Fa notar que Barcelona en Comú i el PSC es van buscar per compartir el fracàs en l'àmbit de l'habitatge dos socis nous, el grup Demòcrata –antiga CiU– i el de Ciutadans, que els han permès aprovar el Pla d'habitatge i han esdevingut còmplices de la seva política d'habitatge.

Subratlla que els preus del lloguer continuen pujant, cosa que respon a la puixança de la demanda i l'escassetat de l'oferta; així com també que, pel que fa al mercat públic d'habitatge, no s'utilitzen els recursos disponibles per posar-lo a l'abast de les persones que necessiten aquest tipus d'habitatge.

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

Recorda que Barcelona en Comú va prometre vuit mil habitatges de protecció oficial en campanya electoral, xifra que van reduir a la meitat només d'arribar a l'Alcaldia, mentre que amb el Pla d'Habitatge s'ofereixen 3.541 habitatges. I aprofita per preguntar quan pensen emprar els setanta-cinc solars municipals buits on es podria construir habitatge social.

Posa com a exemple que el govern es queixa de l'hotel del Rec Comtal però, d'altra banda, no tramita el PEU per construir trenta habitatges de protecció oficial en el solar municipal veí; pregunta per què no executen l'habitatge social del solar de Germanetes, si ja tenen tota la tramitació aprovada.

Per acabar, avança el vot contrari a la proposició.

El Sr. Mòdol fa notar, com han fet altres intervencions, que el debat que obre la proposició ja s'ha fet molt recentment en ocasió de l'aprovació del Pla d'habitatge 2016-2025; per tant, considera anacrònic posar-se a discutir ara sobre models, i retreu al grup de la CUP la seva manca de realisme, tot i que s'adiu amb la seva manera de fer.

Remarca que és impossible que el repte que té plantejat la ciutat quant a emergència habitacional es faci només amb els recursos públics i, per tant, considera la proposició fora de lloc i que no respon a cap voluntat real i que, sobretot, no fa cap bé qüestionant un pla que allò que pretén és l'ajuda a l'accés a l'habitatge.

Afirma que són conscients que el model de política d'habitatge ha canviat al llarg dels anys, i que durant el mandat de l'alcalde Hereu, per exemple, el model de venda permetia la xifra de mil habitatges per any, mentre que ara impera el model de lloguer.

Tanmateix, considera que el grup Demòcrata no pot eludir la seva participació en el model d'habitatge, atès que durant els quatre anys en què va governar podria haver fet habitatge en sòl públic.

Ratifica, per tant, tot el suport del seu grup a les polítiques d'habitatge que es posaran en marxa en sòl públic; i també als objectius fixats de prioritzar el lloguer assequible i social. Precisa, en aquest sentit, que el 80% de les operacions que inclou el Pla van en aquesta línia. I remarca que tot això no serà possible sense la concurrència del sector privat.

El Sr. Montaner diu que els sorprèn que en el text introductori de la proposició s'afirmi que el govern municipal no fa res, i replica que només d'arribar a l'Ajuntament van establir ajuts al pagament del lloguer –onze milions d'euros– que ha arribat a moltes unitats de convivència de la ciutat. Igualment, posa en valor l'aprovació del PEUAT i del Pla d'habitatge al Ple del mes passat, uns plans totalment complementaris que, curiosament, un i altre van ser aprovat per forces polítiques diferents.

Considera una evidència la necessitat de protegir l'habitatge habitual, com fa el PEUAT i, alhora, incrementar el parc públic d'habitatge de lloguer que garanteix el Pla de l'habitatge, que inclou el compromís de fer vuit mil habitatges en el període de deu anys que abasta, i que es faran en col·laboració amb altres entitats ja que no es tracta només d'una qüestió financera sinó operativa.

Subscriu, per tant, que la col·laboració publicoprivada és essencial i ho ha estat en la història de la ciutat; tot i que ara plantegen un nou model en aquesta col·laboració.

Fa notar que aquesta intervenció privada que alguns temen es farà amb cooperatives, per a la qual estan establint unes regles –del tot obertes al debat– amb

CSV: d926-9387-d4-1f-c0d1

21 d'Abril del 2017

les entitats socials, amb organismes sense ànim de lucre i amb el Tercer Sector; i afegeix que també es contempla la col·laboració amb privats amb ànim de lucre limitat, que són empreses que fa anys que fan habitatge protegit.

Posa en relleu que aquesta col·laboració implica uns valors afegits que no s'obtidrien treballant només amb el Patronat Municipal de l'Habitatge, i que no tan sols tenen a veure amb el capital sinó amb la possibilitat de construir els habitatges més ràpidament amb sistemes prefabricats; empoderar la participació, que ha de permetre fer uns edificis més sostenibles, domotitzats i amb elements per a l'estalvi energètic.

Remarca que tot això comporta que l'habitatge sigui un bé d'ús i no de mercat, i fa avinent que si la CUP disposa d'altres referències quant a plans d'habitatge estan disposats a escoltar-los, però remarca que, per exemple, a Viena, que és una ciutat modèlica en aquest àmbit, l'habitatge s'ha fet en col·laboració amb associacions d'habitatge amb capital privat; mentre que a Amèrica Llatina, la política d'habitatge ha inclòs bancs hipotecaris o públics, entitats que no existeixen en aquest país.

La Sra. Rovira respon, en primer lloc, a la intervenció del grup Demòcrata, amb el qual estan a les antípodes ideològiques i, per tant, no esperaven pas el seu vot a favor de la proposició; i aprofita per remarcar les conseqüències criminals que ha tingut la col·laboració publicoprivada en l'àmbit de la salut que ha gestionat aquesta formació.

Al grup de Ciutadans, li fa avinent que els resulta intolerable que entitats privades es lucrin amb els drets bàsics de les persones, i convida el Sr. Blanco a visitar Veneçuela o Cuba per comprovar de quina manera es garanteix el dret a l'habitatge des de l'administració pública.

Fa notar al grup d'ERC que el fons de la proposició és que l'administració pública gestioni d'una manera transparent l'habitatge, i que no es constitueixin societats de caràcter publicoprivat per gestionar un dret fonamental; i per aquest motiu proposen estudiar la creació d'un operador públic per a la construcció i el manteniment d'edificis, conscients que és una política a llarg termini.

Quant al grup del PSC, considera que té un problema de comprensió quan afirma que la proposició no respon a un problema real; i li retreu que, altrament, apunti a polítiques neoliberals, que critica de cara a la galeria però que defensa en aquesta cambra.

Finalment, considera que el grup de Barcelona en Comú ja ha demostrat obertament quina mena de polítiques fa i vol fer en matèria d'habitatge i de drets socials, que no és altra que fomentar la col·laboració publicoprivada, la gestió de la misèria, i no desobeir les injustícies. I es reafirma que el seu grup sempre estarà a la banda de garantir els drets, amb gestió pública i accés universal i equitatiu.

El Sr. Blanco agraeix la darrera intervenció de la Sra. Rovira que entén que deixa ben clares les diferències amb la seva formació; així reitera que el model de Ciutadans és França, Alemanya o Holanda, mentre que el del grup de la CUP és Cuba o Veneçuela.

Es rebutja la proposició / declaració de grup en debat amb trenta-tres vots en contra –emesos pels Srs. Pisarello, Asens, Colom, Montaner i Badia i les Sres. Colau, Ortiz, Sanz, Pin, Pérez i Vidal i pels Srs. Collboni i Mòdol i les Sres. Andrés i Ballarín, pels Srs. Trias, Forn, Ciurana, Ardanuy, Martí i Blasi i les Sres. Recasens, Fandos, Homs i

CSV: d926-9387-d4-1f-c0d1

21 d'Abril del 2017

Vila, dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i de les Sres. Mejías i Barceló, i també dels Srs. Fernández Díaz i Mulleras i de la Sra. Esteller-, cinc abstencions –emeses pels Srs. Bosch, Coronas, Puigcorbé i les Sres. Benedí i Capdevila– i tres vots a favor de la resta de membres del Consistori.

b) Proposicions amb contingut de Declaració institucional

Del Grup Municipal Demòcrata (PDeCAT-Unió-Demòcrates):

1.- (M1519/5709) El Plenari del Consell Municipal acorda: Primer.- Manifestar l'adhesió de Barcelona al Pacte Nacional pel Referèndum. Segon.- Subscriure el contingut del Manifest Pacte Nacional pel Referèndum, que a continuació presentem. Tercer.- Promoure que entitats, associacions i agents econòmics de Barcelona es sumin al Pacte Nacional pel Referèndum i subscriuin el seu Manifest. Quart.- Enviar aquesta Declaració aprovada a la Generalitat de Catalunya, al Parlament de Catalunya, al Pacte pel Referèndum, a l'Associació de Municipis per la Independència (AMI) i a l'Associació Catalana de Municipis (ACM).

El Sr. Forn informa que han transaccionat la present proposició/declaració de grup amb els grups de Barcelona en Comú i d'ERC. Precisa que les esmenes introduïdes a petició d'aquest darrer grup es justifiquen pel fet que ahir van conèixer la intenció de la Fiscalia de querellar-se contra uns membres de la mesa del Parlament.

Es refereix breument a aquesta qüestió, alhora que també considera que és un bon moment per agrair la posició d'altres membres de la mesa que no han estat directament querellats, com és el cas del Sr. Nuet; i remarca que amb la seva exclusió es demostren clarament les causes polítiques que han inspirat la querella, cada vegada més evidents, en declarar la Fiscalia que no considerava que tots els membres de la mesa incomplissin el manament del TC, fent una interpretació absolutament política i, gairebé psicològica, sobre els pensaments del Sr. Nuet, cosa que consideren del tot fora de lloc.

Centrant-se en el contingut de la seva proposició, la contextualitza en què el 23 de gener de 2017 els membres del comitè executiu del Pacte Nacional pel Referèndum van presentar un manifest, els objectius, el full de ruta i el programa de treball que han de guiar l'acció dels propers mesos.

Assenyala que aquest va ser un pas més en la lluita de la societat catalana per fer efectiu el seu dret a decidir; i precisa que el Pacte Nacional pel Referèndum té com a objectiu fer partícips del procés de l'exercici del dret a decidir i de la celebració d'una consulta sobre el futur polític de Catalunya a la societat civil, a les institucions més representatives del país, al món local i a les forces polítiques que hi siguin favorables, més enllà del seu posicionament final.

Expressa el desig de poder decidir junts, que tothom pugui votar, tant els qui estan a favor de la independència com els qui no, perquè consideren, com sempre han dit, que la democràcia no és mai el problema sinó la solució.

Posa en relleu que el Pacte Nacional pel Referèndum és la sortida natural al camí iniciat ara fa cinc anys per la reivindicació dels catalans i les catalanes al carrer i a les urnes del seu dret a decidir. Es refereix a què de les eleccions del 2012 en va sortir una clara majoria a favor del dret a decidir, que legitimava el Parlament per aprovar la Declaració de sobirania i pel Dret a decidir del poble de Catalunya; igualment, destaca que una amplíssima majoria social avala aquest dret. Afegeix que un any més tard, el Ple del Parlament va acordar demanar al Congrés de Diputats la delegació de competències per a la celebració d'un referèndum, petició que va ser rebutjada pel Congrés en ple, donant una de les moltes mostres de manca de cintura política a les que els té tan acostumats l'estat espanyol.

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

Continua relatant que, arran d'aquesta negativa, el setembre de 2014 el Parlament de Catalunya va aprovar la Llei de consultes populars no referendàries i participació ciutadana que permetia convocar una consulta el 9 de novembre del mateix any. Això no obstant, recorda que la justícia espanyola va tornar a actuar suspentent la Llei de consultes i el Decret de convocatòria, que es va acabar transformant en un procés participatiu, amb la pregunta si Catalunya havia d'esdevenir un nou estat, i si aquest havia de ser independent, que va suposar una nova mostra de la voluntat de l'estat de silenciar els catalans i les catalanes i de la seva fermesa en defensa del seu dret a decidir.

Remarca que fa anys que els catalans i les catalanes intenten per totes les vies possibles al seu abast fer la seva voluntat de decidir a les urnes el futur com a nació; i subratlla els nombrosos cops de porta que han rebut les peticions en aquest sentit per part del govern de l'estat.

Així, subratlla que la resposta davant de la politització de la justícia i a la manca total de voluntat de diàleg per part de l'estat és la democràcia; i també és la democràcia la resposta al fet que representants polítics democràticament escollits estiguin sent investigats i encausats per defensar el dret a decidir dels catalans i les catalanes.

Subratlla que el dret a decidir és essencial i inalienable de tota societat democràtica, i la manera d'exercir-lo és votant un referèndum; més encara tenint en compte, tal com recull el manifest del Pacte Nacional pel Referèndum, que l'actual marc jurídic espanyol, tal com han defensat experts en dret constitucional, permet la realització d'un referèndum a Catalunya acordat amb l'estat.

Indica que es tracta, doncs, d'un assumpte de voluntat política, d'un conflicte entre dues voluntats, d'una banda, la d'escoltar la lliure expressió de la ciutadania a les urnes i, d'altra banda, la de negar aquest dret d'expressió.

Manifesta que Barcelona ha de ser en aquest joc de voluntats al costat dels qui defensen l'exercici de la democràcia, i hi ha de ser com a ciutat que s'identifica plenament amb els valors de la democràcia i la llibertat, i que vol exercir com a capital de Catalunya.

En conseqüència, el seu grup demana el suport a aquesta proposició i es faci possible l'adhesió de Barcelona al pacte d'aquells que, malgrat defensar posicions oposades, es volen comptar lliurement, pacíficament i democràticament a les urnes.

La Sra. Mejías fa notar al Sr. Forn que un altre membre de la mesa, a més del Sr. Nuet, tampoc no ha estat inclòs en la querella, el Sr. José M. Espejo, i demana que també se'l citi i que es recordin dels qui compleixen la llei, que és igual per a tothom. Creu que no sorprendrà ningú que avanci el vot en contra del seu grup a la proposició, que parla de la convocatòria d'un referèndum d'independència il·legal i amb una clara voluntat d'enfrontar i dividir la població i, sobretot, d'intentar trencar Espanya i treure Catalunya de la UE, abocant-los a ser ciutadans de segona.

Afegeix que tampoc no hi donaran suport perquè no volen convertir l'ajuntament de Barcelona en una caixa de ressonància de les dèries del partit proponent al Parlament de Catalunya, en el que qualifica de permanent Dia de la Marmota, i una vegada i una altra porten mocions i propostes sobre el mateix tema, quan hi ha coses realment importants per tractar en aquest ajuntament, i que no són propostes de divisió i enfrontament.

Fa avinent que se'ls acaba el temps i el grup proponent intenta fer focs d'artifici, com ho qualificava la Sra. Arrimadas, per intentar aconseguir-ho. Això no obstant, els reconeix l'habilitat, ja que han aconseguit passar del Pacte ple Dret a Decidir al Pacte

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

pel Referèndum, a veure si el canvi de nom el feia colar i algú més pica, atès que no tenen la majoria social suficient; i, certament, hi ha qui ha picat, ja que avui veuran com Barcelona en Comú se suma al Pacte pel Referèndum, i ja ha anunciat a bombo i platerets que l'han signat; i l'Alcaldessa i el seu grup, els representants de la nova vella esquerra, han caigut en la trampa i en la insolidaritat d'un projecte que ho és profundament.

Afegeix que la proposició tampoc no s'amaga l'obsessió i la pressió a persones, entitats i col·legis professionals perquè s'adscriuïn a les llistes de bons i dolents, aquelles que elaborava hàbilment el Sr. Vidal.

Insisteix en què la societat és plural i diversa i no hi ha necessitat d'estar tot el dia proclamant quina adscripció política es té; i destaca que el Sr. Vidal tenia un interès específic a saber si hi havia jutges bons i dolents, i proclamava que sabia perfectament qui dels vuit-cents jutges espanyols a Catalunya compartien el seus somnis i quins no, i pregunta què pensen fer amb els que no ho fan.

Igualment, quant els onze estats europeus que suposadament han de reconèixer la independència de Catalunya, remarca que França, Alemanya i Itàlia ja s'han posicionant obertament en contra, com també ho fa Ciutadans.

El Sr. Coronas, en primer lloc, agraeix al grup Demòcrata l'acceptació de les esmenes que ERC ha presentat a la proposició, en considerar que els actes tan greus ocorreguts les darreres hores feien indispensable incloure-les.

Precisa que es refereix a la querella interposada als membres de la mesa del Parlament, un fet greu per ell mateix, però sobretot a la dispensa d'un dels seus membres en considerar, literalment, que no pretenia, com els querellats, incomplir els mandats del TC, ni tirar endavant un projecte polític amb total menyspreu a la Constitució de 1978. Considera, per tant, que retornen al 1984 d'Orwell i als delictes de malpensar, al càstig d'actes impurs, i a les pel·lícules en què es detenia gent abans de cometre cap crim.

Remarca que l'estat permet l'independentisme només si perd, però el persegueix quan guanya, i això és el que està passant ara. Ratifica, per tant, que els demòcrates continuaran lluitant pels seus drets i no callaran davant d'aquells que els volen silenciats o oprimits.

Posa de manifest que amb el Pacte Nacional pel Referèndum comença a caminar la campanya més transversal i aglutinadora de totes les viscudes fins ara; i assegura que l'entomen amb força, amb ganes, il·lusió, amb fermesa i amb el convenciment que la democràcia prevaldrà; que prevaldrà la voluntat del poble, com no pot ser d'altra manera.

Proclama que escoltar un poble i complir un mandat democràtic no és delictes. Per això, des d'aquesta cambra volen convidar totes i tots els demòcrates de debò a entrar al web i signar el Manifest, i demanar amb una sola veu un referèndum efectiu i vinculant per votar el seu futur com a poble, i nega que facin llistes de bons i de dolents, atès que la gent pot dir sí i pot dir no. Remarca que no demanen altra cosa que exercir la democràcia, decidir, votar.

Assegura que li plauria molt veure Ciutadans o el PP fent campanya pel no, perquè això els posaria al pedestal de la democràcia.

Igualment, diu que esperen que el govern de la ciutat, en cas que no s'arribi a cap acord amb el govern de l'estat espanyol, cosa ben probable, estigui a l'altura de les circumstàncies i doni suport a la democràcia i faci costat als que volen votar en una situació de segrest de la democràcia que volen combatre a les urnes.

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

El Sr. Fernàndez Díaz observa que el darrer any han tingut aquest debat en diverses ocasions, però també els anys anteriors ha anat sortint, en ocasions amb el pretext del dret d'autodeterminació, el dret a decidir i, ara, el pacte pel referèndum, i entén que és ben obvi que el seu grup votarà en contra de la proposició.

Tot seguit, s'adreça personalment a l'Alcaldessa i al Tinent d'Alcaldia, Sr. Collboni; a la primera perquè representa Barcelona en Comú, que sembla que votarà a favor de la proposició, i al Sr. Collboni perquè, malgrat que forma part del govern municipal, hi votarà en contra.

Observa que els punts primer i segon de la proposició són declaratius, i el punt tercer promou que entitats, associacions i agents econòmics de la ciutat s'adhereixin al Pacte Nacional pel Referèndum i subscriuguin el manifest, i pregunta què farà la Sra. Colau, com a alcaldessa, per donar compliment a aquest acord. I al Sr. Collboni, com a Tinent d'Alcaldia i responsable de l'àmbit econòmic de la ciutat, li pregunta com defensarà entre els agents econòmics i socials el compliment de la proposta.

La Sra. Rovira posa en relleu que el Pacte Nacional pel Referèndum parteix del manifest per buscar voluntat d'entesa entre el govern i l'estat espanyol per a la celebració d'un referèndum a Catalunya.

Consideren, per tant, que aquest manifest podria reforçar l'argument segons el qual aquest acord és imprescindible per a un referèndum amb garanties.

Manifesta que la posició del seu grup és que un referèndum d'independència només pot ser producte de la voluntat d'un poble d'exercir el seu dret inalienable a l'autodeterminació i, per tant, un acord amb l'estat que fins ara li ha negat aquest dret pot ser desitjable, però no és ni necessari ni encara menys imprescindible, ni per assegurar plenes garanties democràtiques per a la gent que està cridada a participar-hi, ni tampoc per a la comunitat internacional.

En conseqüència, opinen que un referèndum d'independència no necessita aquesta comunitat internacional, encara que seria benvinguda, sinó que aquesta comunitat internacional pugui valorar les condicions concretes de la preparació i execució de la consulta a fi de poder reconèixer el seu resultat i les conseqüències pràctiques que pugui tenir, amb el benentès que ha de ser un referèndum nítidament vinculant.

Afegeix que un referèndum d'independència significa l'exercici del dret a l'autodeterminació que, a dia d'avui, no es pot condicionar ni a la voluntat del govern espanyol, que nega aquest dret –recorda que ahir mateix es querellava novament contra la mesa del Parlament, excloent un dels seus membres–, no es pot condicionar a una legalitat estatal que sotmet la unitat de l'estat a la vigilància d'un cos militar, ni tampoc a una majoria parlamentària, la del Congrés dels Diputats, que podent habilitar i reconèixer l'exercici d'aquest dret ja ha avançat a bastament la seva oposició frontal.

En conseqüència, declara que si es vol fer el referèndum no es podrà sotmetre a una legalitat que, constantment, es utilitzada per impossibilitar-lo i, per tant, haurà d'obeir a la legitimitat i legalitat pròpies, desobeint els tribunals que pretenen negar-la.

Remarca que si existeix la voluntat de fer un referèndum no hi ha dilació que valgui, alhora que es mostra pessimista quant a la possibilitat que la consulta arribi a substanciar-se després d'un acord amb l'estat.

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

Recorda, per tant, que el compromís del Parlament de Catalunya a dia d'avui és fer el referèndum pel setembre d'enguany, i per tot això, el seu grup farà una abstenció en aquesta proposició.

La Sra. Andrés anuncia el vot contrari del seu grup a la proposta del grup Demòcrata.

Dit això, coincideix amb què Catalunya viu un moment complex arran de la sentència del TC de 2010, que va modificar substancialment el pacte de reforma estatutària a què havien arribat el Parlament i les Corts, referendat per la ciutadania de Catalunya.

Això no obstant, considera que aquesta situació no se soluciona amb propostes unilaterals, i l'opció de la seva formació és el diàleg i l'acord polític, no pas l'enrocament de posicions ni l'enfrontament d'idees ni de posicions, i molt menys encara entre la ciutadania.

Fa avinent que el seu grup està per un acord que sigui factible, que vinculi ambdues parts, que només serà possible dins del marc legal; i modificar aquest marc mitjançant els mecanismes establerts, sense posar en risc ni la funció pública ni les institucions, amb el suport del catalanisme democràtic.

Manifesta que aquesta que ha descrit és la via que defensa el seu grup, i expressa la voluntat que els grup proponent s'hi sumi, i es remet a les paraules adreçades pel Sr. Forn en la seva intervenció sobre l'estat de la ciutat de fer "una Catalunya més justa, més propera i més cohesionada".

El Sr. Pisarello avança el suport del grup de Barcelona en Comú a la proposició, i remarca que molts membres del seu grup ja ho han fet a títol personal adherint-se al Pacte Nacional pel Referèndum per conviccions democràtiques, en considerar que és una demanda democràtica d'una majoria molt àmplia del poble de Catalunya, i també en defensa del dret a l'autodeterminació, reconegut als pactes internacionals, a l'Estatut de Núria del 1932, i també pel Parlament de Catalunya en diferents ocasions.

Manifesta que són del parer que aquest dret es pot concretar en un referèndum efectiu i amb garanties, que és possible fer-ho en el marc constitucional actualment existent, sense necessitat d'haver de reformar prèviament la Constitució espanyola, tan sols fent una reforma de la Llei orgànica de referèndum, de manera que es podria acordar amb un govern d'àmbit estatal. Per tant, diu que no entenen com el PP i Ciutadans no valoren aquesta possibilitat, que encaixa perfectament en el marc legal vigent si realment hi ha voluntat política de fer-ho.

Altrament, constata que fins a dia d'avui no s'ha manifestat aquesta voluntat; s'han topat amb un govern que amb l'excusa de la crisi ha tirat endavant polítiques recentralitzadores escandaloses, que està buidant el concepte d'autonomia i d'autogovern, i tornant a polítiques preautonòmiques i, a més, instrumenta el poder judicial per criminalitzar qualsevol debat que es pugui produir en aquest sentit.

Per tant, justifica que per tots aquests motius que acaba d'expressar el seu grup dóna suport a la proposició, i considera que cal aconseguir que hi hagi molta gent a Catalunya, a Espanya, a Europa i al món que doni suport a aquest clam democràtic, i perquè són conscients que és una qüestió de legalitat, però, sobretot, de majories àmplies. Per aquest motiu, celebren que el president de la Generalitat hagi manifestat ahir mateix que totes les signatures a favor del referèndum recollides al conjunt de l'estat s'utilitzaran com a prova que cal buscar aliats perquè el

CSV: d926-9387-d4-1f-c0d1

21 d'Abril del 2017

referèndum, efectiu i amb garanties, sigui possible. Puntualitza, en aquest sentit, que la realitat és que hi ha un govern a l'estat que no escolta, però sí moltes persones en el conjunt de l'estat, com mai no s'havia vist d'ençà de la Transició, que estan a favor que Catalunya pugui decidir democràticament, lliurement i sense ser criminalitzada.

Considera una bona notícia, per tant, que Barcelona, capital de Catalunya, s'adhereixi al Pacte Nacional pel Referèndum, i confirma que el seu grup continuarà buscant aliats perquè sigui possible.

El Sr. Forn, després d'agrair els suports obtinguts per la proposició, retreu a la Sra. Mejías que faci referències constants al jutge Vidal, atès que les úniques llistes de desafectes que s'han fet en aquests anys són les que ha fet l'estat espanyol; l'únic atac contra les persones que pensen diferent, i que en aquest cas es manifesten a favor de la independència, són els que provenen de l'estat espanyol, posant la fiscalia i els jutges al seu servei. I afegeix que també ha estat l'estat espanyol que ha organitzat operacions contra Catalunya.

Remarca, per tant, que tot això va de democràcia, i com recordava el portaveu de Junts pel Sí ahir mateix, fa trenta-sis anys del cop d'estat del coronel Tejero, i allò que uns van intentar per la força llavors, ara s'intenta per la via de la fiscalia i dels jutges.

El Sr. Fernández Díaz assegura que el dret a decidir és inexistent, i que en aquest cas és l'incompliment de les lleis, desobeir les sentències i a dividir les societats.

Insisteix a afirmar que no existeixen querelles per motius ideològics, ni tampoc accions de la justícia pel mateix motiu, sinó per infraccions a la llei i trencament de l'ordenament jurídic.

Dit això, fa notar que ni la Sra. Alcaldessa ni el Sr. Collboni no li han respost les preguntes que els ha formulat, i insisteix a preguntar si donaran compliment al punt tercer de la proposició, una vegada aprovada, i remarca que aquest punt manifesta literalment que es promourà que entitats, associacions i agents econòmics se sumin al pacte pel referèndum. Reitera la pregunta de com ho pensen promoure, amb quins recursos públics, i qui se'n responsabilitzarà.

Posa de manifest el convenciment que aquest punt tercer va molt més enllà d'una declaració, atès que esdevé un mandat, un acord municipal, per promoure un referèndum il·legal que pretén la separació de Catalunya i Espanya. I demana al Sr. Collboni que no intenti rentar-se la consciència al·legant que el PSC ha votat en contra de la proposició.

La Sra. Rovira recorda a tothom qui apel·la a l'esperança en la legalitat espanyola el raper condemnat, la Infanta absoluta, el fiscal de Múrcia perseguit o la Mesa querellada per motius ideològics.

La Sra. Andrés respon al regidor del grup del PP que el vot en contra del seu grup s'emmarca en el pacte i l'acord de govern amb Barcelona en Comú de respectar les diferències ideològiques respectives, i avui en tenen un exemple; i una vegada aprovat aquest acord per majoria del Consistori el govern el tirarà endavant, com altres que es prenen en aquesta cambra, perquè això és la democràcia.

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

El Sr. Pisarello diu que li sorprèn que el Sr. Fernández Díaz sigui tan antisistema de vegades; i que li preocupi i estigui en contra d'una declaració que diu que s'ha de fer una cosa que es pot inscriure perfectament en el marc constitucional i legal vigent. Per tant, sospita que ni tan sols es creu el marc constitucional que afirma defensar.

S'aprova la proposició amb contingut de Declaració Institucional amb tres abstencions –emeses pel Sr. Garganté i les Sres. Lecha i Rovira–, dotze vots en contra –emesos Srs. Sierra, Alonso i Blanco i les Sres. Mejías i Barceló, pels Srs. Collboni i Mòdol i les Sres. Andrés i Ballarín, i també dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i de la Sra. Esteller– i vint-i-sis vots a favor de la resta de membres del Consistori, amb el text transaccionat següent:

El Plenari del Consell Municipal acorda: Primer.- Manifestar l'adhesió de Barcelona al Pacte Nacional pel Referèndum. Segon.- Subscriure el contingut del Manifest Pacte Nacional ple Referèndum, que a continuació presentem. Tercer.- Promoure que entitats, associacions i agents econòmics de Barcelona es sumin al Pacte Nacional per Referèndum i subscriuin el seu Manifest. Quart.- Donar suport als membres de la Mesa del Parlament de Catalunya davant de la querella per raons ideològiques feta arribar aquest dijous per part de la Fiscalia Superior de Catalunya a instàncies del Tribunal Constitucional. Cinquè.-Rebutjar l'intent d'influir en el debat polític per part de la fiscalia ja que motiva la querella contra els quatre membres de la Mesa per la seva ideologia i atemptant contra el dret bàsic de llibertat de pensament.

Del Grup Municipal del PSC:

2.- (M1519/5701) El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: Instar al Govern de l'Estat perquè: 1. S'efectuïn les reunions urgents necessàries del Pacte de Toledo i els agents socials per estudiar el mecanisme a aplicar perquè de forma permanent es garanteixi la suficiència financera del Sistema de Seguretat Social, així com s'estableixin els mecanismes necessaris per superar l'efecte negatiu en els actuals i futurs pensionistes que té i tindrà l'aplicació de la Llei 23/2013, de 23 de desembre, reguladora del Factor de Sostenibilitat i de l'Índex de Revalorització del Sistema de Pensions de la Seguretat Social, tornant a la revaloració vinculada al IPC. 2. S'apliqui la Llei Orgànica 3/2007, de 22 de març, per a la igualtat efectiva de dones i homes garantint la igualtat salarial que comportarà la igualtat d'ingressos en pensions. 3. S'apliqui la "Disposició addicional t30 referent a la pensió de viduïtat" de la Llei 27/2011, d'1 d'agost, sobre actualització, adequació i modernització del sistema de Seguretat Social. 4. S'estableixi la creació d'un nou marc de relacions pactat amb els Agents Socials que superi les conseqüències de la darrera reforma laboral. 5. Es garanteixi un increment gradual del salari mínim interprofessional per tal que en el termini d'una legislatura sigui equiparable al 60% del salari mitjà, tal com recomana la Carta Social Europea (1996). 6. Es financin des de la fiscalitat general les polítiques actives d'ocupació consistents en deduccions en les cotitzacions. 7. Que el conjunt de les pensions mínimes s'incrementi per sobre de l'IPC, per tal que les seves quanties siguin superiors al límit de pobresa, en especial les que afectin a les pensions no contributives que actualment es situen en valors al llindar de la pobresa severa. 8. Recuperació de poder adquisitiu perdut pel conjunt de les pensions des de l'any 2011 i recuperació del nivell existent en aquell any del Fons de Reserva, per poder afrontar la pressió que el sistema de pensions tindrà amb motiu de la incorporació de la generació del baby boom (els nascuts entre 1958 i 1978). 9. Garantir que no existeixi cap reforma del Sistema de Seguretat Social

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

sense previ acord del Pacte de Toledo i els Agents Socials.

La Sra. Andrés saluda en primer lloc els membres del Consell Assessor de la Gent Gran de Barcelona, presents en aquesta sessió plenària, i agraeix la tasca que fa aquest consell en favor i defensa dels drets de les persones grans i dels pensionistes. Posa en valor que una mostra d'aquesta feina és la Declaració sobre pensions que ha emès, i que aquesta proposició recull íntegrament a fi de poder generar un debat al Plenari sobre el sistema de pensions i la seva afectació. Considera que el format és l'adequat, atès que si l'haguessin presentat com a Declaració Institucional no haurien pogut suscitar el debat sobre un tema tan important.

Destaca que Barcelona va encaminada, afortunadament, a convertir-se en una ciutat amb moltes persones grans, i s'està preparant per donar resposta a aquest fet. Precisa que el 2026 l'expectativa és arribar a tres-centes noranta mil persones majors de seixanta-cinc anys; per tant, és important prevenir els efectes i assumir els reptes.

Indica que mentre s'incrementa el nombre de persones que reben pensions, la seva capacitat econòmica decau; i avui, per efecte de la reforma regressiva de les pensions del 2012, els pensionistes ja acumulen una pèrdua de poder adquisitiu de gairebé quatre punts, i la inflació del gener d'enguany ha fixat un punt per sobre del previst de copagament farmacèutic.

Fa avinent que les pensions més afectades són les inferiors en quantia, que apleguen un major nombre de dones; concreta que hi ha un 72% de dones que cobren pensions inferiors als set-cents euros mensuals. I afegeix que encara es veuen més afectades les persones que cobren pensió de viduïtat, atès que les pensions no s'han incrementat en absolut des del 2012.

Alerta de la necessitat d'incrementar les pensions mínimes per sobre de l'IPC, i també que les pensions no contributives estiguin per sobre del llindar de la pobresa. Remarca que cal recuperar el nivell del fons de reserva del 2011, de seixanta-sis mil milions d'euros, i que ha caigut enguany a quinze mil milions. I, sobretot, assenyala que cal una reforma del sistema de la seguretat social, que s'ha de fer amb l'acord previ del Pacte de Toledo i amb els agents socials.

Apunta que tots aquests punts, que valoren com a justos, estan recollits en la declaració del Consell Assessor de la Gent Gran i, per tant, demanen l'adhesió dels grups municipals a fi de derivar-la al Congrés dels Diputats i al Parlament de Catalunya.

La Sra. Fandos agraeix també l'empenta i la iniciativa del Consell Assessor de la Gent Gran, i saluda als seus representants que avui assisteixen a aquest Plenari del Consell Municipal, que des de les nou del matís segueixen aquesta sessió tan llarga.

Manifesta que, com no podia ser altrament, el seu grup dóna suport a la proposició, atès que Catalunya és un país que ha contribuït generosament i netament al sistema de la seguretat social del conjunt de l'estat, i reivindica que els seus conciudadans mereixen unes condicions laborals i de l'estat del benestar molt millors.

Subscriu en nom del seu grup totes les propostes contingudes en la declaració del Consell; especialment perquè durant dècades CiU, avui PDeCAT, ha proposat moltes iniciatives d'àmbit estatal a fi de millorar l'estat del benestar; així, apunta que han proposat millores, han arribat a pactes, han promogut iniciatives a fi de gaudir d'una qualitat de vida millor. Malgrat tot, constata que no ha estat suficient, com demostra que en aquesta proposició es fa referència al Pacte de Toledo, que va ser una proposta feta els anys noranta pel grup parlamentari de CiU al Congrés de Diputats,

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

però que per diversos motius, entre els quals especialment la manca de voluntat política dels governs de l'estat, ha quedat en ben poca cosa.

Fa referència al col·lectiu de les persones vídues, un dels més castigats, i assenyala que les millores necessàries que avui es plantegen amb aquesta proposició, també són fruit d'un pacte entre el seu grup i el del PSOE al Congrés, una bona mesura que hauria estat molt significativa si no hagués estat perquè el govern la va congelar.

Afegeix que allò que es proposa amb aquesta iniciativa del grup del PSC sobre el salari mínim es va incloure en una proposició no de llei que va aprovar el Congrés a proposta del grup de CiU.

En conseqüència, i en coherència amb la seva trajectòria i per absoluta convicció, avança el vot a favor d'aquesta proposició, perquè no es pot permetre que a Barcelona hi hagi salaris que no possibiliten desenvolupar un projecte de vida digna; i, també, perquè consideren que les pensions s'han de millorar molt, i fa notar que gairebé semblen una broma les notificacions que estan rebent actualment les persones pensionistes anunciant-los que els augmenten la pensió d'un euro mensualment, atès que ja només la tramesa d'aquesta carta puja molt més.

Adreçant-se a la Sra. Andrés, ratifica que comparteixen la proposició, però demana que entre tots aconseguixin que el salari mínim sigui una realitat a la ciutat. I afegeix que amb un nou estat, que de ben segur tindran, moltes de les qüestions sobre els drets de les persones que avui estan debatent aquí tindrien una perspectiva molt millor.

La Sra. Barceló saluda els membres del Consell Assessor de la Gent Gran i els agraeix la seva assistència a aquesta sessió del Ple municipal des de primera hora del matí. I especialment, agraeix les seves aportacions al Consell, i destaca que aquestes persones tenen el valor afegit de l'experiència.

Avança que el seu grup votarà a favor d'aquesta proposició, i puntualitza quant al punt cinquè, que demana que es garanteixin les pensions equiparables al 60% del salari mínim interprofessional, com recomana la Carta Social Europea, que aquesta equiparació, per ser efectiva, haurà de ser gradual, malgrat que és un deute pendent de les administracions.

Subscriu la necessitat d'impulsar i tornar a posar en marxa el Pacte de Toledo, establert per enfortir i garantir les pensions, i que va ser una condició del seu grup al Congrés de Diputats.

Destaca que parlen de lleis, però també de persones, i la realitat és que la pensió mitjana és de 899 euros, i la de viduïtat de 635; i que a la ciutat hi ha persones grans que, arran de la crisi econòmica, han d'ajudar els fills i els néts amb aquestes pensions.

Afegeix, com avui es comentava en el debat sobre l'estat de la ciutat, que hi ha més de sis mil persones grans que esperen plaça en una residència.

Insisteix que calen pensions dignes, però també treballs dignes, atès que a Espanya hi ha set milions de treballadors amb un salari anual que no supera el mínim interprofessional. Així, subratlla que no es poden permetre quatre anys de majoria absoluta de govern com la darrera, que ha girat l'esquena al Pacte de Toledo, amb un dèficit de finançament de les pensions de disset mil milions d'euros, cosa que va fer el PSOE congelant les pensions sense tenir en compte el Pacte.

En conseqüència, ratifica el vot favorable a la proposició i agraeix la Declaració del Consell Assessor de la Gent Gran que l'ha motivada, i demana a la Sra. Andrés que a

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

més d'impulsar-la presenti al més aviat possible el projecte del govern municipal per a la gent gran.

La Sra. Capdevila manifesta que, com no pot ser d'altra manera, el seu grup també dóna suport a la proposició i saluda els membres del Consell Assessor de la Gent Gran i els agraeix la feina que estan fent per un col·lectiu que cada vegada és més nombrós. Igualment, també els agraeix la paciència que han tingut d'aguantar la sessió plenària fins a aquesta hora.

Mantenint la coherència del seu grup amb els seus arguments en tots els fóruns de debat sobre pensions, remarca que, en general, estan d'acord amb la proposició. Reconeix, d'una banda, que el sistema de pensions mereix un debat a fons quant al seu finançament arran de l'augment de l'esperança de vida de la població. Això no obstant, fa notar que els actuals nivells de dèficit de la seguretat social també tenen la seva causa en un mercat laboral precari, i a la devaluació interna a què els han abocat les dues darreres reformes laborals del PSOE i del PP.

Afegeix que la diferència entre les pensions que perceben els homes i les dones és deguda a la bretxa salarial existent a l'estat. En aquest sentit, consideren que cal recordar a la regidora ponent d'aquesta proposició que va ser la seva formació a l'estat qui va promulgar la reforma laboral del 2010, que va suposar el preludi de la dramàtica reforma laboral del PP.

Assenyala que tots els estudis respecte a l'evolució de les pensions demostren que en una Catalunya independent la salut del sistema de pensions serà major que en el sistema espanyol, que inverteix un 98% del fons de reserva en deute sobirà espanyol; és a dir, precisa que l'estat empra els recursos destinats a pagar les pensions per finançar el deute de l'estat.

Finalment, entén que les reflexions que el grup proponent fa arran d'aquesta declaració també les farà d'una manera tan valenta i contundent al Congrés dels Diputats. Entén, en aquest sentit, que atès el pacte que va subscriure el PSOE per a la investidura del Sr. Rajoy, de ben segur que trobaran la via per pactar un sistema de pensions més just i equitatiu.

Desitja molta sort al grup del PSC per, si escau, negar-se a pactes rebaixats sobre les pensions.

La Sra. Esteller saluda, al seu torn, els membres del Consell Assessor de la Gent Gran que avui els acompanyen, i valora la seva feina així com la voluntat que la gent gran tingui tota la tranquil·litat que les seves pensions estan garantides, i que han de millorar.

Posa en relleu que el PP sempre ha treballat en aquesta línia, i han establert totes les polítiques necessàries per recuperar el sistema després de la crisi econòmica, i remarca que l'ocupació, i per tant les cotitzacions a la seguretat social, són indispensables perquè el sistema tingui més recursos per pagar les pensions.

Així, assenyala que gràcies a les polítiques econòmiques del PP durant tots aquests anys, que no nega que han estat molt dures perquè la crisi així ho imposava, han portat a la recuperació d'un 1,6 milions de llocs de treball dels 3,3 milions que es van destruir arran de la conjuntura econòmica. Remarca que això és el que garanteix un sistema de pensions que és sòlid, però que cal millorar.

Precisa que hi ha molts factors que incideixen en aquesta millora i, tot i que ara no té temps material de tractar-los, recorda que el Congrés ja fa uns mesos que va crear i va acordar amb el grup de Ciudadanos, el grup mixt i el PNV que es constituís en el

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

si del Pacte de Toledo un pacte d'estat per garantir i millorar les pensions davant de factors com la demografia, i molts altres que influeixen en el sistema de pensions, amb recomanacions als agents socials i, per tant, remarca que el pacte està constituït des del dia 22 de novembre de 2016.

Considera, per tant, que és el marc del pacte esmentat que s'han de treballar les condicions de les pensions; i afegeix que no poden evitar parlar, també, que la pensió mitjana ha augmentat d'un 14%, així s'ha passat de 914 euros a 1.057; que avui dia el règim general està pujant d'un 4%; i que l'índex de pobresa, quan governava el PSOE, entre la gent major de 65 anys era d'un 23% i que ara és d'un 11%. Continua dient que fa uns anys cada persona que entrava al sistema de la seguretat social com a pensionista implicava la destrucció de tres llocs de treball, mentre que ara se'n creen cinc.

Posa en relleu que totes aquestes millores són lentes, però cal assentar-les, cosa que és possible gràcies a la política actual. Insisteix a recordar que el PSOE va congelar les pensions, mentre que ara, per llei, està garantit un increment anual del 0,25% i, enguany, cent cinquanta mil dones han vist incrementada la seva pensió d'un 5%, un 10% o un 15% en funció del nombre de fills.

Finalment, anuncia que el seu grup s'abstindrà en aquesta proposició.

La Sra. Rovira manifesta que cal valorar diverses qüestions per entendre com han arribat a la situació actual.

Precisa que la seguretat social va entrar en dèficit estructural els anys 2010 i 2011, acumulant un forat superior als set mil milions d'euros, en època del govern del PSOE; recorda que va ser el president Zapatero qui va congelar les pensions, va retallar el sou dels empleats públics i va suprimir la prestació de 2.500 euros per naixement a partir del 2011.

Afegeix que la Llei de dependència i el finançament dels tractaments mèdics van patir les polítiques neoliberals d'aquell govern; i a tot això, cal sumar-hi que entre el 2008 i el 2009 no es van fer les dotacions al fons de reserva de la seguretat social, tot i haver-hi superàvit, comproment molt seriosament la caixa de les pensions.

Subratlla, però, que allò que realment fa perillar les pensions és, per començar, els plans de pensions privats, legalitzats el 1989 pel govern de Felipe González, i especialment les desgravacions fiscals vinculades. Igualment, remarca que també les posa en perill la destrucció productiva i les reformes laborals que els han portat a uns nivells d'atur i de precarietat absolutament insostenibles; i, per si tot això fos poc, la reforma exprés de la intocable Constitució espanyola obliga abans a pagar el deute que les pensions no contributives, i recorda que això ho van aprovar conjuntament el PSC, el PSOE i el PP.

Per tot plegat, justifica el fet que no poden votar a favor d'aquesta proposició del grup del PSC; en primer lloc per la hipocresia i el cinisme que significa que la presenti la mateixa formació que ha contribuït tant a atacar el sistema públic de pensions, i assegura que el seu grup no té cap intenció de ser còmplice del seu rentat d'imatge. En segon lloc, argumenta que només amb un únic sistema públic de pensions es possible garantir la seva sostenibilitat i el futur de les pensions de la classe treballadora. Per tot plegat, anuncia que l'abstenció del seu grup.

La Sra. Ortiz se suma als agraïments expressats al Consell Assessor de la Gent Gran per la seva aportació al debat de la lluita contra la pobresa de les persones grans, un debat sobre les pensions que condiciona el present de les persones grans però,

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

també, el del conjunt de la ciutadania. Remarca, en aquest sentit, que la proposta que s'ha debatut en el marc del Consell és completa i aborda tots els aspectes que posen en risc el futur de moltes generacions.

Igualment, agraeix a aquest òrgan la seva tasca quotidiana, que reforça el paper del Consell Municipal de Benestar Social.

Constata que el país, la ciutadania, ha patit moltes estafes, entre les quals la bancària de les preferents, l'estafa dels serveis públics com salut, dependència, educació; però, sobretot, una d'especialment mesquina, atès que s'ha fet en diferit i per la porta del darrere, com és la reforma de les pensions, dient, d'entrada, que no passava res amb la congelació i, posteriorment, el PP assegurant que no afectaria gens, però la realitat és que quatre anys més tard estan constatant els efectes d'aquesta reforma.

Fa avinent que consideren aquesta proposta com del Consell Assessor de la Gent Gran, atès que altrament entrarien en picabaralles de partit, i assenyala que hi han formulat una esmena per ser fidels al que proposava el Consell. Precisa que s'hi apunta que la principal causa que posa en risc el sistema de pensions són els salaris baixos i la precarietat, situació que han provocat les dues darreres reformes laborals, tal com apuntava el Consell Assessor de la Gent Gran. I afegeix que també posa en risc el sistema el fet que no s'hagi fet una reforma fiscal que complementi i garanteixi les pensions actuals i les futures, així com un sistema universal.

Considera que això no s'està fent perquè hi ha un nínxol de negoci del sistema financer que juga a posar la incertesa sobre el futur de les pensions per ampliar el negoci que necessita el sector bancari.

Observa, igualment, que molts dels grups que avui donaran suport a aquesta proposició han estat els que també han votat les reformes laborals.

Avança que Barcelona en Comú dona suport a la proposició, i agraeix que es porti el debat a aquest ajuntament; i fa notar que les formacions d'alguns grups que hi donaran suport entren en absoluta contradicció, atès van perdre l'oportunitat de votar favorablement acords com ara l'increment del salari mínim que En Comú Podem va portar al Congrés de Diputats.

La Sra. Andrés reconeix que les contradiccions hi són perquè tots els grups, d'una manera o altra, des del govern o des de l'oposició, donen suport a mesures en els diversos estaments de decisió política, i ho fan de manera diferent segons els moments i les demandes.

Entén, però, que avui no es tracta de fer-se retrets en aquest sentit, sinó de donar suport a una causa justa com és la de millorar, incrementar i preservar el sistema de pensions ara i de cara al futur.

Remarca que han de treballar des de la clau del pacte nacional, i al qual conviden a adherir-se moltes altres forces polítiques, atès que si no ho fan així només podran recriminar-se els uns als altres què han fet i què han deixat de fer en algun moment, metre que les persones grans veuran com es va devaluant el seu poder adquisitiu per poder tenir una vida digna, que els permeti pagar un lloguer o una residència, i també atendre les demandes dels fills.

Insisteix que cal un gran pacte, assumint l'autocrítica pels errors comesos i fer una aposta decidida per acarar el repte d'assolir unes pensions dignes.

La Sra. Capdevila ratifica que el seu grup continua treballant perquè la gent gran tingui pensions dignes, que ben poc garanteix l'estat espanyol.

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

La Sra. Rovira posa de manifest que quan interessa allò públic cal preservar-ho i no facilitar que entitats privades en facin negoci, però, a canvi, en altres qüestions aquesta línia ja no és tan clara.

Fa notar al grup del PSC que una cosa és assumir les pròpies contradiccions i, l'altra, ser directament responsable de la situació actual, i que porta aquesta proposició al Plenari amb l'objectiu de donar sortida a la seva credibilitat i legitimitat per tirar endavant certes polítiques.

Finalment, assenyala que aquest ajuntament sol donar suport a causes justes quan en realitat no hi pot fer res perquè no són de la seva competència.

La Sra. Andrés considera que estan fent un pas conjunt, i que encara que aquest assumpte no sigui de competència municipal sí que és una feina feta pel Consell Assessor de la Gent Gran que cal portar a allà on pertoqui.

S'aprova la proposició amb contingut de Declaració Institucional amb sis abstencions –emeses pels Srs. Fernández Díaz i Mulleras i la Sra. Esteller, i també del Sr. Garganté i de les Sres. Lecha i Rovira– i trenta-cinc vots a favor de la resta de membres del Consistori, amb el text transaccionat següent:

El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: Instar al Govern de l'Estat perquè:

1. S'efectuïn les reunions urgents necessàries del Pacte de Toledo i els agents socials per estudiar el mecanisme a aplicar perquè de forma permanent es garanteixi la suficiència financera del Sistema de Seguretat Social, així com s'estableixin els mecanismes necessaris per superar l'efecte negatiu en els actuals i futurs pensionistes que té i tindrà l'aplicació de la Llei 23/2013, de 23 de desembre, reguladora del Factor de Sostenibilitat i de l'Índex de Revalorització del Sistema de Pensions de la Seguretat Social, tornant a la revaloració vinculada al IPC.
2. S'apliqui la Llei Orgànica 3/2007, de 22 de març, per a la igualtat efectiva de dones i homes garantint la igualtat salarial que comportarà la igualtat d'ingressos en pensions.
3. S'apliqui la "Disposició addicional t30 referent a la pensió de viduïtat" de la Llei 27/2011, d'1 d'agost, sobre actualització, adequació i modernització del sistema de Seguretat Social.
4. S'estableixi la creació d'un nou marc de relacions pactat amb els Agents Socials que superi les conseqüències de les darreres reformes laborals.
5. Es garanteixi un increment gradual del salari mínim interprofessional per tal que en el termini d'una legislatura sigui equiparable al 60% del salari mitjà, tal com recomana la Carta Social Europea (1996).
6. Es financin des de la fiscalitat general les polítiques actives d'ocupació consistents en deduccions en les cotitzacions.
7. Que el conjunt de les pensions mínimes s'incrementi per sobre de l'IPC, per tal que les seves quanties siguin superiors al límit de pobresa, en especial les que afectin a les pensions no contributives que actualment es situen en valors al llindar de la pobresa severa.
8. Recuperació de poder adquisitiu perdut pel conjunt de les pensions des de l'any 2011 i recuperació del nivell existent en aquell any del Fons de Reserva, per poder afrontar la pressió que el sistema de pensions tindrà amb motiu de la incorporació de la generació del baby boom (els nascuts entre 1958 i 1978).
9. Garantir que no existeixi cap reforma del Sistema de Seguretat Social sense previ acord del Pacte de Toledo i els Agents Socials.

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

a) Precs

Del Grup Municipal Demòcrata (PDeCAT-Unió-Demòcrates):

1. (M1519/5705) Que es creï una taula de treball amb representació de Grups Municipals i agents econòmics i socials de la ciutat, per tal de tancar una proposta d'establiment d'un salari mínim a Barcelona aquest 2017, de tal manera que sigui aplicable a partir de l'any 2018.

El Sr. Trias fa referència a la intervenció de l'Alcaldessa en el debat de l'estat de la ciutat, on ha dit que un dels principals problemes de Barcelona és la precarietat laboral i els sous baixos, i fa avinent que tant la seva formació com la de la mateixa Alcaldessa portaven aquest aspecte en els seus respectius programes electorals, i que ell mateix, com a alcalde, el va portar a la Taula Empresa i Treball, en què es van reunir amb Foment, Pimec i els sindicats, que van respondre molt positivament. Considera que una de les obsessions de tots plegats ha de ser la creació d'ocupació de qualitat, amb contractes que no siguin de sis mesos i que els salaris no siguin precaris. En aquest sentit, remarca que el seu grup va portar la proposta d'establir un salari mínim en la primera intervenció del mandat com a grup de l'oposició, el setembre de 2015; i afegeix que el grup d'ERC també ha portat aquest punt diverses vegades en comissió i al Plenari.

Igualment, recorda que el gener de 2016 el seu grup va preguntar per aquest assumpte a l'Alcaldessa en el Ple, que els va respondre que no havien tingut temps suficient però que s'hi posaven de seguida. Tanmateix, transcorregut un any, dos d'ençà que va començar el mandat, entén que ja és el moment definitiu d'acabar aquest tema i crear una taula de treball, amb representació de tots els grups municipals i agents econòmics i socials, a fi de tancar definitivament la proposta d'establiment d'un salari mínim de ciutat.

La Sra. Alcaldessa subscriu que el salari mínim de ciutat és un interès compartit per tots els grups, i que l'ha plantejat en el debat sobre l'estat de la ciutat com un dels reptes de consens del mandat.

Precisa que estan treballant per assolir aquest salari mínim, també amb els agents econòmics i socials com va fer el Sr. Trias al final del seu mandat. Això no obstant, assenyala que han considerat que el Consell Econòmic i Social de Barcelona seria l'espai adient per treballar-ho, cosa que ja està inclosa en el Pla d'Ocupació 2017, que preveu la celebració d'una jornada de reflexió entorn de l'establiment del salari mínim de ciutat el proper 24 de març, en la qual es presentaran els estudis fets per aquest ajuntament i l'Àrea Metropolitana. Indica que a partir d'aquesta jornada es constituirà un grup de treball integrat per patronal, sindicats, el Consell Econòmic i Social i l'Ajuntament per tal de tractar la manera d'arribar a l'establiment d'aquest salari mínim de ciutat i proposar un seguit d'accions.

En conseqüència, anuncia que accepten parcialment aquest prec en la mesura que la configuració d'aquesta taula de treball ja està en marxa.

El Sr. Trias considera que una cosa és fer unes jornades i una altra establir una taula i liderar-la; destaca que per tirar endavant una proposta tan rellevant com l'establiment d'un salari mínim de ciutat cal abordar aspectes competencials i acords

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

entre patronal i sindicats i que requereixen un lideratge fort per part del govern de la ciutat, i reclama a l'Alcaldeessa que l'assumeixi.

La Sra. Alcaldeessa entén que cal un lideratge compartit, i confirma que té la intenció d'intervenir en la jornada del 24 de març, però creu que també cal un acord amb la patronal.

Afegeix la consideració que l'àmbit de l'acord és la ciutat metropolitana i, per això, s'han encarregat estudis a l'Àrea Metropolitana.

Confia, doncs, que el grup municipal Demòcrata participi activament en el diàleg per a la construcció del consens, no només per la representació que té en aquesta cambra sinó també a l'Àrea Metropolitana, a la Diputació de Barcelona i en diversos ajuntaments de l'àrea metropolitana.

2. (M1519/5707) Demanem al Govern que s'aturin les dilacions i es signi ja el "Conveni de col·laboració entre l'Ajuntament de Barcelona i Aigües de Barcelona, empresa metropolitana de gestió de cicle de l'aigua, SA" per poder tenir un nou instrument per garantir l'accés universal a serveis bàsics com és l'aigua.

La Sra. Vila justifica la presentació del prec amb la intenció que els aclareixin per què d'ençà que la Sra. Tatiana Guerrero, membre destacada de Barcelona en Comú, és responsable de la interlocució amb Aigües de Barcelona el govern municipal ha iniciat un conjunt de mesures dilatòries a fi de no avançar en la signatura d'un conveni entre l'Ajuntament i aquesta empresa mixta, de la qual forma part l'Àrea Metropolitana, perquè les famílies vulnerables tinguin garantit el subministrament d'aigua.

La Sra. Ortiz precisa que les negociacions i la signatura de convenis és una tasca compartida, i nega que s'hagin produït dilacions. Així, indica que des del febrer de 2016 han fet més de deu reunions amb Aigües de Barcelona, conjuntament les regidories de Drets Socials i Presidència i l'Àrea Metropolitana, amb la voluntat de signar el millor conveni possible. Fa notar que si s'acontentessin amb qualsevol conveni ja estaria signat, com ha estat el cas de la Generalitat; altrament, constata que el conveni que volen ha de ser exemplar i que realment respongui a la Llei 24/2015, que garanteixi el subministrament d'aigua però, sobretot, que amplii els drets de la ciutadania en termes de protecció, i que implica protegir del sobreendeutament.

Concreta que la setmana vinent hi ha programada la darrera reunió amb Aigües de Barcelona, i confia que el conveni se signarà aviat.

La Sra. Vila observa que, tal vegada, a banda d'un conveni exemplar cal buscar un conveni eficient que doni respostes i resultats.

Consideren que més d'un any negociant un document inclou mesures dilatòries, i manifesta que temen que, atès que el govern té l'objectiu de municipalitzar la gestió de l'aigua, estigui disposat a iniciar el procés de municipalització a qualsevol preu, ja que no hi ha cap estudi previ que indiqui amb quin model es garantiria una millor qualitat de la prestació del servei als municipis metropolitans. Afegeix que tampoc no s'ha fet cap estudi previ per valorar si el model de gestió municipal resultaria més econòmic per a les butxaques de la ciutadania. I retreu al govern que hagi iniciat el procés sense consens polític, especialment amb la resta de municipis metropolitans.

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

Reitera el convenciment que la dilació de més d'un any en la signatura del conveni és premeditada, en la línia de postureig a què els té acostumats el govern, i sobretot perquè no volen que Aigües de Barcelona confirmi que pot atendre persones vulnerables; i critica que el govern està disposat a bloquejar la millora d'una prestació de servei que garanteixi l'accés a les persones vulnerables tan sols per dogmatisme ideològic.

Fa avinent al Sr. Badia, com a adalid de la municipalització de la gestió de l'aigua, que el seu grup està disposat a parlar de models.

La Sra. Ortiz considera, després d'aquesta darrera intervenció, que l'objectiu del prec no és garantir el subministrament d'aigua a les persones vulnerables, sinó fer de portaveu d'Agbar defensant el model de gestió mixta.

Repeteix que ja han fet deu reunions i que la setmana vinent en faran la darrera abans de tancar el conveni, amb la voluntat que sigui el millor possible, que sobreprotegeixi de l'endeutament, i que garanteixi que les persones en situació d'exclusió puguin accedir al subministrament, aspectes en els quals confirma que estan avançant.

Confirma, igualment, que estan convençuts que la municipalització de l'aigua garanteix aquests drets universals, tal com també és l'aposta de molts altres ajuntaments.

Del Grup Municipal de Cs:

3. (M1519/5703) Que el Govern municipal presenti trimestralment als Grups municipals i a la ciutadania mitjançant el Portal de transparència el número de persones ateses en la Unitat Contra l'Exclusió Residencial (UCER) i en l'atenció a la Pobresa Energètica. En aquesta informació demanen que s'expliqui el motiu de l'atenció, l'estat de la resolució del problema, així com les queixes i reclamacions que es puguin presentar.

La Sra. Barceló fa referència a la necessitat d'implantar mesures per acarar l'emergència habitacional i la pobresa energètica per justificar la presentació del prec, amb el qual demanen informació trimestral al Plenari del nombre de persones ateses a la UCER i la xifra de persones ateses amb motiu de pobresa energètica, amb informació precisa sobre els motius i l'estat de resolució.

La Sra. Ortiz confirma l'acceptació del prec pel que fa a proporcionar informació regularment als grups municipals, i puntualitza que les xifres s'han de donar agregades per categories, per tipologia d'intervencions; i en el cas de la pobresa energètica, destaca el balanç positiu que ahir mateix van presentar sobre el servei d'atenció que fa un mes que funciona, i tot i que encara és un servei prou desconegut, més de vuit-centes persones van ser ateses en el punts d'assessorament energètic. Entén, per tant, que resultarà un servei molt eficient per millorar la detecció i, sobretot, per a la millora de les condicions de vida de la ciutadania.

Afegeix que properament disposaran d'un aplicatiu que els permetrà detallar molt més les dades i, a més del nombre de persones ateses, detallar el motiu i l'estat de les consultes, entre les quals els canvis de potència o el nombre de bons socials tramitats.

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

La Sra. Barceló agraeix l'acceptació del prec i, sobretot, demana concreció, ja que a l'informe semestral de la UCER presentat darrerament hi faltaven dades, ja que s'hi detallava que de 1.515 desnonaments previstos 884 estaven ajornats sense especificar per quins motius. Igualment, posa de manifest també desconeixen quina és la solució pròpia que l'informe apunta que s'ha donat en 558 casos, i voldrien saber si es tracta d'una solució temporal o definitiva.

Afegeix que la xifra de detecció de precaris que consta en l'informe esmentat és de 860 ocupacions i que es treballava en 476 i, per tant, es pregunten què ha passat amb la resta de famílies en situació de precarietat.

Pel que fa a la pobresa energètica, demana que s'eviti, com va succeir el 2015, de gastar només un 31% dels 2,5 milions d'euros que s'hi havien destinat. I reclama que presentin dades en què s'especifiqui el pagament de factures, el subministrament i els pressupostos en rehabilitació.

La Sra. Ortiz confirma el compromís de presentar les dades tan aviat com en disposin, així com la presentació d'informes periòdics.

Quant a la inversió contra la pobresa energètica, puntualitza que han pretès canviar el model, i en comptes de només posar diners per pagar factures que inflen els beneficis de les companyies subministradores, posar-los en un nou servei que proporcioni informació, canals de denúncia i revertir els abusos que pateixen moltes famílies.

Precisa que del pressupost del 2015 per afrontar la pobresa energètica, una part es va destinar a ajuts i una altra a la prova pilot del servei d'atenció a la pobresa energètica per avaluar-lo.

Del Grup Municipal d'ERC:

4. (M1519/5691) Que el Govern municipal emprengui les mesures necessàries per tal de garantir el compliment de l'Ordenança Municipal de Protecció, Tinença i Venda d'Animals a la ciutat de Barcelona.

El Sr. Coronas recorda que fa dos anys i mig que es va aprovar l'ordenança municipal de protecció, tinença i venda d'animals de Barcelona, que si bé incorpora aspectes positius, consideren que ara és moment de preguntar-se si moltes de les seves directrius s'estan complint, com ara els aspectes que fan referència a la cria de gossos i gats en domicilis particulars, l'obligació de xipar els animals de companyia, o determinades prohibicions com l'ús de collars de càstig o portar els gossos lligats a una bicicleta.

Es refereix, també, als problemes de convivència que s'originen per la tinença d'animals, i el fet que han d'aspirar a reduir-los al mínim amb una tinença responsable.

En conseqüència, presenta aquest prec amb què demanen al govern de prendre les mesures necessàries per garantir el compliment de l'ordenança esmentada.

La Sra. Sanz anuncia que accepten el prec i que els facilitaran tota la informació de què disposen.

Manifesta que aquesta ordenança ha estat per al govern municipal, des del primer dia, una de les qüestions fonamentals a executar i a complementar.

CSV: d926-9387-d4-1f-c0d1

21 d'Abril del 2017

Posa en relleu que el marc normatiu en què s'inscriu l'ordenança és altament proteccionista i, per tant, permet desenvolupar molts instruments de garantia dels drets dels animals, tot i que consideren que es queda curta en determinats aspectes. Destaca que han treballat amb la petició dels Districtes de desenvolupament de les noves àrees d'esbarjo per a gossos per garantir que la moratòria en l'obligació de portar el gos lligat es mantingués en aquestes zones específiques. Afegeix que també estan treballant en campanyes de foment de la convivència, vinculades a l'obligació d'identificar els animals, en parcs, zones d'especial conflictivitat veïnal, accessos al metro o mesures relatives als collars de càstig.

Precisa que durant el 2016 les sancions i denúncies han estat entorn de les mil vuit-centes.

Indica que actualment està en fase d'execució el desenvolupament dels espais d'usos compartits en franges horàries, i que complementen les zones d'esbarjo de gossos, i l'actualització de les dades relatives a la tinença responsable d'animals de companyia.

Avança, finalment, que els faran arribar tota la informació de què disposen respecte als aspectes que ha esmentat, així com també un informe de desenvolupament de l'ordenança que presentaran en comissió.

El Sr. Coronas valora favorablement campanyes de sensibilització de la tinença responsable, i ensenya un fullet que es va repartir la setmana passada pel carrer, en el qual troba a faltar una relació dels principals punts de l'ordenança, i observa que els agents que els reparteixen haurien de tenir la formació necessària per informar la ciutadania.

Fa avinent el gran desconeixement de l'existència d'aquesta ordenança de tinença responsable i que moltes persones que no han xipat els seus animals de companyia – es calcula que a Barcelona hi ha setanta mil gossos, dels quals només n'hi ha de registrats 45.795–.

Alerta que els problemes de convivència continuen existint i que el maltractament d'alguns animals persisteix, fins al punt que els collars de càstig, que estan prohibits, es continuen venent.

Insisteix, per tant, a demanar més fermesa en la campanya, especialment en aquells punts de l'ordenança que són clau per al benestar dels animals i la bona convivència.

La Sra. Sanz coincideix amb què tot allò que vagi en la línia de reforçar les campanyes de comunicació és important per al govern; esmenta, en aquest sentit, les campanyes d'adopció d'animals de companyia, de xipatge de gossos, o el condicionament d'una part de la platja perquè hi puguin anar.

Replica a l'observació del Sr. Coronas quant a les persones que reparteixen els fullets, que són agents cívics i que tenen la formació necessària.

Del Grup Municipal del PP:

5. (M1519/5698) Que el Govern municipal garanteixi el respecte dels drets adquirits de perpetuïtat i de retrocessió de les persones titulars de sepultures en la nova ordenança de Cementiris.

El Sr. Fernàndez Díaz comenta que, el desembre, la Comissió de Govern va aprovar el projecte normatiu de l'ordenança de cementiris, cosa que feia pensar que pel

21 d'Abril del 2017

gener o pel febrer es traslladaria com a proposta de modificació de l'ordenança per a la seva aprovació inicial en comissió. Atès que no ha succeït així, manifesta que el seu grup s'ha volgut avançar, abans que la Comissió de Govern prengui la decisió definitiva, per reclamar que es garanteixi el respecte als drets adquirits a perpetuïtat i de retrocessió de les sepultures als descendents dels titulars en la nova ordenança de cementiris.

El Sr. Badia recorda al regidor que ja han parlat d'aquesta qüestió amb el seu grup, i que els béns de domini públic com les sepultures no poden ser concessionats a perpetuïtat, com estableixen l'article 132 de la Constitució espanyola, la Llei de bases de règim local i la Llei municipal de règim local de Catalunya. Precisa que allò que es concedeix en el cas de les sepultures és el dret d'ús, no el de propietat i es tracta, per tant, d'una concessió administrativa.

Es refereix a l'existència d'una jurisprudència extensa sobre l'abolició de les perpetuïtats de les sepultures tant del TS com dels Tribunals superiors de justícia de Catalunya, d'Andalusia o del País Valencià, i cap pronunciament en sentit contrari.

En conseqüència, assenyala que en el moment de redactar l'ordenança de cementiris no es pot fer altra cosa que recollir aquest imperatiu legal com ja fan la majoria de municipis. Precisa que a Barcelona d'ençà del 1987 ja no s'atorguen concessions a perpetuïtat.

Reconeix, però, que sent conscients d'una situació tan delicada com aquesta, la proposta del govern va ser establir un període de transició i, en primera instància, instal·lar el principi de vitalici, que fos complementari amb una concessió gratuïta de les sepultures per als cinquanta o setanta-cinc anys següents.

Considera, doncs, que han estat molt benvolents, amb la voluntat de trobar una sortida el més digna possible a aquesta situació. En aquesta línia, avança que tenen intenció de presentar l'ordenança inicial el març en comissió, i diu que estan plenament disposats a obrir una taula de treball al respecte.

El Sr. Fernàndez Díaz avança que el seu grup accepta l'oferiment a fi de dialogar per assolir la millor ordenança, d'acord amb la legalitat.

Malgrat tot, considera que hi ha altres interpretacions jurisprudencials possibles, totes les quals coincidents amb el reconeixement dels drets adquirits en la retrocessió de sepultures, que és el dret d'un propietari de poder retornar la sepultura a l'Ajuntament si ho considera pertinent, concepte pel qual aquest ajuntament desemborsava anualment aproximadament mig milió d'euros. Entenen que l'Ajuntament, en funció de la redacció final de l'ordenança, podria eliminar de forma arbitrària els drets adquirits i, altrament, ha de mantenir la possibilitat d'accedir a la pretensió del propietari.

Pel que fa a les sepultures de propietat concedides abans de 1988, gairebé la meitat de les existents a la ciutat, remarca que amb la nova ordenança el dret de propietat de facto passaria a ser una simple concessió administrativa, que ben bé es podria qualificar d'expropiació de sepultures, atès que allò que en el seu moment va ser adquirit per a tota la vida només seria considerat un dret vitalici i temporal.

Reitera que el seu grup té altres interpretacions jurisprudencials que no pas el govern, i entén que tindran de temps de contrastar-les, tot i que avui volen deixar clar que es tracta d'una qüestió molt sensible que afecta moltes famílies.

CSV: d926-9387-d4-1f-c0d1

21 d'Abril del 2017

El Sr. Badia indica, pel que fa a la retrocessió de sepultures, que la voluntat del govern és continuar amb la mateixa política i compensar les famílies que vulguin renunciar. Tanmateix, fa avinent que atesa la gran magnitud de casos que es podrien donar cal garantir per sobre de tot l'equilibri financer, i que és convenient establir una periodificació dels retorns.

En referència al marc legislatiu vigent, entén que cal valorar la millor sortida, i que la proposta del govern era la propietat vitalícia més la concessió gratuïta dels cinquanta o setanta-cinc anys següents, tot i que estan oberts a parlar d'una possible ampliació o de noves propostes.

a) Preguntes

Del Grup Municipal de Cs:

1. (M1519/5704) Quina previsió realitzarà l'Ajuntament de Barcelona per retornar les plusvàlues indegudament cobrades, en els casos que s'hagi produït una pèrdua patrimonial acreditable?

La Sra. Mejías posa en relleu que durant l'etapa de la crisi l'únic recurs que va quedar a moltes famílies va ser malvendre els seus habitatges, en ocasions molt per sota del preu de compra, fet que va comportar no només la pèrdua dels seus estalvis sinó també una gran pèrdua patrimonial, alhora que van haver de tributar per l'impost de plusvàlua. En aquest sentit, es refereix a una sentència del TC, d'aquesta mateixa setmana, que ha declarat que l'impost de plusvàlua és inconstitucional quan s'ha de tributar per pèrdues com si fossin beneficis, i ha qualificat l'impost d'injust, confiscatori i inconstitucional.

Atès que consideren que aquesta situació haurà de desembocar en una reforma de la Llei d'hisendes locals, que pot tenir un impacte molt remarcable en el pressupost ja que s'haurà de retornar a moltes famílies l'import d'un impost inconstitucional, cobrat indegudament per doble tributació, formulen la pregunta sobre les mesures que tenen previstes si finalment la sentència és d'aplicació obligada.

La Sra. Alcaldessa assenyala que, personalment, coneix aquest assumpte d'ençà de fa molt de temps i recorda que, molt abans de la sentència que ha esmentat la regidora, les plataformes pel dret a l'habitatge com la mateixa PAH van fer-se ressò d'aquesta injustícia, atès que fins i tot es cobrava plusvàlua en els casos de desnonament o de dació en pagament. Precisa que va ser negociant amb l'alcalde Trias que es va acordar una subvenció per fer front a l'impost de plusvàlua perquè no es podia modificar la llei, que l'Ajuntament està obligat a aplicar.

Remarca, però, que el Consell Tributari obliga a complir la Llei d'hisendes locals i, per tant, no poden fer altra cosa que liquidar l'impost que, puntualitza, no és cobrat indegudament com deia la Sra. Mejías sinó per obligació legal.

Precisa que la sentència del TC esmentada només afecta Guipúscoa, tot i que entén que obre la porta a fer un canvi de plantejament legal. Confirma, però, que el govern municipal serà proactiu en aquest assumpte en considerar que és un impost injust en els casos que ha apuntat la Sra. Mejías, i que la FEMP està reclamant a l'estat que aclareixi de quina manera s'ha d'aplicar aquesta sentència i que es reguli d'ara endavant.

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

La Sra. Mejías diu que són conscients que l'origen de l'anomalia està en la Llei de bases d'hisendes locals i que la sentència del TC, malgrat que només afecta una petició formulada per Guipúscoa, ha de tenir un efecte de caràcter general i, per tant, s'haurà de modificar l'esmentada llei.

Justifica l'observació, però, perquè aquest ajuntament ha de tenir en compte haurà de retornar l'import de la plusvàlua a tothom qui el reclami per cobrament injust i doble tributació; i, també, que això tindrà un impacte en els pressupostos municipals.

Per tant, atès que caldrà buscar solucions, el seu grup proposa al govern que iniciï el diàleg per aconseguir una línia de finançament, mitjançant les transferències directes de l'estat als ajuntaments, que permeti el retorn de les quantitats reclamades sense que això repercuteixi en els pressupostos de la ciutat.

La Sra. Alcaldessa insisteix que no s'ha produït cap cobrament indegut perquè s'ha aplicat la llei existent. Afegeix que han instat el govern de l'estat que treballi en l'adaptació normativa i que es tramiti amb la màxima celeritat, per a la qual cosa convida a treballar tots els grups municipals. Igualment, avança que també hauran de discutir qui haurà de fer les devolucions i com, atès que l'impost s'ha cobrat sotmès a una llei de l'estat. En aquest sentit, recull la proposta del grup de Ciutadans de treballar conjuntament els grups municipals amb representació al Congrés dels Diputats, on en el marc de la comissió d'Hisenda s'ha presentat una proposició no de llei sobre la reforma de l'impost sobre l'increment dels valors dels terrenys de naturalesa urbana.

Del Grup Municipal d'ERC:

2. (M1519/5692) Per què el Govern municipal adjudica a una agència de viatges la gestió per buscar allotjaments a persones desnonades o en risc d'exclusió social, i no s'ha plantejat altres vies?

La Sra. Benedí justifica la presentació de la present pregunta per la perplexitat que els va causar l'adjudicació a l'agència de viatges Snow Travel del contracte per a la gestió de buscar allotjament a persones desnonades, o en risc i vulnerables.

La Sra. Alcaldessa assegura que aquesta mateixa perplexitat que manifesta la regidora la va tenir el govern municipal en arribar a l'Alcaldia, quan van trobar damunt la taula un munt de reallotjaments pendents per molts motius, gestionats per cinc o sis serveis diferents i amb adjudicacions arbitràries, i sense transparència, a pensions i hotels.

Indica que es van limitar a seguir les recomanacions dels serveis d'Intervenció i de Secretaria, que els van dir que pel volum de recursos que representaven els reallotjaments, també per eficiència i transparència, així com per centralitzar el servei en un de sol, calia fer un concurs públic, al qual s'han presentat dues agències de viatges.

Concreta que les situacions que impliquen un reallotjament immediat són molt diverses –una mitjana de quatre-centes consultes diàries al CUESB–, o com ara un avís a la guàrdia urbana de perill d'esfondrament d'un pis amb uns ocupants que no tenen l'opció de ser acollits per familiars o coneguts.

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

Per tant, l'adjudicació d'aquests real·lotjaments a una agència permet centralitzar la gestió i fer-la més transparent.

La Sra. Benedí, tot i que agraeix l'explicació de l'Alcaldessa, diu que continuen tenint qüestions que no han estat respostes, com ara en quina situació queden els serveis socials de l'Ajuntament davant d'una externalització com aquesta; per quin motiu es va fixar el preu com a únic criteri en l'adjudicació del contracte i no es van introduir clàusules socials; i manifesta el parer que hauria estat més adequat establir una col·laboració amb les entitats del Tercer Sector per donar aquest servei.

Pregunta com justifica el govern la xifra de 5,3 milions d'euros del contracte, més les possibles pròrrogues de catorze mesos amb el mateix import; quanta gent han valorat que s'atindrà el 2017 amb aquest servei; quin és el nombre actual de persones desnonades a la ciutat, i si la realitat és que no ha disminuït el nombre de desnonaments tal com preveia el govern de la ciutat.

Igualment, atesa l'escassetat d'habitatge públic que no permet acarar emergències habitacionals com les que són objecte del contracte amb l'agència de viatges, retreu al govern municipal que es negués a augmentar la dotació del parc d'habitatge fins al 25% que demanava el seu grup, i avui novament ha tornat a votar en contra de la proposició que ha presentat en aquest sentit.

Pregunta, també, per quin motiu obren la possibilitat d'ampliar el contracte fins al 2019 si, tal com assegura el govern, vol canviar la manera de prestar el servei; quins plans té una vegada hagi finalitzat el contracte amb Snow Travel, i si seguiran optant per l'externalització.

En aquest sentit, demana si tenen prevista també l'externalització d'altres qüestions socials, contradient allò que proclamaven en campanya electoral.

La Sra. Alcaldessa fa notar que tota la bateria de preguntes que acaba de formular la regidora no consten en l'enunciat de la que han presentat, i constata que no les hi podrà respondre adientment amb l'escàs temps de què disposa. Per tant, convida el grup d'ERC a formular-les en comissió.

Això no obstant, retreu al grup d'ERC que repeteixi mentides i postveritats, una actitud molt més pròpia d'un grup de dretes; precisa que es refereix al fet d'insistir en l'increment de desnonaments a la ciutat, i els remet a les dades, que fa públiques el poder judicial, i que constaten que disminueix el nombre de desnonaments a Barcelona, i que allò que s'ha doblat és la intervenció d'aquest ajuntament en la mediació per aturar-los.

Afegeix que si al grup d'ERC li interessa tant el servei públic d'habitatge, li hauria de preocupar que al Consorci de l'Habitatge, amb una participació de la Generalitat del 60% i d'un 40% municipal, la proporció actual entre despesa i inversió és del 84% per part d'aquest ajuntament i 14% la Generalitat.

Del Grup Municipal del PP:

3. (M1519/5699) Quin és el superàvit previst en termes SEC de l'Ajuntament de Barcelona de l'exercici 2016?

El Sr. Fernández Díaz es refereix a la presentació, el novembre passat, de la memòria del Pressupost de 2017 on consta una estimació del superàvit del 2016 de 69,9 milions d'euros. Indica que el seu grup ha intentat en comissió i per escrit saber

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

quina és la xifra definitiva del superàvit, i per aquest motiu presenten la present pregunta, atès que dimarts vinent s'ha de signar el decret.

La Sra. Alcaldessa manifesta que estan dins del termini, fixat per a l'1 de març, per tenir les dades definitives del superàvit de l'exercici del 2016 i, en aquest sentit, avança que en la propera sessió plenària els proporcionaran tots els detalls.

De tota manera, confirma que hi haurà superàvit, motivat, d'una banda, per la inexecució del pressupost i, d'altra banda, per l'existència d'ingressos imprevistos. Quant a la primera causa, apunta que el percentatge d'execució del pressupost és del 97,7%, un dels més elevats dels darrers vint anys i també en comparació amb altres ciutats de l'estat; pel que fa als ingressos imprevistos, indica que s'ha incrementat el provinent de les plusvàlues i, també, arran de l'anomenada Llei Montoro, que ofega la capacitat d'actuació dels ajuntaments impedit-los gastar els romanents de tresoreria a partir de la regla de despesa.

Per tant, observa que si honestament els preocupa el superàvit el grup del PP hauria d'ajudar a convèncer els seus companys de formació al govern de l'estat de la necessitat de derogar la llei esmentada.

El Sr. Fernández Díaz diu que no li sorprèn que l'Alcaldessa atribueixi, com sempre, la culpa al PP; tanmateix, li recorda que durant el mandat anterior els seus socis govern no atribuïen la culpa de tot a Montoro sinó a Trias. Per tant, addueix que la culpa, per la mateixa regla de tres, ara és de l'actual govern municipal. I aprofita per recordar el que els seus companys de govern manifestaven quant al superàvit municipal generat el darrer exercici del mandat anterior, que qualificaven d'autèntica vergonya amb tantes necessitats com hi havia per cobrir a la ciutat.

Creu que l'Alcaldessa ja coneix la xifra definitiva del superàvit i, per tant, els la podria avançar ara, tot i que entén que no ho fa perquè li fa vergonya. Entén, doncs, que la xifra no deu ser menyspreable, i que encara hauria estat major -48 milions d'euros més- si en el tancament de l'exercici del 2016 no s'haguessin adquirit immobles a la Generalitat amb el pretext de la posada en servei de la L9 de metro.

Creu que tot plegat demostra la inconsistència del discurs de l'Alcaldessa, la paràlisi que plana a la ciutat i la manca de sensibilitat del govern municipal, que desembocarà en la generació d'un superàvit desproporcionat que impedirà incrementar les actuacions en l'àmbit de l'atenció a les persones amb serveis essencials, als barris o en polítiques d'habitatge.

La Sra. Alcaldessa assegura que li sorprèn que, tot de sobte, el Sr. Fernández Díaz es converteixi en el flagell del superàvit, quan el seu partit sempre l'ha valorat com un sinònim de solvència i de bona administració.

Ratifica que al seu grup sí que li sembla malament l'existència dels superàvits, especialment inflats per efecte de les plusvàlues, tal com han demostrat des del govern estant amb dues modificacions pressupostàries perquè els superàvits revertissin en despesa social.

Confirma, finalment, que així que disposin de les dades concretes del superàvit del 2016 treballaran per avaluar de quina manera han d'actuar a fi d'invertir al màxim en la ciutadania la capacitat econòmica d'aquest ajuntament.

CSV: d926-9387-d4-1f-c0d1

21 d'Abril del 2017

Del Grup Municipal de la CUP:

4. (M1519/5695) Sol·licitem conèixer quines són les mesures sancionadores que s'han pres finalment en relació als dos agents de la Guàrdia Urbana que es van veure relacionats amb una suposada agressió a un motorista a l'Arrabassada el passat 15 d'agost (existeix un vídeo dels fets), tenint en compte que se'ls havia obert un expedient molt greu i se'ls havia suspès cautelament?

El Sr. Garganté esmenta els fets ocorreguts el 15 agost de 2016 a la carretera de l'Arrabassada, on dos agents de la guàrdia urbana van aturar un motorista que s'havia saltat un stop i, tal com demostra una gravació de vídeo –que avui tornen a demanar novament–, li van clavar cops de puny i puntades de peu. Arran d'aquests fets, l'Ajuntament va obrir un expedient per falta molt greu i es va suspendre els dos agents.

Afegeix que el 23 de desembre de l'any passat, es van assabentar que la denúncia s'havia arxivat; i formulen la present pregunta per saber, sis mesos després d'haver pres mesures cautelars, que entenen que ja estan retirades, si s'han imposat ja mesures sancionadores contra els dos agents.

La Sra. Alcaldessa indica que d'ençà que hi va haver indicis suficients que el cas podia constituir no només una infracció administrativa sinó penal es va obrir un expedient disciplinari, i un cop començant el procediment penal es va haver d'aturar l'esmentat expedient fins a la resolució definitiva, tal com indica la llei.

Precisa que la decisió es va prendre atesa la gravetat dels fets investigats, adoptant la mesura cautelar de suspensió provisional de funcions; i si hi hagués hagut sentència penal, els fets provats obligarien a la part administrativa, però com que no ha estat així, el jutge ha determinat un auto de sobreseïment. Per tant, les mesures cautelars penals desapareixen i l'expedient torna a l'àmbit administratiu, on confirma que no s'ha tancat i es comprovarà l'existència de responsabilitats administratives.

Diu que li consta que encara no disposen del vídeo sol·licitat fins que l'arxiu del cas no els sigui comunicat com a ferm.

El Sr. Garganté replica que el vídeo va arribar directament al comissionat de Seguretat i, per tant, que el tenen.

Compara, tot seguit, la manera d'actuar d'aquest ajuntament quant a l'adhesió, per exemple, a un venedor ambulat que avui ha estat jutjat i al qual demanen cinc anys de presó per agressió a un agent de la guàrdia urbana, i la diferència quan és l'agent l'agressor. Recorda que en saber-se el primer cas, l'Alcaldessa va condemnar de seguida qualsevol episodi de violència envers els agents de la guàrdia urbana; però en el segon cas no es va condemnar enèrgicament la violència de membres de la guàrdia urbana contra un ciutadà.

Fa avinent, també, que el govern ha piulat aquesta mateixa setmana que estava en contra del racisme policial i institucional a França, tot i que aquí sembla que la seva actitud és força diferent.

En el cas concret que els ocupa, retreu al govern que transcorreguts dos mesos d'ençà que es va arxivar el cas encara no hagi decidit quina sanció imposa als agents, als quals només han apartat de les funcions però no els han suspès el sou, cosa que significa que fa sis mesos que cobren per no fer res.

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

Entén que tot plegat es pot resumir en la pràctica de puny d'acer contra els pobres que es defensen i guant de seda amb els policies que agredeixen.

La Sra. Alcaldessa nega que hagin fet diferències entre les actuacions en ambdós casos esmentats, i remarca que va ser la mateixa guàrdia urbana que va actuar d'immediat en conèixer el vídeo dels fets de la carretera de l'Arrabassada.

I destaca que és fruit de la política de govern i del comissionat de Seguretat el reforç de la Unitat de Deontologia i Afers Interns (UDAI) i la seva adscripció directa al comissionat, cosa que va facilitar que els fets arribessin immediatament al jutjat perquè es considerava que podien tenir implicacions penals.

Afegeix que tot això no impedeix que l'expedient administratiu segueixi el seu curs, i en el seu moment l'instructor de l'expedient determinarà quines són les responsabilitats de tipus disciplinari que s'escauen atesa la gravetat dels fets. Altrament, afirma que no poden anticipar penes.

5. (M1519/5696) Un cop sabem que les externalitzacions de l'Ajuntament com a mínim cobreixen al voltant de 250 serveis, sent el 45% serveis necessaris per a funcionament del propi Ajuntament i que tot aquest volum de serveis externalitzats ocupa al voltant de 14.800 treballadores i correspon a un import anual de 582 M d'euros, quins d'aquests serveis es planteja internalitzar d'aquí a l'acabament del mandat el Govern de Barcelona en Comú i el PSC?

La Sra. Lecha fa referència a l'escrit que a l'inici del mandat el seu grup va adreçar a l'Alcaldia per demanar el llistat d'empreses subcontractades, el nombre de treballadors i en quines condicions laborals estaven. Assenyala que la mateixa plataforma Municipalitzem considera que ni tan sols l'Ajuntament en coneix la xifra exacta, tot i que s'estima que hi entorn de trenta mil persones que treballen en la gestió i la prestació de serveis, quinze mil de les quals en empreses, organismes i consorcis depenents de l'Ajuntament, i les altre quinze mil amb subcontractacions d'empreses i entitats de tota mena.

Indica que després de reiterar la petició del llistat, el 30 de desembre de 2016 els el van fer arribar, i informa que actualment la gestió indirecta de l'Ajuntament cobreix dos-cents cinquanta serveis, dels quals aproximadament el 55% corresponen a serveis adreçats a la ciutadania i el 45% als indispensables per al funcionament de l'Ajuntament. Concreta que tot això suposa un volum de 14.800 treballadors i un muntat de 582 milions d'euros.

Manifesta que, tot i que han constatat que en el llistat mancaven empreses i serveis, i una vegada coneixen les externalitzacions, volen saber la intenció del govern pel que fa a la remunicipalització i internalització, més encara tenint en compte que les informacions són poc clares i fins i tot contradictòries.

Aprofita per recordar que Barcelona en Comú duia en el seu programa electoral internalitzacions tan remarcables com el servei d'atenció domiciliària.

El Sr. Badia indica, com ja han explicat a bastament en diferents fòrums, que treballaran cas per cas i no faran un llistat de serveis ni el proclamaran a llarg termini, sinó que analitzaran cada cas amb els treballs previs que calguin, parlaran amb les organitzacions sindicals i amb els treballadors i treballadores, i estudiaran qualsevol proposta o suggeriment dels grups municipals. Tanmateix, confirma que no faran una llista de serveis a internalitzar quan encara no s'han fet els estudis i valoracions corresponents.

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

Concreta que ara mateix tenen damunt la taula el procés de creació d'una funerària municipal i d'una companyia elèctrica municipal; han iniciat estudis en l'àmbit de l'aigua per valorar la possible gestió pública, el procés d'internalització i un nou acord marc de BTV, i també s'han fet estudis pel que fa al fraccionament de residus. Afegeix que estan treballant també en altres qüestions i que les comunicaran quan els treballs i estudis previs ho facin oportú.

La Sra. Lecha recorda al Sr. Badia que en el cas del residus el govern va votar en contra d'una proposició d'estudi de la possibilitat de remunicipalització, alhora que el govern també ha ignorat la proposta de mesura de govern sobre remunicipalització que els va adreçar la plataforma Municipalitzem.

El Sr. Badia replica que van respondre presencialment als representants de la plataforma; i reconeix que hi ha aspectes com les subrogacions, contractes indefinits i d'obra i servei que creen moltes dificultats en serveis que apuntava l'esmentada plataforma, de manera que es ratifica en la necessitat de fer molta feina prèvia abans de poder estudiar noves remunicipalitzacions.

e) Seguiment Proposicions / Declaracions de Grup

Del Grup Municipal Demòcrata (PDeCAT-Unió-Demòcrates):

1. (M1519/5708) Que el Govern municipal informi sobre l'estat d'execució del prec acceptat en el Consell Municipal del 23 de desembre de 2016 (M1519/4772) amb el contingut següent: Que l'Ajuntament no pregui cap decisió sobre el pas del tramvia per l'avinguda Diagonal sense el consens polític necessari per tirar endavant una obra d'aquesta importància.

El Sr. Forn formula una pregunta de seguiment sobre un prec que el seu grup va adreçar a l'Alcaldeessa en el Ple de 23 de desembre de 2016, amb el qual se li demanava que no prengués cap decisió pel que fa al pas del tramvia pel tram central de la Diagonal sense el consens polític necessari. Indica que el prec va ser acceptat, tot i que han pogut constatar que s'estan prenent un seguit de decisions en la línia de consolidar el projecte, entre els quals esmenta l'eliminació de l'àrea 30, l'encàrrec d'estudis del canvi de sentit a l'avinguda de Sarrià i al carrer d'Urgell, la proposta de la reordenació de la plaça de les Glòries per afavorir el pas del tramvia, alhora que s'ha encarregat un seguit d'estudis per valor de tres milions d'euros. Afegeix que fa pocs dies els van dir en el consell d'administració de Bimsa que un dels projectes prioritaris era la connexió del tramvia per la Diagonal.

En conseqüència, assegura que no entenen que d'una banda els acceptin un prec amb què demanen consens polític pel que fa a la connexió i, paral·lelament, s'estiguin executant els preliminars d'una obra tan remarcable pel seu cost econòmic i per la repercussió que pot tenir en la mobilitat i des del punt de vista mediambiental.

La Sra. Sanz fa avinent que d'ençà de l'acceptació del prec no ha canviat res. Puntualitza que, com sempre han dit, el projecte requereix dos nivells de consens, el polític i l'institucional, als quals caldria afegir un elevat grau de consens social. Quant a les actuacions que s'estan fent, assenyala que es basen en estudis informatius a fi d'obtenir totes les dades necessàries i tenir-les a disposició.

21 d'Abril del 2017

Fa notar, pel que fa a la plaça de les Glòries, que el projecte que va deixar fet el govern anterior ja incorporava el supòsit del pas del tramvia.

En referència a la perspectiva institucional, assenyala que en el marc de l'ATM i amb la Generalitat han establert una bona entesa per continuar desenvolupant els estudis informatius per a la connexió del Trambaix i el Trambesòs.

Per tant, demana a tots els grups municipals que una vegada finalitzats aquests estudis els analitzin rigorosament i conjuntament pensant en la ciutat.

Centrant-se en el nivell de consens polític, considera que cal insistir en l'oferta que s'ha fet arribar al grup de CiU per a l'establiment de metodologies de treball per construir conjuntament la millor proposta per a la ciutat, i destaca que depèn de la voluntat d'aquest grup d'asseure's en una taula tècnica amb temps i forma a fi de parlar a bastament sobre aquest tema. Precisa que li han proporcionat tota la informació que ha requerit i que ara falta establir un espai de treball consensuat.

El Sr. Forn entén que les paraules de la Sra. Sanz permeten força matisacions quant a la informació que el seu grup està rebent, i li retreu que determinades informacions les hagin hagut de demanar reiteradament, fins i tot havent de recórrer a la direcció de Transparència.

Entén que els estudis presentats tant des d'una perspectiva mediambiental com d'impacte en el trànsit i en la nova xarxa de bus són absolutament deficientes i insuficients i contenen dades que no són del tot exactes.

Reclama, en definitiva, que el compromís demanat en el prec que van presentar el desembre es compleixi, i que el govern no tiri endavant l'estudi de la connexió sense el consens polític necessari, ja que es tracta d'una de les obres més importats a la ciutat, que podria causar una afectació en la mobilitat molt perjudicial.

La Sra. Sanz posa en valor que mai no s'havien fet tants estudis per plantejar una proposta de transport públic en el context del seu àmbit territorial; en conseqüència es referma en l'absoluta voluntat de transparència del govern municipal, i demana sentit comú al grup Demòcrata.

Precisa que la pretensió és, d'una banda, enfortir la xarxa de bus i, d'altra banda, fer altres propostes de transport públic que no són contradictòries sinó complementàries.

Del Grup Municipal d'ERC:

2. (M1519/5693) Que s'informi de l'estat d'execució del Prec atès al Plenari del Consell Municipal en data 27 de maig de 2016 amb el contingut següent: (M1519/3384) Instar a que l'Ajuntament de Barcelona recuperi enguany el disseny original de l'escultor Enric Casanovas i Roy per a les futures Medalles d'Or al Mèrit Cultural, Científic, Cívic o Esportiu.

El Sr. Puigcorbé, que formula una pregunta de seguiment, es remet a la sessió de Plenari del 27 de maig de l'any passat, en què el Sr. Asens, aleshores regidor de Cultura, va acceptar un prec d'ERC que instava el govern municipal a recuperar el disseny original de l'escultor Casanovas per a les futures Medalles d'Or de la Ciutat al mèrit cultural, científic, cívic i esportiu.

Destaca que per formular l'esmentat prec van tenir l'honor de comptar amb la presència en aquesta sala del prestigiós historiador de l'art i arqueòleg Frederic-Pau

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

Verrié, antic director del MUHBA, que malauradament ha traspassat l'11 de febrer. Fa, per tant, un recordatori sentit de la seva tasca científica i del seu compromís cívic.

Posa en relleu que va ser aquest compromís cívic, amb valors democràtics, que va portar el professor Verrié a denunciar la substitució que va fer l'ajuntament feixista de Barcelona el 1940 del disseny de les Medalles d'Or republicanes, creat per l'escultor Enric Casanovas, per un altre de Frederic Marès amb simbologia franquista; i remarca que, incomprensiblement, el disseny no es va canviar amb l'arribada dels ajuntaments democràtics.

Pregunta, transcorreguts nou mesos d'ençà de l'acceptació del prec esmentat, si aquest ajuntament ha recuperat finalment el disseny original republicà d'aquestes medalles, o les continua atorgant amb el disseny franquista de Marès.

El Sr. Asens lamenta informar que encara no disposen de l'informe de la Societat Catalana d'Estudis Numismàtics, que és el tràmit previ que cal per poder valorar i fer efectiu el prec. Assegura que el govern considera positivament la proposta del grup d'ERC, però reitera que cal superar el tràmit esmentat.

Fa avinent que arran de la presentació del prec s'han posat en contacte amb la societat esmentada, que depèn de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC), i els han assegurat que intentaran tenir acabat l'informe el mes vinent.

El Sr. Puigcorbé reitera la demanda que es recuperi el disseny republicà per encunyar les Medalles d'Or que concedeix aquest ajuntament com un acte de dignitat democràtica i de refús del franquisme, i es pregunta com és possible que transcorreguts nou mesos l'informe encara no estigui redactat, i pregunta com pensa el govern municipal posar fi a aquesta situació anòmla i impròpia d'un ajuntament democràtic.

Considera que només cal voluntat política per fer-ho, i recorda que els motlles del disseny són al gabinet numismàtic del MNAC.

El Sr. Asens diu que desconeix la dificultat d'elaboració de l'informe i, per tant, no pot jutjar si es tracta d'una demora excessiva o no, tot i que confirma que han apresat a acabar-lo i que els han respost que el conclouran al més aviat possible.

DECLARACIONS INSTITUCIONALS

1. La prestació dels serveis funeraris a la ciutat de Barcelona, es basa en un model de qualitat, professionalitat i respecte pels familiars i la persona finada, en el moment d'especial emotivitat en que s'han de prestar.

A dia d'avui però, s'ha obert un debat sobre el preu dels Serveis Funeraris a la ciutat de Barcelona. La majoria dels grups municipals coincideixen en la necessitat d'abaratir el cost del servei, hi ha diverses formes d'aconseguir-ho.

Per tal de trobar la millor manera d'assolir aquest objectiu, cal prendre en consideració tots els aspectes que incideixen en el preu del servei. Un dels aspectes que sense cap mena de dubte hi incideixen de manera rellevant, és el tipus d'IVA que actualment grava els serveis Funeraris. L'any 2012, i a instàncies del Govern Espanyol, l'IVA dels Serveis Funeraris es va incrementar passant del 8% al 21%, un increment considerable per les famílies en un context de crisi econòmica important.

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

Si considerem que els Serveis Funeraris són serveis bàsics, és incompreensible que no tinguin un tipus d'IVA reduït, possibilitat que contempla la directiva comunitària sobre l'IVA, i que ja està passant a diversos països d'Europa.

La rebaixa de l'IVA del 21% al 10% implicaria un estalvi d'entre 300 i 550 euros per servei.

Aquest és un debat que ha entrat també a l'agenda política del Congrés dels Diputats. És en aquest context que El PDECAT va registrar una proposició no de Llei demanant l'aplicació del tipus reduït als serveis funeraris per la seva consideració de "servei bàsic".

Per tot això, el Consell Plenari de l'Ajuntament de Barcelona acorda:

Primer: Instar al Govern espanyol a reduir l'IVA dels Serveis Funeraris del 21% al 10%.

Segon: Instar a les forces polítiques amb representació al congrés a donar suport a la Proposició no de Llei per reclamar l'aplicació del tipus reduït als serveis funeraris per la seva consideració de "servei bàsic".

Tercer: Comunicar el present acord al Govern de l'Estat Espanyol i al Congrés dels Diputats.

S'aprova aquesta Declaració Institucional, que ha estat llegida per la Sra. Recasens, amb el posicionament favorable dels grups municipals de Barcelona en Comú, Partit dels Socialistes de Catalunya, Demòcrata (PDeCAT-Unió-Demòcrates), i d'Esquerra Republicana de Catalunya.

2. L'Organització Mundial de la Salut (OMS) estima que existeixen entorn de 7.000 malalties minoritàries al món, que afecten un 7% de la població mundial. Aquesta mena de dolències poden manifestar-se en néixer, durant el creixement o ja en l'edat adulta, per la qual cosa són més difícils de detectar.

El 28 de febrer de 2017, Dia Mundial de les malalties rares, és el dia per sensibilitzar la població sobre aquesta mena de dolències greus. És un dia per conscienciar totes les persones de la necessitat de conèixer, atendre i explicar la insuficiència de tractaments per a aquesta mena de malalties, que moltes vegades afectes només un percentatge molt petit de la població.

Com a administracions públiques hem de ser conscients i conèixer els problemes diaris que pateixen les persones que pateixen aquesta mena de malalties i les seves famílies. Problemes relacionats amb el diagnòstic i el tractament d'aquestes dolències. És per tot plegat que com a administració més propera a la ciutadania hem de garantir, facilitar atenció i l'accés de totes aquestes persones als serveis públics.

Per tot això, el Consell Plenari de l'Ajuntament de Barcelona acorda:

2. El Plenari del Consell Municipal acorda: 1. L'OMS ha declarat el dia 28 de febrer de 2017 com el Dia Internacional de les Malalties Minoritàries. Que l'Ajuntament de Barcelona commemori aquest dia amb un acte de conscienciació sobre les malalties minoritàries i se sumi als diferents actes que es realitzin en el marc del Dia Internacional de les Malalties Minoritàries. 2. Que l'Ajuntament de Barcelona participi

CSV: d926-9387-d4-1f-c0d1

21 d'Abril del 2017

en campanyes de sensibilització per tal de conscienciar la ciutadania d'aquest tipus de dolències. 3. Que l'Ajuntament de Barcelona continuï donant suport a les entitats que dia rere dia milloren les condicions de vida de les persones i familiars que pateixen aquest tipus de dolències. 4. Que l'Ajuntament de Barcelona promogui i impulsi la investigació en malalties minoritàries en el marc dels òrgans de govern de les institucions sanitàries en què participa. 5. Remetre el contingut d'aquesta Declaració a totes aquelles entitats que tenen com a objectiu conscienciar a la població sobre les malalties minoritàries.

S'aprova aquesta Declaració Institucional, que ha estat llegida per la Sra. Barceló, amb el posicionament favorable dels tots els grups municipals.

3. De nou, el 8 de març de 2017, commemorarem el Dia Internacional de les Dones, una data d'homenatge als moviments a favor dels drets de les dones i de reivindicació per continuar fent evidents les desigualtats de gènere. Una reivindicació que va més enllà d'aquesta data i impregna els 365 dies de l'any i tota i cadascuna de les persones que conformen aquesta ciutat.

Des d'aquest ajuntament treballem dia a dia per garantir que els drets de les dones, siguin plenament efectius i no es vulnerin en cap circumstància.

A nivell legislatiu, la Generalitat ha impulsat noves lleis que facin valer els drets de les dones i la igualtat de gènere. Els darrers mesos la normativa catalana en matèria d'igualtat de gènere, no ha estat exempta dels atacs del Tribunal Constitucional, que ha suspès els articles de la Llei 17/2015 d'igualtat efectiva entre dones i homes que regulen els plans d'igualtat a la feina, les mesures per prevenir l'assetjament sexual i la figura sindical responsable de la igualtat de gènere, entre altres. Per donar-hi resposta, el Govern de la Generalitat està treballant perquè la futura llei d'igualtat de tracte i la no-discriminació pugui suplir els articles suspesos, sense perdre de vista però, que el repte i el compromís, més enllà del desplegament normatiu, continua sent l'efectivitat d'aquests drets i garanties.

Tot i els avenços realitzats, les desigualtats i la discriminació per raó de gènere encara estan presents i són massa punyents alhora. Les situacions de vulnerabilitat són més crues per a les dones, i això es tradueix en una major precarietat laboral d'aquestes i una feminització de la pobresa, entre d'altres. De fet, un estudi recent d'Enginyeria Sense Fronteres fa evident que 7 de cada 10 víctimes de pobresa energètica són dones.

En l'àmbit educatiu, les dones representen el 60% de les llicenciades i en canvi els càrrecs de més rellevància, en tots els sectors, continuen sent ocupats majoritàriament per homes. El sostre de vidre doncs, encara no s'ha trencat i segueix limitant les possibilitats d'ascens de les dones. En aquesta mateixa línia l'Observatori Dona i Empresa assenyala que més del 70% de les empreses no tenen cap dona als seus Consells d'Administració.

Segons l'últim informe de govern, la bretxa salarial entre homes i dones se situa en un 26,6% a Catalunya.

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

El Consell Plenari de l'Ajuntament de Barcelona acorda:

1. Des de l'Ajuntament de Barcelona seguirem treballant per tirar endavant polítiques de conciliació de la vida laboral i personal i familiar ja que les dones tenen dret a gaudir de temps de lleure i participació en igualtat de condicions.
2. Des de l'Ajuntament de Barcelona seguirem treballant per una reorganització de les tasques de cura i de la llar basada en la coresponsabilitat. I també un repensament dels temps i horaris quotidians.
3. Des de l'Ajuntament de Barcelona instarem a l'estat espanyol a que els permisos per maternitat i paternitat siguin més igualitaris com ja fan certs països nòrdics. Uns permisos que fomentin la coresponsabilitat a l'hora de tenir cura dels fills o filles. Perquè aquests siguin més llargs i flexibles donant sempre la oportunitat als progenitors d'escollir quan agafar-se les setmanes que els pertocuen (és a dir o al mateix temps o un després de l'altre segons les seves necessitats). Aplicar mesures similars a aquests països com Suècia o Finlàndia ajudaria a reduir la discriminació salarial que pateixen les dones en edat de ser mares, i que es manté al llarg de la seva vida laboral
4. Des de l'Ajuntament de Barcelona seguirem reivindicant el dret com a dones a decidir sobre el propi cos i el dret a una maternitat desitjada i segura, vetllant també perquè les dones joves de 16 i 17 anys puguin exercir aquest dret lliurement.
5. Des de l'Ajuntament de Barcelona seguirem vetllant per aturar la publicitat sexista a establiments i espais públics de la ciutat.
6. Des de l'Ajuntament de Barcelona encoratgem a tota la ciutadania a assistir a la manifestació del proper 8 de març a favor dels drets de les dones , per contribuir a una Barcelona més justa i igualitària.

S'aprova aquesta Declaració Institucional, que ha estat llegida per la Sra. Benedí, amb el posicionament favorable de tots els Grups municipals excepte el del Partit Popular.

4.- 40 Aniversari de la fundació de l'Associació Esclat que treballa en favor de la inclusió de les persones amb paràlisi cerebral.

Barcelona ha estat sempre una ciutat inclusiva amb les persones amb discapacitat, prenent consciència de la importància que té per aquest col·lectiu el fet de sentir-se còmode i participar socialment, sense cap tipus de discriminació. Barcelona treballa per la sensibilització i pel desenvolupament de polítiques actives en un àmbit en el que, malgrat s'ha avançat molt durant l'etapa democràtica de la institució, encara resta molt per fer.

L'horitzó de la integració i la plena igualtat és una conquesta per la que lluitem de forma quotidiana fent servir totes les eines possibles i mobilitzant tots els recursos dels que disposem, que sempre seran insuficients en aquest camí que volem transitar plegats.

CSV: d926-9387-d4-1f-c0d1

21 d'Abril del 2017

Tot i que des de les institucions s'ha treballat molt en aquest sentit, cal destacar que són les entitats del tercer sector social les que han realitzat la major part d'aquesta feina i han lluitat a favor de la inclusió de ple dret de les persones amb discapacitat des d'una activa disposició coresponsable.

L'Associació Esclat, que aquest any celebra el seu 40è aniversari, és una d'aquestes entitats de la ciutat que històricament ha vingut treballant en favor de la igualtat d'oportunitats i de la plena inclusió de les persones amb pluridiscapacitat, i més concretament de les persones amb paràlisi cerebral i altres discapacitats similars, en una societat que anhelem justa i solidària.

En diverses ocasions s'ha reconegut aquesta feina i, de fet, s'ha atorgat la Medalla d'Honor de la ciutat de Barcelona l'any 2006. També s'ha fet creditora d'altres reconeixements, entre els quals destaquen la declaració d'utilitat pública i els vinculats a la tasca del voluntariat de l'entitat.

Esclat té 6 centres a la ciutat de Barcelona, on atén diverses franges d'edat: l'escola d'educació especial Esclat, que disposa de 40 places, el Centre Ocupacional Esclat 2, amb 50 places, el Centre Especial de Treball Esclatec, amb 15 persones treballadores amb paràlisi cerebral, el Centre d'Atenció Diürna Especialitzada Cades, amb 32 places, el Centre de Dia Esclat Marina, amb 10 places i la Residència Esclat Marina, amb 54.

A més de la gestió dels 6 centres, Esclat ofereix altres serveis que complementen la millora de la qualitat de vida de les persones amb paràlisi cerebral i discapacitats similars i la de les seves famílies: el Servei de Suport Familiar, que ofereix ajut psicològic i social a les famílies i professionals dels centres; el Servei de Respir, per a usuaris dels centres d'Esclat i persones externes, amb l'objectiu de millorar la qualitat de vida també de les persones cuidadores; el Club Esportiu, per fomentar l'activitat física en les persones amb paràlisi cerebral i discapacitats similars; la Revista Esclat, que tracta temes d'actualitat entorn la paràlisi cerebral i altres discapacitats similars, i que amb una tirada de 1.500 exemplars ha rebut diverses mencions i guardons que reconeixen la seva tasca de difusió; el servei tècnic de l'Ateneu de Fabricació de Les Corts, un espai d'innovació i inclusió social gestionat per l'entitat, que compta amb el suport d'un laboratori de fabricació digital; el Casal d'Estiu, que té per objectiu crear un espai psicoeducatiu i lúdic per als nens i nenes en edat escolar; i el Servei de Recursos Esclat (SRE), per donar resposta a les consultes sobre Sistemes Augmentatius i Alternatius de Comunicació (SAAC) i Sistemes d'Accés a l'Ordinador (SAO) de famílies, professionals i voluntariat.

Esclat ha destacat sempre per ser una entitat innovadora en els seus 40 anys d'història a la ciutat de Barcelona, tant en l'àmbit assistencial de les persones amb paràlisi cerebral i discapacitats similars en tots els seus centres, així com en el que fa a l'àmbit professional, en el seu Centre Especial de Treball Esclatec, com també pel tipus de tecnologia que es desenvolupa en el seu departament de Recerca, Desenvolupament, Innovació i Inclusió (R+D+I2).

L'entitat és present en els espais de participació ciutadana de la ciutat de Barcelona i, tot i que com a entitat social sempre ha tingut el suport de l'Ajuntament de

CSV: d926-9387-d4-1f-c0d1

21 d'Abril del 2017

Barcelona i altres administracions públiques com la Generalitat de Catalunya i la Diputació de Barcelona, vol anar un pas més enllà, ja que la seva tasca té marcat un horitzó més llunyà buscant la millora contínua i el dret al benestar de cada persona.

És per això que d'acord amb els articles 60.6, 65, 73.5 i 101.3 del Reglament Orgànic Municipal, el Plenari del Consell Municipal aprova la següent:

Reconèixer institucionalment i de forma pública la tasca de l'Associació Esclat en favor de la inclusió de les persones amb paràlisi cerebral i aprofitar el 40 aniversari de la seva fundació per a posar en valor la seva insubstituïble feina solidària i en favor de la comunitat.

Manifestar públicament en nom de la ciutat de Barcelona l'orgull que suposa comptar amb un teixit associatiu i una societat civil compromesa de la que forma part activa des de fa més de 40 anys una entitat com Esclat.

Renovar el compromís de la institució amb la plena igualtat i la defensa de totes les persones sense cap tipus de discriminació, treballant activament per la inclusió en tots els àmbits de la societat com el cultural, educatiu, social, professional o sexual, entre altres.

Instar al conjunt de les administracions públiques a oferir el seu suport clar i ferm a les iniciatives i polítiques actives que treballin per la igualtat i la inclusió. Suport que també ha d'abastar les famílies, cuidadores, cuidadors i l'entorn de les persones amb paràlisi cerebral i altres discapacitats similars.

Posar públicament en valor la importància que per a la ciutat té el seu Tercer Sector Social, com un àmbit en creixement, potencial i determinant per al futur de Barcelona i del país pel que fa a les polítiques de benestar social i bé comú.

Manifestar que la inclusió és un repte i una tasca de tothom, que necessita del treball cooperatiu i col·laboratiu de tots els agents i sectors que s'hi vulguin sumar, tot cercant de forma activa la complicitat coresponsable de les famílies, l'entorn, els territoris, les veïnes i els veïns, les administracions públiques, les xarxes comunitàries dels barris de la ciutat, les empreses i la resta d'entitats.

Apostar de forma decidida per un suport institucional i de recursos als projectes i activitats que vagin més enllà del servei assistencial a les persones usuàries i ajudin a consolidar dinàmiques de treball referides a aspectes de la vida quotidiana que permeten a cada persona sentir-se particip i protagonista de la societat en la què hi viu, part activa d'una Barcelona que ajuden a construir amb la resta de ciutadanes i ciutadans en peu de plena igualtat.

Renovar el nostre compromís institucional amb el treball per millorar l'accessibilitat i la qualitat dels serveis públics, tot adaptant-los a totes les persones.

S'aprova aquesta Declaració Institucional, que ha estat llegida per la Sra. Andrés, amb el posicionament favorable de tots els Grups municipals excepte el de la CUP Capgirem Barcelona.

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

5. L'any 1975 el darrer govern franquista signà els anomenats Acords tripartits de Madrid amb Mauritània i el Marroc, cedint il·legalment la província del Sàhara Espanyol a aquests dos països.

Aquest fet es produïa, malgrat la sentència del Tribunal Internacional de La Haia, que no veia cap relació històrica de domini entre els sahrauís i els seus veïns, sota la pressió de la Marxa Verda organitzada per la monarquia alauita i malgrat les contínues resolucions de les Nacions Unides que reclamaven a l'Estat espanyol l'organització d'un referèndum d'autodeterminació sobre el futur del territori.

Els sahrauís, en defensa dels seus drets, iniciaren la resistència armada que donà pas a una guerra de prop de 15 anys de durada, fins que es va signar l'alto el foc al 1991. En aquests acords es determinà que hauria de desenvolupar-se un referèndum d'autodeterminació sota control de les Nacions Unides. Naixia la Missió de les Nacions Unides per a la realització del Referèndum al Sàhara Occidental (MINURSO). Aquesta Missió es desplega al territori mitjançant la resolució 690 del Consell de Seguretat de les nacions unides del 29 d'abril del 1991.

L'estratègia diplomàtica del govern marroquí, la complicitat i la incapacitat de la comunitat internacional han fet que avui, 42 anys després de l'inici del conflicte i 26 anys després de l'alto el foc, encara no s'hagi celebrat el referèndum.

Resultat: quatre generacions de sahrauís exiliades i refugiades al mig del desert algerià; milers de sahrauís morts o desapareguts, presos polítics, espoli dels recursos naturals, violació sistemàtica dels drets humans i genocidi cultural al Sàhara Occidental ocupat. Per al poble sahrauí, la situació actual és insostenible.

L'Estat espanyol té la responsabilitat política, moral i històrica del conflicte. L'Estat espanyol és responsable de l'ocupació del territori del Sàhara Occidental per part del Marroc i, també, del drama humà i el patiment del poble sahrauí dividit entre la vida en camps de refugiats i la zona ocupada.

Davant d'aquesta situació, a la zona ocupada, la població sahrauí inicià una lluita de resistència pacífica, anomenada Intifada sahrauí. De la resistència sahrauí en destaca el Campament de la dignitat "Gdeim Izik", aixecat a prop de l'Al-Aaiun, que demanava el respecte dels drets humans, l'accés al treball i els drets socials. Aquest campament, constituït per prop de 20.000 sahrauís, es considera com la primera espurna de l'anomenada Primavera Àrab.

El campament va ser destruït i arrasat per l'exèrcit marroquí. Seguidament, 24 sahrauís, generalment activistes pels drets humans i líders socials, van ser detinguts i empresonats. Al 2013 un tribunal militar de les Forces Armades Reials marroquines de Rabat els va condemnar a penes que van des dels 20 anys fins a la cadena perpètua, per la seva militància política pacífica i la participació al campament pacífic de Gdeim Izik.

Les pressions exercides des del moviment solidari amb el Sàhara i el reconeixement per part de moltes instàncies internacionals sobre l'arbitrarietat del primer judici contra els activistes de Gdeim Izik, ha portat a la seva nul·litat.

21 d'Abril del 2017

Amb tot, el Regne del Marroc, lluny de reconèixer la seva actuació arbitrària contrària al dret internacional, porta els activistes a un segon judici, ara sota jurisdicció d'un Tribunal Civil que s'ha iniciat a finals del mes de gener de 2017 i que continuarà al proper 13 de març de 2017. Sorprenentment, la MINURSO no té cap competència pel que fa a la supervisió del respecte als Drets Humans i assisteixen impassibles a les vulneracions de la legalitat internacional, que han estat documentades per nombroses entitats internacionals així com delegacions parlamentàries, advocades o juristes observadores. Amb tot, les pròpies Nacions Unides afirmen que el manteniment i la aplicació del respecte als Drets Humans són competències de les Missions de Pau. De fet, la MINURSO és l'única Missió de Pau desplegada sense competències en aquesta matèria.

Com cada any, al mes d'abril està previst el debat a les Nacions Unides sobre la continuïtat de la MINURSO i les seves funcions i és el moment en què cal demanar que aquesta missió tingui competències en l'observança i l'aplicació dels Drets humans en els territoris ocupats del Sàhara Occidental. És inadmissible que una Missió internacional de les Nacions Unides desplegada en el territori per cercar una solució pacífica a un conflicte no reaccioni davant de les violacions reiterades dels drets Humans.

Atès la il·legalitat de l'ocupació marroquina de bona part del territori del Sàhara Occidental.

Atès la presència i el desplegament de la MINURSO en nom de les Nacions Unides i de la Comunitat Internacional en el territori del Sàhara Occidental i amb la missió específica d'interposar-se entre les parts en conflicte per organitzar un referèndum i trobar-ne una solució pacífica.

Atesa la violació sistemàtica dels drets humans, acreditada mitjançant de reiterats informes de tota mena d'institucions i entitats, com Human Rights World o la Fundació Miterrand, i tal com es recull en l'informe de la visita d'una delegació de l'Intergrup parlamentari català per la pau al Sàhara d'abril de 2014.

Atès el debat sobre el desplegament de la MINURSO i les seves competències que les Nacions Unides han de celebrar al proper mes d'abril.

Atesa la celebració del judici il·legal del Grup de presos de Gdeim Izik, sense cap garantia processal i sense cap jurisdicció reconeguda internacionalment. Per tot això, el Ple de l'Ajuntament de Barcelona com a institució i en nom de tot el municipi, assumeix els següents acords:

Primer. Instar a la Comunitat internacional i especialment als membres permanents del Consell de la Seguretat de les Nacions Unides i al govern de l'Estat espanyol a fer complir les resolucions de les Nacions Unides sobre el conflicte del Sàhara Occidental, i garantir la realització d'un referèndum d'autodeterminació en què la població sahrauí pugui decidir lliurement i amb totes les garanties el seu futur.

CSV: d926-9387-d41f-c0d1

21 d'Abril del 2017

Segon. Exigir que el Govern de l'Estat espanyol accepti la seva responsabilitat en la resolució d'aquest conflicte del Sàhara occidental, territori del qual és oficialment potencia administradora.

Tercer. Instar a les autoritats competents a demanar als membres del Consell de Seguretat de les Nacions Unides que acordin la dotació clara de competències a la MINURSO en matèria de Drets Humans, d'acord amb les cartes fundacionals i declaracions de la mateixa institució i que cap membre permanent del mateix exerceixi el dret a veto en aquesta matèria.

Quart. Demanar al regne del Marroc la llibertat de tots els presos polítics sahrauís, inclòs el Grup de 24 presos de Gdeim Izik, així com demanar-ne la protecció dels drets fonamentals.

Cinquè. Exigir que es permeti l'estada d'observadors internacionals, delegacions parlamentàries i mitjans de comunicació als territoris ocupats del Sàhara Occidental.

Sisè. Demanar que es garanteixi la lliure expressió dels activistes sahrauís que viuen en els territoris del Sàhara Occidental ocupat.

Setè. Exigir que s'aturi l'explotació il·legal dels recursos naturals del Sàhara Occidental per part del Regne del Marroc.

Vuitè. Intensificar les relacions amb organitzacions de la societat civil de defensa de drets humans tant sahrauís com marroquines.

Novè. Reiterar un cop més el nostre suport a una solució del conflicte basada en l'exercici del dret a l'autodeterminació del poble sahrauí, com estableixen nombroses resolucions de les Nacions Unides.

Desè. Enviar la present moció a les Ambaixades dels membres permanents del Consell de seguretat de les Nacions Unides a Madrid, ministeri d'Afers exteriors espanyol, Missions permanents davant del Consell de Seguretat de les Nacions Unides a Nova York, Federació ACAPS, Ceas, Grups Parlamentaris de Congrés i del Parlament de Catalunya, Delegació del Front Polisario a Catalunya i a l'Estat espanyol.

S'aprova aquesta Declaració Institucional, que ha estat llegida pel Sr. Garganté, amb el posicionament favorable de tots els Grups municipals excepte el de Ciutadans i el del Partit Popular.

El Sr. Garganté agraeix la presència en aquesta sessió dels companys i companyes de la federació d'associacions catalanes amigues del poble sahrauí i celebra fer-los arribar la present Declaració Institucional.

La Sra. Alcaldessa tanca la sessió i desitja un bon Carnaval a tothom.

No havent-hi altres assumptes per tractar, la Presidència aixeca la sessió a les disset hores i quaranta minuts.

CSV: d926-9387-d41f-c0d1